

www.senate.go.th

จุลสารนิติ

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๕ กันยายน-ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

LIRT

ISSN 1686-3720

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

จุลฉันท

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๕ กันยายน - ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

วารสารจุลนิติ

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๕ กันยายน - ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ISSN 1686-3720

จัดทำโดย

กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔๔๔ อาคารสุขประพฤติ ชั้นที่ ๑๓
ถนนประชาชื่น เขตบางซื่อ
กรุงเทพฯ ๑๐๘๐๐
โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๔๓๐๔
โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๔๒๘๔

พิมพ์ครั้งที่ ๑

จำนวน ๘๕๐ เล่ม

กันยายน ๒๕๕๐

พิมพ์ที่

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔ ถนนอุ่งทอวงใน เขตดุสิต
กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑-๓
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑

"บทความหรือข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในวารสาร "จุลนิติ"
เป็นวรรณกรรมของผู้เขียนโดยเฉพาะ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และกองบรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย"

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

จุลนิติ

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๕ กันยายน - ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะผู้จัดทำวารสารจุลนิติ

ที่ปรึกษา

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช

เลขาธิการวุฒิสภา

นายสุรพงษ์ มาตะวิสุทธิ

ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย

นางมัลลิกา ลับไพรี

ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย

นางนรรัตน์ พิมเสน

รองเลขาธิการวุฒิสภา

นายนิท ฝาสุข

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

กองบรรณาธิการ

นางภาณุมาศ วราหะไพฑูรย์

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพัฒนามาตรฐานกฎหมาย

นายบรรหาร กำลา

นิติกร

นางสาวสุทธิมาตร จันทร์แดง

นิติกร

นางสาวสุวิมล เจียมวงศ์แพทย์

นิติกร

นางสาวจุฬารัตน์ ยะปะนัน

นิติกร

นางสาวอริยพร โพธิใส

นิติกร

บันทึกข้อมูล-พิสูจน์อักษร

นางรัชดา ศักดิ์ขจรชัย

เจ้าพนักงานธุรการ

นางสาวจุฬารัตน์ วงษ์น้อย

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล

นายสรารัฐ รักเมือง

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล

สถานที่ติดต่อ

กลุ่มงานพัฒนามาตรฐานกฎหมาย สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

เลขที่ ๔๙๙ อาคารสุขประพฤติ ชั้นที่ ๑๓ ถนนประชาชื่น เขตบางซื่อ

กรุงเทพมหานคร ๑๐๘๐๐

โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๓๐๔

จัดพิมพ์โดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑

ออกแบบปกโดย

กลุ่มงานบรรณาธิการสิ่งพิมพ์และเทคโนโลยีการพิมพ์

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๓

นางสาวชมพูนุช ลากเกิด

(ช่างศิลป์)

นายศักดิ์พันธุ์ เกิดแก่น

(ช่างศิลป์)

นางวรรณนา ตาลาคูณ

(นักวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

เลขที่ ๔ ถนนอุทองโน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

"บทความหรือข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในวารสาร "จุลนิติ"

เป็นวรรณกรรมของผู้เขียนโดยเฉพาะ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และกองบรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย"

พระบรมราโชวาท ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

"...เป็นไปได้ยากยิ่ง ที่ทุกคน
จะมีโอกาสได้ทำงานตรงกับวิชาที่เรียนมา
หรือพอดีกับคุณสมบัติที่มีอยู่.
บางคนอาจต้องทำงานต่ำกว่าระดับวิทยฐานะ
บางคนอาจต้องทำงานคนละแนวทางกับที่ศึกษา.
จะเป็นอย่างไรก็ตาม ก็ควรยินดีและ เต็มใจทำ
เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานการศึกษาเพียงพออยู่แล้ว
ที่จะคิดหา แนวปฏิบัติงานทั้งนั้นให้ทำได้.
ข้อสำคัญจึงอยู่ที่ว่า จะต้องตั้งใจทำงานให้จริง ด้วยความคิด
ด้วยความพยายาม ด้วยความพอเหมาะพอดี
และด้วยความรู้จักสังเกตศึกษา
เพื่อให้สามารถทำงานได้เสร็จสมบูรณ์ทุกสิ่ง
พร้อมทั้งได้รับความรู้และประสบการณ์
เพิ่มพูนขึ้นเป็นลำดับด้วย..."

(พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๓๑)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ ๑

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ

เรื่อง "รัฐธรรมนูญฉบับใหม่กับความพร้อมในการจัดการเลือกตั้ง
ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง" โดย

- นายประพันธ์ นัยโกวิท ๑
กรรมการการเลือกตั้ง

สรุปมติคณะรัฐมนตรี

ที่เกี่ยวข้องกับวาระงานด้านนิติบัญญัติ ๑๑

สรุปผลการสัมมนาทางวิชาการ

- เรื่อง "การเลือกตั้งกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ปี ๒๕๕๐ : ทัศนะของพรรคการเมือง" ๒๓
จัดโดย สถาบันพระปกเกล้าร่วมกับ International Foundation
for Election Systems, IFES

หน้า ๑

นายประพันธ์ นัยโกวิท
กรรมการการเลือกตั้ง

บทความทางวิชาการ

- ระบบการเลือกตั้งของต่างประเทศ ๓๓
โดย นายจินตพันธุ์ ทังสุบุตร
และนายจรรยา หึงพุ่ม
- บทสรุปการศึกษาของธนาคารโลก
เรื่อง ยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปกฎหมายและ
การศาล ๔๕
โดย ดร. ธนกร วรปรัชญานุกูล

สารบัญ ๒

สรุปคำพิพากษาที่น่าสนใจ

- คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำสั่งคำร้องที่ ๓๙๐/๒๕๕๐
วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ๕๑
เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการ
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและสัญญาทางปกครอง
(คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)
- คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำสั่งคำร้องที่ ๕๐๑/๒๕๕๐
วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ๕๔
เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครอง
และเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
และละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ต้องปฏิบัติ
(คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)
- คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำสั่งคำร้องที่ ๕๑๘/๒๕๕๐
วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ๕๘
เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่ง
โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับ
ตามคำสั่งทางปกครองและคำขอให้ระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น
ที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราว
ก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์)

ร่างกฎหมายที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่น่าสนใจ

- ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๖๕

LIRT

สารบัญ ๓

แนะนำกฎหมายใหม่และกฎหมายที่น่าสนใจ

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ๘๖๑
- พระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ๘๖๖
- พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๐ ๘๖๒

เกร็ดกฎหมายน่ารู้

- เก็บภาษีงานวิจัยดำเนินการต่อหรือทบทวน ๘๕๕
- ปัญหาข้อกฎหมายในคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน ๘๘๙
- หลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ๘๙๕

แนะนำเว็บไซต์

๙๙

<http://www.pppvillage.com>

<http://www.fpps.or.th>

<http://www1.mod.go.th/opsd/jagweb>

<http://www.transparency-thailand.org>

บรรณาธิการแถลง

นับตั้งแต่วันที่ประเทศไทยมีการปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ที่ผ่านมาจนถึงวันที่วารสาร "จุลนิติ" ฉบับนี้ได้ปรากฏแก่สายตาท่านผู้อ่านทั้งหลายก็เป็นระยะเวลา ๑ ปีเต็ม ๆ ที่การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของบ้านเมืองเราเป็นอันต้องสะดุดหยุดลงในช่วงเวลาหนึ่ง ทั้งนี้ ด้วยเหตุผลสำคัญบางประการตามที่ปรากฏในคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยฯ ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ ประเทศไทยของเราก็ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ อันเป็นรัฐธรรมนูญฉบับถาวรฉบับใหม่หรือรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๑๘ ในรอบ ๗๕ ปีของประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองของไทย ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการในการคืนอำนาจอธิปไตยให้แก่ปวงชนชาวไทย รวมทั้งการนำพาประเทศไทยไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์แบบอีกครั้งหนึ่ง ดังจะเห็นได้จากบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๙๖ ของรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้บัญญัติให้มีการดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญนี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน และดำเนินการให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภามาตรมรัฐธรรมนูญนี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕๐ วัน ทั้งนี้ นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดให้มีการเลือกตั้งมีผลใช้บังคับ

โดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ฉบับนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งหรือที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาใหม่ ซึ่งมีความแตกต่างไปจากหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ อยู่หลายประการ จากการที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักการดังกล่าวนี้ วารสาร "จุลนิติ" จึงได้จัดทำบทสัมภาษณ์ เรื่อง "รัฐธรรมนูญฉบับใหม่กับความพร้อมในการจัดการเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้ง" จากนายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการการเลือกตั้ง อดีตสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ เพื่อจะได้ทราบถึงแนวนโยบายและแผนการบริหารการเลือกตั้ง ตลอดจนความพร้อมทั้งในการเตรียมการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการเลือกตั้งรวมทั้งการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาที่กำลังจะมีขึ้นในอนาคตอันใกล้

สำหรับคอลัมน์อื่นๆ นั้น วารสาร "จุลนิติ" นั้น ยังคงเนื้อหาทางวิชาการด้านกฎหมายที่จะเป็นประโยชน์ต่องานด้านนิติบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติและวงงานที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย ซึ่งผู้อ่านสามารถติดตามและค้นหาได้ภายในวารสารฉบับนี้

ท้ายสุดนี้ กองบรรณาธิการขอขอบคุณทุก ๆ ท่านที่ได้ติดตามวารสาร "จุลนิติ" เสมอมา และกองบรรณาธิการพร้อมที่จะทำหน้าที่คัดสรรบทความและข้อมูลทางวิชาการด้านกฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อวงงานด้านนิติบัญญัติเพื่อนำเสนอแก่ผู้อ่านทุกท่านต่อไป

จุดนิตินิ : ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักการเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาใหม่ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

นายประพันธ์ : สำหรับในประเด็นนี้ เมื่อผมได้พิจารณาถึงหลักการเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ (รัฐธรรมนูญฉบับใหม่) โดยเปรียบเทียบ

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการการเลือกตั้ง

เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ ณ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

โดย กองบรรณาธิการ

กับหลักการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ แล้ว ผมมีความเห็นต่างก็มีข้อดีข้อด้อยด้วยกันทั้งสองฉบับ ทั้งนี้ โดยจะใคร่ขอแยกพิจารณาเป็นประเด็น ดังนี้

๑. หลักการเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑.๑ สภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

หลักการเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฯ ปี ๒๕๔๐ ซึ่งกำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้เขตละหนึ่งคน (แบบเขตเดียวเบอร์เดียว) มีข้อดีคือ ในแต่ละเขตเลือกตั้งจะมีพื้นที่ไม่กว้างขวางมากนักผู้สมัครรับเลือกตั้งสามารถที่จะเดินหาเสียงได้อย่างทั่วถึง และ

ทำให้ประชาชนมีความใกล้ชิดกับผู้แทนของตนได้มากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม จากการที่ได้จัดให้มีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไปมาแล้วจำนวน ๒ ครั้งในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และ ๒๕๔๘ ทำให้ทราบว่าระบบการเลือกตั้งแบบเขตเดียวเบอร์เดียวนั้น ผลปรากฏว่าการต่อสู้กันระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งภายในแต่ละเขตเลือกตั้งนั้นมีความรุนแรงมาก ทั้งนี้ เนื่องจากผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เคยได้รับเลือกตั้งหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในเขตนั้น ๆ เขาจะมีความรู้สึก

สำหรับหลักการเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งกำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้เท่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้ในเขตเลือกตั้งจำนวนไม่เกิน ๓ คนนั้น (แบบเขตใหญ่เรียงเบอร์) นั้นก็อาจจะมีย่อเสียอยู่บ้างเหมือนกัน กล่าวคือการเลือกตั้งแบบเขตใหญ่เรียงเบอร์นั้นเขตเลือกตั้งจะมีขนาดพื้นที่ใหญ่มาก ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งจากพรรค

ว่าเขตเลือกตั้งนั้นเป็นเขตของเขาอยู่เดิมซึ่งจะแพ้การเลือกตั้งไม่ได้เด็ดขาด อันส่งผลให้มีการต่อสู้กันรุนแรงมาก ตลอดจนจากการที่เขตเลือกตั้งมีขนาดเล็กทำให้มีการซื้อเสียงได้ง่ายตามไปด้วย

การเมืองขนาดเล็กที่มีทุนสำหรับใช้ในการสนับสนุนในการหาเสียงน้อยหรือหากจะหาคะแนนเสียงให้ได้อย่างทั่วถึงก็จะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากตามไปด้วย

แต่อย่างไรก็ดี ระบบการเลือกตั้งแบบเขตใหญ่ เรียงเบอร์นี้ หากพิจารณาจากมุมมองของ ภาคประชาชนแล้ว ประชาชนจะชอบการเลือกตั้ง แบบนี้มากกว่า ทั้งนี้ เพราะว่าเขาสามารถ ที่จะเลือกผู้แทนของเขาได้จำนวนหลายคนเพิ่ม มากขึ้น คือเขามีโอกาสเลือกผู้แทนของเขา ได้มากขึ้นกว่าเดิม และในส่วนของทางฝ่าย ของนักการเมืองนั้นก็มีความคิดเห็นว่ระบบ นี้จะเป็นระบบที่เปิดโอกาสให้นักการเมือง รุ่นใหม่ ๆ สามารถเข้ามามีที่นั่งในสภาผู้แทน ราษฎรได้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะว่าในแต่ละพรรค การเมืองนั้นสามารถที่จะจัดวางผู้สมัครรับ เลือกตั้งที่เป็นนักการเมืองรุ่นใหม่แต่ยังไม่ค่อย มีชื่อเสียงหรือเป็นที่รู้จักมากนักมาพ่วงกับ ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีชื่อเสียงภายในเขต เลือกตั้งนั้น ๆ ได้

สำหรับในส่วนข้อเสียของระบบการ เลือกตั้งแบบเขตใหญ่เรียงเบอร์ดังที่ได้กล่าว แล้วในเบื้องต้น โดยเฉพาะข้อเสียที่จะส่ง ผลกระทบต่อพรรคการเมืองขนาดเล็กในการ หาเสียงเลือกตั้งนั้น ในประเด็นนี้ทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้องก็ได้มีการหาทางแก้ไขปัญหาโดยได้ มีการกำหนดหลักการไว้ในร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิก วุฒิสภา พ.ศ. โดยเฉพาะในประเด็นที่จะให้ คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจที่จะกำหนด

วิธีการในการให้รัฐสนับสนุนการเลือกตั้งในเรื่อง ต่าง ๆ เช่น การกำหนดให้มีการจัดสถานที่ ปิดประกาศและที่ติดแผ่นป้ายเกี่ยวกับการ เลือกตั้งหรือการพิมพ์และจัดส่งเอกสาร เกี่ยวกับการเลือกตั้งและผู้สมัครไปให้ผู้มีสิทธิ ออกเสียงเลือกตั้ง เป็นต้น ซึ่งหลักการนี้จะมี ลักษณะเช่นเดียวกับการเลือกตั้งสมาชิก วุฒิสภาที่ผ่านไปตามรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ อันจะทำให้การแข่งขันกันในการหาเสียง เลือกตั้งระหว่างพรรคการเมืองขนาดใหญ่กับ พรรคการเมืองขนาดเล็กไม่มีความได้เปรียบ หรือเสียเปรียบกันมากจนเกินไปหรือไม่เป็นธรรม

และในกรณีที่มีนักวิชาการบางท่านได้ แสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ว่าการที่ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้กำหนดหลักการ เกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบ แบ่งเขตเลือกตั้งเป็นแบบเขตใหญ่เรียงเบอร์ เปรียบเสมือนเป็นการถอยหลังเข้าคลอง หรือ เป็นการย้อนกลับไปสู่การเมืองแบบเดิมก่อน รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้น ในประเด็นนี้ ขอเรียนว่าถึงแม้ระบบดังกล่าวอาจจะเป็นการ ย้อนกลับไปสู่การเมืองแบบเดิมอยู่บ้าง แต่ ก็ไม่ใช่การย้อนกลับไปสู่การเมืองแบบเดิม ๆ เสียทีเดียวทั้งหมด ทั้งนี้ เนื่องจากตาม รัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นได้มีระบบการตรวจสอบ การเลือกตั้งที่แตกต่างไปจากระบบเดิม กล่าวคือ ในระบบการเลือกตั้งแบบเดิมก่อน

LIRIT

รัฐธรรมนูญฯ ปี ๒๕๔๐ นั้นจะไม่มีหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารในการควบคุมและดำเนินการจัดการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม แต่ตามหลักการของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นจะมีคณะกรรมการการเลือกตั้งมาทำหน้าที่ดังกล่าวซึ่งเป็นหลักการเดียวกันกับรัฐธรรมนูญฯ ปี ๒๕๔๐

๑.๒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน

ในส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนนั้น โดยหลักการแล้วก็มีลักษณะเช่นเดียวกันกับหลักการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อตามรัฐธรรมนูญฯ ปี ๒๕๔๐ เพียงแต่ได้มีการเปลี่ยนชื่อใหม่ให้ตรงกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้นคือคำนวณสัดส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่พรรคการเมืองได้จากคะแนนทุกคะแนนที่ประชาชนลงให้ **ทั้งนี้ โดยได้มีการจัดแบ่งพื้นที่ประเทศออกเป็นแปดกลุ่มจังหวัด และให้แต่ละกลุ่มจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งโดยในแต่ละกลุ่มจังหวัดจะมีสัดส่วนจำนวนประชากรประมาณ ๗,๗๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งจะทำให้ในแต่ละเขตเลือกตั้งดังกล่าวมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ๑๐ คน ซึ่งหลักการตามรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๔๐ นั้น จะไม่มีการจัดแบ่งพื้นที่ประเทศออกเป็นแปดกลุ่มจังหวัดแต่จะถือเขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้งซึ่งระบบสัดส่วนตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่**

จะมีข้อดีมากกว่าระบบบัญชีรายชื่อตามรัฐธรรมนูญฯ ๒๕๔๐ กล่าวคือ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้กำหนดหลักการสำคัญในการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนนั้นต้องคำนึงถึงโอกาสสัดส่วนที่เหมาะสมและความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชาย มีความใกล้ชิดกับราษฎรในแต่ละกลุ่มจังหวัดและต้องให้มีการกระจายตามกลุ่มจังหวัดให้มากขึ้นกว่าระบบบัญชีรายชื่อตามหลักการของรัฐธรรมนูญฯ ปี ๒๕๔๐

๒. หลักการเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกวุฒิสภา

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นได้กำหนดให้มีวุฒิสภาซึ่งประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๒ ประเภท ได้แก่ สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งจำนวน ๗๖ คน (จังหวัดละ ๑ คน) และมาจากการสรรหาจำนวน ๗๔ คน โดยสมาชิกวุฒิสภาประเภทซึ่งมาจากการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน นั้น มีหลักการเช่นเดียวกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญฯ ปี ๒๕๔๐ เพียงแต่รัฐธรรมนูญฉบับใหม่มีการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิกวุฒิสภาให้มีความเข้มข้นมากขึ้นกว่าเดิม เช่น ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาต้องไม่เป็นบุพการี คู่สมรส หรือบุตรของผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือ

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือต้องไม่เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง หรือเคยเป็นสมาชิกหรือเคยดำรงตำแหน่งและพ้นจากการเป็นสมาชิกหรือการดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมืองมาแล้วยังไม่เกิน ๕ ปี นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง หรือวันที่ได้รับการเสนอชื่อ เป็นต้น

ในส่วนของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาจำนวน ๗๔ คน นั้น รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวน ๗ คน อันประกอบด้วย ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้พิพากษาในศาลฎีกา ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาอบหมายจำนวนหนึ่ง คน และตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมอบหมายจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ นั้น

ขอเรียนว่าในการสรรหาขึ้นนั้นไม่ใช่ว่า คณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวจะสามารถสรรหาใครก็ได้ตามอำเภอใจเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ทั้งนี้ เพราะรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้กำหนดว่าหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาให้เป็น

ไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา และในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว ซึ่งอยู่ในระหว่างขั้นตอนการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในขณะนั้นนั้น ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาไว้ ซึ่งจะมีลักษณะเป็นการเลือกตั้งทางอ้อมจากองค์กรหรือกลุ่มวิชาชีพ ได้แก่ ภาควิชาการ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาชีพ และภาคอื่น ๆ นอกจากนี้ องค์กรที่จะมีสิทธิเสนอชื่อบุคคลเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้นั้นต้องมีฐานะเป็น "นิติบุคคล" ที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายหรือได้รับการรับรองโดยกฎหมายให้จัดตั้งขึ้นในราชอาณาจักรเท่านั้น รวมทั้งต้องได้มีการจดทะเบียนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้วด้วย

ขั้นตอนก่อนที่องค์กรต่าง ๆ จะได้มีการเสนอชื่อตัวแทนขององค์กรนั้น ๆ เพื่อเข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้น บุคคลดังกล่าวต้องผ่านกระบวนการสรรหาของแต่ละองค์กรมาแล้วขึ้นตอนหนึ่งโดยที่กระบวนการสรรหาหรือการพิจารณาเสนอรายชื่อผู้เข้ารับการสรรหาเป็นสมาชิกวุฒิสภาของแต่ละองค์กรนั้นต้องเป็นไปตามระเบียบ วิธีการหรือข้อบังคับขององค์กรนั้น ๆ เอง ซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาตามหลักการของ

LIERT

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะทำให้คนที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ แต่อาจจะด้วยโอกาสทางสังคมการเมืองได้มีโอกาสเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภามากขึ้น เพราะการสรรหาตามหลักการของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะต้องมีการคำนึงถึงโอกาส สัดส่วนที่เหมาะสมและความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชายซึ่งจะทำให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกที่มีความหลากหลายมากขึ้น

จุดนิติ : เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักการอันเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาใหม่ดังกล่าวจะมีปัญหาและอุปสรรค หรือส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งอย่างไร หรือไม่

นายประพันธ์ : ผมขอเรียนว่าการเปลี่ยนหลักการเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวนั้น จะไม่มีผลกระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งแต่ประการใดทั้งสิ้น เพราะคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่ควบคุมและดำเนินการจัดหรือจัดให้มีการเลือกตั้งหรือสรรหาสมาชิกสภา

ผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา แล้วแต่กรณีให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม ดังนั้น แม้จะมีการปรับเปลี่ยนหลักการเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาเป็นระบบหรือแบบใดก็ตาม ก็คงไม่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

แต่อย่างไรก็ตาม ในชั้นการพิจารณาการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีการเสนอความคิดเห็นต่อคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ สภาผู้แทนราษฎรว่าวิธีการหรือหลักการเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยเฉพาะแบบแบ่งเขตเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฯ ปี ๒๕๔๐ (แบบเขตเดี่ยวเบอร์เดี่ยว) นั้น สามารถบริหารจัดการการเลือกตั้งได้ง่ายกว่าหลักการเกี่ยวกับที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในปัจจุบัน ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ (แบบเขตใหญ่เรียงเบอร์) แต่ว่าประเด็นนี้ก็ไม่ถือว่าเป็นประเด็นที่เป็นปัญหาสำคัญมากนัก และในทางกลับกันระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบเขตใหญ่เรียงเบอร์นี้จะทำให้การซื้อเสียงเกิดความยากลำบากมากขึ้น การตรวจสอบหรือการจับการทุจริตในการเลือกตั้งก็สามารถทำได้ง่ายขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากแต่ละเขตเลือกตั้งมีขนาดใหญ่ขึ้นหากมีการทุจริตการเลือกตั้งโดยการซื้อเสียงก็ต้อง

ใช้เงินจำนวนมากขึ้นและโอกาสที่จะถูกจับ
ทุจริตได้ก็มีมากขึ้นด้วย

จุดนิตินิ : คณะกรรมการการเลือกตั้ง
มีการเตรียมความพร้อมในการจัดการเลือก
ตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่คาดว่าจะมีขึ้น
ในปลายปี ๒๕๕๐ นี้ รวมทั้งการเตรียมความ
พร้อมในส่วนของการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา
ตามรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไว้อย่างไร

นายประพันธ์ : คณะกรรมการ
การเลือกตั้งได้มีการเตรียมความพร้อมในการ
จัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ
การให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาเอาไว้ล่วงหน้า
แล้วก่อนที่จะมีการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อวันที่ ๑๙
สิงหาคม ๒๕๕๐ ที่ผ่านมา กล่าวคือ ในระหว่าง
เวลาก่อนที่จะมีการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย ทางคณะกรรมการ
การเลือกตั้งก็ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
เตรียมการสำหรับจัดการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่ง
เป็นการทำงานแบบวางแผนล่วงหน้า และโดย
เฉพาะในส่วนของการจัดการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไปซึ่ง
คาดว่าจะมีขึ้นในปลายปี ๒๕๕๐ นี้ เนื่องจาก
คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ผ่านการทดลอง
ระบบการบริหารจัดการเลือกตั้งหรือมี

ประสบการณ์ในการจัดให้มีการลงประชามติ
ที่ผ่านมาแล้วจึงทำให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง
มีความพร้อมมากสำหรับการจัดการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่ง
สมาชิกวุฒิสภาที่จะมีขึ้นในปลายปี ๒๕๕๐

ในส่วนของการพร้อมเกี่ยวกับบุคลากร
หรือเจ้าหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้งนั้น หลัง
จากที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีการพบ
ปะหารือกับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับ
ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในการดำเนินการ
จัดการเลือกตั้ง กล่าวคือ ทางคณะกรรมการ
การเลือกตั้งมีบุคลากรไม่เพียงพอสำหรับการ
จัดการเลือกตั้ง ซึ่งจำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่
ประจำหน่วยเลือกตั้ง ซึ่งทั้งประเทศมี
หน่วยเลือกตั้งรวมทั้งหมดประมาณ ๘๘,๐๐๐
หน่วย หน่วยเลือกตั้งหนึ่ง ๆ จำเป็นที่จะต้อง
ใช้เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้งประมาณ ๑๐
คน รวมแล้วจะต้องใช้เจ้าหน้าที่ประมาณ
๘๘๐,๐๐๐ คน ประกอบกับในส่วนของการ
จัดการเลือกตั้งนั้น ทางคณะกรรมการ
การเลือกตั้งมีเพียงหน้าที่จัดการเลือกตั้งให้
เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม แม้คณะกรรมการ
การเลือกตั้งจะตรวจพบการกระทำผิด
แต่ก็ไม่มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดได้เนื่อง
จากคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่ใช่พนักงาน
ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดังนั้น จึงจำเป็นต้อง
ให้ทางกระทรวงมหาดไทยหรือสำนักงาน

ตำรวจแห่งชาติในการให้การสนับสนุนและช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหาด้านการขาดแคลนบุคลากรดังกล่าว ซึ่งในประเด็นปัญหานี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ก็ยินดีที่จะให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่

นอกจากนี้ในส่วนของความพร้อมด้านบุคลากร ปัจจุบันคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้มีการจัดฝึกอบรมพนักงานการเลือกตั้ง ประมาณ ๔๐๐ คน และได้จัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่สืบสวนสอบสวนไปแล้วจำนวน ๔ รุ่น

สำหรับความพร้อมด้านงบประมาณในการจัดการเลือกตั้งนั้น ทางคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ตั้งงบประมาณสำหรับการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้จำนวนประมาณ ๑,๙๐๐ ล้านบาท ซึ่งประเด็นนี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีและสำนักงานประมาณ ก็ยินดีจัดสรรงบประมาณให้ตามจำนวนที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประมาณการเอาไว้เช่นเดียวกัน

อนึ่ง สำหรับประเด็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดที่มีการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับความไม่โปร่งใส ไม่เป็นกลางนั้น ขอเรียนว่ากรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเปรียบเสมือนตัวแทนของคณะกรรมการการเลือกตั้งส่วนกลางในการปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเลือกตั้งในระดับจังหวัด โดยที่มาของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดก่อนที่จะได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง

จะต้องผ่านขั้นตอนการสรรหาของคณะกรรมการสรรหามาก่อนไม่ใช่มีที่มาจากกาแต่งตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งซึ่งจะแต่งตั้งใครก็ได้ตามอำเภอใจ โดยคณะกรรมการสรรหาชุดดังกล่าวมีจำนวน ๑๔ คน ประกอบด้วยบุคคลจากหลายภาคส่วน เช่น ฝ่ายปกครอง อาจารย์มหาวิทยาลัย หรือ สื่อมวลชน เป็นต้น ทั้งนี้ คณะกรรมการสรรหาจะดำเนินการสรรหาผู้ที่เหมาะสมดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด โดยจะสรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมาจำนวน ๓ เท่าของจำนวนกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดในแต่ละจังหวัด แล้วคณะกรรมการการเลือกตั้งจะพิจารณาคัดเลือกอีกกรอบหนึ่งเพื่อให้ได้บุคคลที่ดีที่สุดและให้มีความโปร่งใสที่สุดที่ผ่านมากคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาคัดเลือกและแต่งตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดไปแล้วจำนวน ๖๒ จังหวัด เมื่อต้นเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๐ และจากการประเมินผลการปฏิบัติงานก็ปรากฏว่ามีผลการปฏิบัติงานในระดับที่น่าพอใจ ดังจะเห็นได้จากการจัดออกเสียงประชามติเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ ที่ผ่านมา ซึ่งไม่มีผู้ร้องคัดค้านผลการออกเสียงในหน่วยใดเลย

สำหรับประเด็นที่มีการวิพากษ์วิจารณ์ดังกล่าวมีความเห็นที่น่าจะเป็นเพียงประเด็น

ทางการเมืองเท่านั้น เพราะการทำงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดมักจะมีการไปกระทบกระทั่งกับนักการเมืองทั้ง ๒ ฝ่ายที่มีการแข่งขันในทางการเมืองสูงมาก จึงทำให้มีทั้งคนชอบและคนไม่ชอบอันเป็นเรื่องธรรมดา

จุดนิติ : ท่านจะมีข้อเสนอแนะแก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการที่จะไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามระบบการเลือกตั้งแบบใหม่ทั้งในด้านที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นี้ประการใดบ้าง

นายประพันธ์ : สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไปซึ่ง ณ ปัจจุบันได้มีการกำหนดไว้ประมาณวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ นั้น นับว่าเป็นการเลือกตั้งที่มีความสำคัญต่อการเมืองการปกครองของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะประเทศไทยเราต้องประสบปัญหาทางการเมืองมาตลอดระยะเวลา ๒ ปีที่ผ่านมา ดังนั้น การเลือกตั้งในครั้งนี้จะทำให้ประเทศไทยกลับไปสู่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์แบบ และประการสำคัญอยากจะได้ใคร่ขอความร่วมมือจากประชาชนให้ช่วย

เป็นหูเป็นตาแทนเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการการเลือกตั้ง หากพบการกระทำผิดหรือการกระทำใด ๆ ที่จะทำให้การเลือกตั้งไม่ได้เป็นไปโดยสุจริต และเที่ยงธรรมแล้ว ท่านสามารถแจ้งเบาะแสหรือแนะนำมายังคณะกรรมการการเลือกตั้งได้โดยตลอด ทั้งนี้ เพราะลำพังเพียงแต่คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด หรือเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยเลือกตั้ง แต่เพียงด้านเดียวคงจะไม่เพียงพอในการตรวจสอบการทุจริตการเลือกตั้ง

ดังนั้น หากประชาชนช่วยเป็นหูเป็นตา และช่วยแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริตการเลือกตั้งแล้ว การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่กำลังจะมีขึ้นในปลายปี ๒๕๕๐ นี้ และการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาประมาณต้นปี ๒๕๕๑ คงจะเป็นไปด้วยความสุจริตและเที่ยงธรรม สมดังเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่และนำพาประเทศไทยของเรากลับสู่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขอย่างแท้จริงในอนาคตอันใกล้นี้ **จ**

LIRIT

“การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา
คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กร
ตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐ
ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๓ วรรคสอง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
คณะที่ ๑ ที่มีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรอง
เลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว
โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดเกี่ยวกับเงื่อนไขหรือเงื่อนไขในการจ่ายเงินสมทบ
ตลอดจนผลประโยชน์ของเงินสมทบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่นายทะเบียนประกาศกำหนด
โดยความเห็นชอบจากรัฐมนตรี และกำหนดบทเฉพาะกาลมิให้นำร่างมาตรา ๗ มาใช้
บังคับแก่ข้อกำหนดที่นายทะเบียนได้รับจดทะเบียนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ
รวมทั้งกำหนดให้ลูกจ้างที่สิ้นสมาชิกภาพเพราะลาออกจากงานมีสิทธิคงเงินทั้งหมดที่มี
สิทธิได้รับไว้ในกองทุน และขอต่ออายุการเป็นสมาชิกต่อไป ตามระยะเวลาที่กำหนดใน
ข้อบังคับของกองทุน และส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา
ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการกองทุนชะกาต พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่กระทรวงการพัฒนามูลนิธิและ
มั่นคงของมนุษย์เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการกองทุนชะกาต พ.ศ. โดย
มีสาระสำคัญคือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมกิจการกองทุนชะกาต เพื่อจัดให้มี
กองทุนชะกาตในแต่ละภูมิภาค รวมทั้งส่งเสริมและเปิดโอกาสให้องค์กรหรือชุมชนต่าง ๆ
สามารถจัดตั้งกองทุนชะกาตในองค์กรและชุมชนเหล่านั้น และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาตรวจพิจารณา

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว โดยมีสาระสำคัญคือ แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมเพื่อกำหนดให้การเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจศาลชั้นต้นกระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและที่ได้แก้ไขถ้อยคำ คำว่า "เขตศาล" เนื่องจากคำว่า "เขตศาล" จะใช้ในกรณีที่ต้องการระบุเขตทางภูมิศาสตร์ที่ศาลนั้นจะรับผิดชอบไว้พิจารณา แต่หากจะกำหนดให้มีความหมายที่กว้างซึ่งครอบคลุมถึงอำนาจศาลและอาณาเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ด้วยก็จะใช้คำว่า "เขตอำนาจศาล" ซึ่งในกรณีของร่างพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๑๖ มุ่งหมายเฉพาะการกำหนดและการเปลี่ยนแปลงเขตของศาลชั้นต้นอันเป็นพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เท่านั้น ดังนั้นต้องใช้คำว่า "เขตศาล" ตามที่สำนักงานศาลยุติธรรมเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ตรวจพิจารณาแล้ว โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดวิธีการเทียบปริมาตรถังหรือภาชนะในการบรรจุหรือขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงสถานะก๊าซ เพื่อกำหนดค่าธรรมเนียมการขออนุญาตให้ใช้ถังหรือภาชนะในการบรรจุหรือขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง กำหนดบทเฉพาะกาลให้กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับ หรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องยังคงมีผลใช้บังคับอยู่จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง ข้อบังคับหรือเงื่อนไขที่ออกหรือกำหนดตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ ๕/๒๕๔๙

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ ๕/๒๕๔๙ พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ ให้ยกเลิกประกาศคำสั่งคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ที่ ๕/๒๕๔๙ เรื่อง ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ควบคุมการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๑ ที่มีมติอนุมัติหลักการตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ ยกเลิกมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อมิให้กรมทางหลวงชนบท สังกัดกระทรวงคมนาคม ต้องยุบเลิกไปภายในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๐ (๕ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ) และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน แล้วส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

LIRT

สรุปมติคณะรัฐมนตรี

ที่เกี่ยวข้องกับขบวนการด้านนิติบัญญัติ

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอร่างพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว โดยมีสาระสำคัญคือ ปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติในพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดหลักเกณฑ์การบริหารและการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหารทำหน้าที่บริหารและจัดการศึกษาโรงเรียนเอกชนให้มีความเป็นอิสระโดยมีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ รวมทั้งการให้เอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (รองศาสตราจารย์ ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์) เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ เพื่อรองรับการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่สภากร่างรัฐธรรมนูญเสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๑๖ โดยกำหนดให้สมาชิกสภากร่างรัฐธรรมนูญอดีตสมาชิกสภากร่างรัฐธรรมนูญ และคณะบุคคลที่ทำหน้าที่ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรหรือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้วแต่กรณีอาจแต่งเครื่องแบบสมาชิกวุฒิสภาได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับโดยอนุโลม และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุช่วยผู้พวติกรรมอันตราย พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัตถุช่วยผู้พวติกรรมอันตราย พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามวัตถุช่วยผู้พวติกรรมอันตราย เพื่อปกป้องและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากสื่อหรือวัตถุที่จะกระตุ้น ส่งเสริม หรือช่วยผู้ให้เกิดหรือส่งผลให้เกิดพวติกรรมที่ไม่เหมาะสมแก่วัย หรือเป็นอันตรายต่อเด็กและเยาวชน รวมไปถึงปราบปรามบรรดาวัตถุลามก และวัตถุช่วยผู้พวติกรรมอันตราย ด้วยมาตรการต่าง ๆ ที่ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดและครอบคลุมรูปแบบของการกระทำความผิดตามสถานการณ์ปัจจุบันได้มากขึ้น และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กำหนดห้ามผู้ขับขี่ใช้โทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นใดในขณะที่รถเคลื่อนที่)
คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดห้ามผู้ขับขี่ใช้โทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นใดในขณะที่รถเคลื่อนที่ และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีอำนาจออกประกาศกำหนดกรณีที่เป็นข้อยกเว้นให้ขั้บรถโดยใช้โทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นใดในขณะที่รถเคลื่อนที่ได้ รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษของผู้ขับขี่ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน แล้วส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ปรับปรุงแก้ไขจากร่างที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

สรุปมติคณะรัฐมนตรี

ที่เกี่ยวข้องกับขบวนการด้านนิติบัญญัติ

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่กระทรวงแรงงานเสนอร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดการสร้างหลักประกันในการดำรงชีวิตของกลุ่มสมาชิกผู้มีรายได้เรียกว่า "ผู้ประกันตน" รวมทั้งจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมเพื่อร่วมเฉลี่ยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการเจ็บป่วย ทูพพลภาพตาย อันเนื่องมาจากการทำงาน การคลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน เพื่อให้ได้รับการรักษาพยาบาลและมีรายได้อย่างต่อเนื่อง และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่กระทรวงกลาโหมเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทหารอากาศในการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย รวมทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย และการใช้อาวุธประจำอากาศยานหรืออาวุธอื่นที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติหรือเป็นภัยต่อสาธารณะ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ร่วมกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดทำแผนการบินของอากาศยานที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และอยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้เป็นฉบับเดียว แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอร่างพระราชบัญญัติการเดินทางอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว โดยได้แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการการบินพลเรือน และเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการเทคนิค รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐาน การจดทะเบียนอากาศยาน การผลิตอากาศยาน และชิ้นส่วนของอากาศยาน ความสมควรเดินทางอากาศ ผู้ประจำหน้าที่สนามบินและเครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินทางอากาศ ค่าบริการ ผู้โดยสารขาออก การประกอบกิจการขนส่งทางอากาศ ตลอดจนปรับปรุงอัตราค่าโดยสาร และค่าระวาง บทเฉพาะกาล และบทกำหนดโทษ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอ สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอร่างพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ โดยการเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาป่า ปรับปรุงบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาคหลวง และค่าบำรุงป่าให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอ สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ แก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อเอื้อต่อการบังคับใช้กฎหมายในการคุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เช่น ปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมนิยามคำศัพท์ กำหนดหลักการรับรองสิทธิและหน้าที่ของประชาชนองค์กร หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นต้น และส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ที่ตรวจพิจารณาแล้ว โดยมีสาระสำคัญคือ ปรับปรุงบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการเทปและวีดิทัศน์ รวมทั้งปรับปรุงระบบการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรเดียว เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการตรวจพิจารณาและส่งเสริมการประกอบกิจการภาพยนตร์ ทั้งนี้ ให้แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนขององค์ประกอบของคณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติโดยกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการในคณะกรรมการดังกล่าว และกำหนดให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ ตามข้อสั่งเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

LIRT

สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี

วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ที่ตรวจพิจารณาแล้ว โดยมีสาระสำคัญคือ จัดตั้งคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานขึ้นเพื่อกำกับดูแลกิจการพลังงาน มีหน้าที่ป้องกันการใช้อำนาจผูกขาดโดยมิชอบ และให้การคุ้มครองผู้ใช้พลังงานและ ผู้ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการพลังงาน รวมทั้งให้มีสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำหน้าที่เป็นสำนักงาน เลขานุการของคณะกรรมการ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แบบที่ ๑ ซึ่งเป็นร่างที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้ว โดยมีสาระสำคัญ คือ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยกำหนดให้ ก.ร. มีอำนาจกำหนดเรื่อง การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นให้แก่ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา กำหนดให้ข้าราชการฝ่ายรัฐสภามีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามระเบียบที่ ก.ร. และกระทรวงการคลังกำหนดและมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว หรือเงินค่าตอบแทนพิเศษอื่นเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน รวมทั้งกำหนดผู้มีอำนาจ สั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และกำหนดให้ข้าราชการรัฐสภาสามัญมีสิทธิ ได้รับบำเหน็จความชอบ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณา ก่อนนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การยกเลิกพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตกิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ)

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่กระทรวงการคลังเสนอร่างพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ โดยยกเลิกพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ตอนที่ ๑๒ กิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐของพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต และส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอขอเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ โดยให้นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านวัฒนธรรมเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธาน ปลัดกระทรวงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการ กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการและงานธุรการของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ การเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติในส่วนของกรวางนโยบายและกำหนดแผนงาน รวมทั้งยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมระดับชาติ และเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องครอบคลุมทุกมิติด้านวัฒนธรรมและภารกิจด้านศิลปะ ศาสนา และวัฒนธรรมของกระทรวงวัฒนธรรม และการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เปลี่ยนเป็นสำนักงานวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทยดูแลรับผิดชอบเรื่องวัฒนธรรมวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย รวมทั้งกองทุนส่งเสริมงานวัฒนธรรม (เดิม) และแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทราบเพื่อประกอบการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ต่อไป

สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี

วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ
คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอร่างพระราชบัญญัติ
จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติ สถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว โดยมีสาระสำคัญคือ นำระบบการคุ้มครองเงินฝากแบบ
จำกัดวงเงินมาใช้ รวมทั้งกำหนดกลไกต่าง ๆ ในการคุ้มครองเงินฝากอย่างเป็นระบบ
เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงและความมีเสถียรภาพของระบบสถาบันการเงินในภาพรวม
และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา

๒. ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ
ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์และกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ
เงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ โดยให้รวมเป็นฉบับเดียวกัน เพื่อ
ให้การคุ้มครองดูแลเป็นมาตรฐานเดียวกัน ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษสำหรับ
ความผิดที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามข้อสังเกตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดให้การทำซ้ำ ดัดแปลง หรือ
ทำให้ปรากฏโดยตัวอักษรเบรลล์หรือเสียง เพื่อประโยชน์ของคนพิการทางการมองเห็น
หรือทางการได้ยินตามความจำเป็น และไม่เป็นการกระทำเพื่อหากำไรไม่ถือว่าเป็นการ
ละเมิดลิขสิทธิ์ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้
คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติพิจารณาต่อไป จ

โดย นายบรรหาร กาลา
บัติน สำนักกฎหมาย

เรื่อง การเลือกตั้งกับร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ : ทัศนะของพรรคการเมือง*

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นมา และโดยบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๙๕ ของรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้บัญญัติหลักการเกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดให้มีการเลือกตั้ง อันประกอบด้วยร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญดังกล่าวจากคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การเลือกตั้งอันจะทำให้สถานการณ์บ้านเมืองกลับสู่ภาวะประชาธิปไตยที่สมบูรณ์โดยเร็ว

อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นที่เป็นคำถามเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าวนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักการหรือสาระสำคัญไปจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับเดิม ซึ่งได้ตราขึ้นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ในประเด็นใดบ้างหรือไม่ และจะมีผลกระทบต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง พรรคการเมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และผู้มีสิทธิเลือกตั้งในประการใดบ้างหรือไม่

ด้วยเหตุดังกล่าว สถาบันพระปกเกล้าในฐานะองค์กรทางวิชาการด้านการเมืองการปกครอง

*จัดโดยสถาบันพระปกเกล้าร่วมกับ International Foundation for Election Systems, IFES เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๐ เวลา ๐๙.๐๐-๑๖.๐๐ นาฬิกา ณ ห้องเพลนารี ออลล์ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ถนนพหลโยธิน กรุงเทพมหานคร เนื่องในโอกาสวันคล้ายวันสถาปนาสถาบันพระปกเกล้า ครบรอบ ๙ ปี

การเลือกตั้งกับร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ : กติกาของพรรคการเมือง

ในระบอบประชาธิปไตย ร่วมกับ International Foundation for Election Systems, IFES จึงได้จัดสัมมนาทางวิชาการในหัวข้อดังกล่าวขึ้น โดยมีผู้เข้าร่วมการสัมมนาประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการเลือกตั้ง ตลอดจนเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งนี้ เพื่อเป็นเวทีระดมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้แทนพรรคการเมืองต่างๆ ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการเลือกตั้งโดยตรง ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าว

การสัมมนาครั้งนี้ได้มีการดำเนินการสัมมนา โดยแบ่งออกเป็น ๓ ช่วง ดังนี้

ช่วงแรก สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดให้มีการเลือกตั้งจำนวน ๓ ฉบับ

ช่วงที่สอง ทิศนะของพรรคการเมืองต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดให้มีการเลือกตั้งจำนวน ๓ ฉบับ และ

ช่วงที่สาม การประชุมกลุ่มย่อยเพื่อระดมความคิดเห็น

ซึ่งในแต่ละช่วงของการสัมมนานั้นสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ในส่วนของหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดให้มีการเลือกตั้ง จำนวน ๓ ฉบับ

รองศาสตราจารย์ วุฒิสาร ตันไชย รองเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า ได้บรรยาย

เกี่ยวกับประเด็นอันเป็นหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ จำนวน ๓ ฉบับดังกล่าว ทั้งนี้ เฉพาะหลักการในส่วนที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับเดิม โดยสรุป ดังนี้

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นการอนุวัติการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๕ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยเรื่องเสรีภาพของประชาชนในการจัดตั้งพรรคการเมือง และมาตรา ๖๘ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญอันเป็นการล่วงละเมิดวิถีปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตยหรือล่วงละเมิดวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งหากพบว่าพรรคการเมืองหรือบุคคลดำเนินการหรือกระทำการเช่นนั้นก็เป็เหตุแห่งการยุบพรรคการเมืองได้

ประเด็นที่ถือว่าเป็นหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้แก่

๑) หลักการเกี่ยวกับการจัดตั้งพรรคการเมือง

โดยในการจัดตั้งพรรคการเมืองนั้นต้องมีความชัดเจนและความสมบูรณ์ในด้านองค์ประกอบของสมาชิกพรรคซึ่งอย่างน้อยต้องมีความชัดเจนของกลุ่มบุคคลที่สนับสนุน กล่าวคือ คณะผู้เริ่มจัดตั้งพรรคการเมือง จำนวน ๑๕ คน ต้องเชิญชวนผู้อื่นให้สมัครเข้าเป็นสมาชิกและมีจำนวนผู้สมัครเข้าเป็นสมาชิกรวมกับจำนวนผู้ริเริ่มจัดตั้งพรรคการเมืองแล้วมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ คน จึงจะตั้งพรรคการเมืองได้

๒) หลักการเกี่ยวกับการควบคุมการเป็นสมาชิกพรรคการเมือง

ในอดีตที่ผ่านมาปรากฏว่าได้มีประชาชนจำนวนมากเป็นสมาชิกพรรคการเมืองโดยที่ไม่รู้หรือไม่สมัครใจ รวมทั้งมีการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองมากกว่าหนึ่งพรรคการเมือง ดังนั้นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จึงได้กำหนดหลักการไว้อย่างชัดเจนว่า การสมัครสมาชิกพรรคการเมืองหรือการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องกระทำด้วยตนเอง และต้องมีการแสดงเจตจำนงที่ชัดเจน ตลอดจนกำหนดว่าสามารถเป็นสมาชิกพรรคการเมืองได้เพียงพรรคเดียวเท่านั้น

๓) หลักการเกี่ยวกับการเงินและการอุดหนุนทางการเงินของพรรคการเมือง

ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีการเพิ่มเติมหลักการใหม่ ๆ หลายประการ เช่น การกำหนดให้พรรคการเมืองสามารถมีรายได้จากการเก็บค่าธรรมเนียมการสมัครสมาชิกพรรคการเมือง และค่าบำรุงพรรคการเมืองได้ หรือจากการจัดกิจกรรมเพื่อระดมทุนเพื่อหารายได้ได้โดยเปิดเผย ทั้งนี้ โดยต้องแสดงวัตถุประสงค์ว่าเป็นการหาทุนของพรรคการเมืองอย่างชัดเจน หรือการกำหนดวงเงินในการรับบริจาคว่าการบริจาคให้พรรคการเมืองสามารถกระทำได้ แต่ต้องกระทำโดยเปิดเผยตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด ตลอดจนกำหนดหลักการในกรณีที่มีบุคคลบริจาคเงินให้แก่พรรคการเมืองจำนวนตั้งแต่ ๑ ล้านบาทขึ้นไป จะต้องได้รับอนุมัติโดยมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบุคคลนั้นหรือสมาชิกของบุคคลนั้น รวมทั้งกำหนดหลักการเกี่ยวกับ

การห้ามมิให้พรรคการเมืองหรือสมาชิกผู้ได้รับเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดเพื่อดำเนินการของพรรคการเมืองจากบุคคลหรือนิติบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทยด้วย

๔) หลักการเกี่ยวกับการสนับสนุนพรรคการเมืองโดยรัฐ

ในส่วนนี้ยังคงกำหนดให้มีกองทุนเพื่อพัฒนาพรรคการเมืองในสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเหมือนเดิม แต่ได้มีการเปลี่ยนหลักการในการจัดสรรเงินสนับสนุนที่จะให้แก่พรรคการเมืองใหม่โดยจัดสรรเงินตามจำนวนคะแนนเสียงจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วนและคะแนนเสียงจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่พรรคการเมืองได้รับการลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปครั้งล่าสุด

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักการเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเฉพาะในประเด็น ดังนี้

๑) การกำหนดค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งต้องกำหนดโดยหารือกับหัวหน้าพรรคการเมืองทุกพรรคก่อนที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอให้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรขึ้นก่อนแต่อย่างใด

นอกจากนี้ ในกรณีที่มีการทุจริตหรือการซื้อเสียงในการเลือกตั้งนั้น ร่างพระราชบัญญัติ

การเลือกตั้งกับร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ : กติกาของพรรคการเมือง

ประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดให้การกระทำ ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และให้ทางคณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจสั่งเรื่องให้ทางสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ด้วย

๒) หมายเลขที่จะใช้ลงคะแนนเลือกตั้ง

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้กำหนดหลักการเกี่ยวกับการได้รับหมายเลขที่จะใช้ลงคะแนนเลือกตั้งไว้ ดังนี้

๒.๑) หมายเลขที่จะใช้ลงคะแนนเลือกตั้งแบบสัดส่วน

(๑) ให้พรรคการเมืองที่ส่งสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน ได้รับหมายเลขที่จะใช้ลงคะแนนเลือกตั้งแบบสัดส่วนของพรรคการเมืองนั้นเรียงตามลำดับก่อนหลังในการยื่นบัญชีรายชื่อ และให้มีหมายเลขเดียวกันทุกเขตเลือกตั้งแบบสัดส่วน

(๒) กรณีที่มีการยื่นสมัครในวันเดียวกันให้พรรคการเมืองที่ส่งบัญชีรายชื่อครบทุกเขตเลือกตั้งแบบสัดส่วนยื่นบัญชีรายชื่อต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นลำดับแรก

(๓) ในกรณีที่มีพรรคการเมืองมายื่นสมัครพร้อมกันและไม่อาจตกลงกันได้ให้ใช้วิธีจับสลากระหว่างพรรคการเมืองที่มาพร้อมกัน

(๔) สำหรับพรรคการเมืองที่ยื่นบัญชีรายชื่อไม่ครบทุกเขตเลือกตั้งแบบสัดส่วน ให้ยื่นบัญชีรายชื่อต่อจากพรรคการเมืองที่ยื่นบัญชีรายชื่อครบทุกเขตเลือกตั้งแบบสัดส่วน ถ้ามายื่นพร้อมกันและไม่สามารถตกลงกันได้ให้ใช้วิธีจับสลากระหว่างพรรคการเมืองที่มาพร้อมกัน

๒.๒) หมายเลขที่จะใช้ลงคะแนนเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ให้ผู้สมัครได้รับหมายเลขประจำตัวผู้สมัครเรียงตามลำดับก่อนหลังการยื่นใบสมัครตามลำดับเลขที่ใบสมัคร โดยให้ผู้สมัครพรรคเดียวกันได้หมายเลขประจำตัวผู้สมัครเรียงตามลำดับต่อเนื่องกันไป

๓) การนับคะแนนและการประกาศผลการเลือกตั้ง

๓.๑) การนับคะแนน

(๑) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ให้คณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งนับคะแนน ณ ที่เลือกตั้งให้เสร็จสิ้นแล้วประกาศผลการนับคะแนนของหน่วยเลือกตั้งนั้น โดยต้องกระทำโดยเปิดเผยและรายงานผลการนับคะแนนต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้งโดยเร็ว

(๒) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน

ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง รวมคะแนนเลือกตั้งทุกหน่วยเลือกตั้งที่อยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด เพื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดจะได้นำคะแนนจากทุกเขตและส่งให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการเลือกตั้งให้เป็นผู้รวมผลคะแนนของเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนในเขตเลือกตั้งนั้น

๓.๒) การประกาศผลการเลือกตั้ง

(๑) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

(๑.๑) ให้ผู้สมัครซึ่งได้คะแนนเลือกตั้งมากที่สุดเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง แต่ในเขตเลือกตั้งที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้มากกว่าหนึ่งคน ให้ผู้สมัครซึ่งได้คะแนนเลือกตั้งมากที่สุดเรียงตามลำดับลงมาในเขตเลือกตั้งนั้นเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งตามจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีในเขตเลือกตั้งนั้น

(๑.๒) ในกรณีที่มีผู้สมัครได้คะแนนเสียงเลือกตั้งเท่ากันอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถเรียงลำดับได้ตาม (๑.๑) ให้ผู้สมัครที่ได้คะแนนเลือกตั้งเท่ากันจับสลากเพื่อให้ได้รับเลือกตั้งครบจำนวนที่จะพึงมีในเขตเลือกตั้งนั้น

(๑.๓) ในเขตเลือกตั้งใดมีผู้สมัครเท่ากับหรือน้อยกว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีในเขตเลือกตั้งนั้น ผู้สมัครจะได้รับเลือกตั้งต่อเมื่อได้รับคะแนนเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นและมากกว่าจำนวนบัตรเลือกตั้งที่ไม่ประสงค์จะลงคะแนน

(๒) การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน

การคำนวณสัดส่วนเพื่อหาผู้ได้รับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนในแต่ละเขตเลือกตั้ง มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๒.๑) ให้รวมผลการนับคะแนนทั้งหมดที่พรรคการเมืองได้รับคะแนนในเขตเลือกตั้งแบบสัดส่วนนั้น แล้วหารด้วย ๑๐ และผลลัพธ์ที่ได้ให้ถือเป็นคะแนนเฉลี่ยต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนหนึ่งคน

(๒.๒) ให้นำคะแนนรวมของบัญชีรายชื่อแต่ละพรรคการเมืองที่ได้รับหารด้วย

คะแนนเฉลี่ยตาม (๒.๑) ผลลัพธ์ที่ได้เป็นจำนวนเต็มที่ได้รับ คือจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนที่พรรคการเมืองนั้นได้รับโดยเรียงลำดับจากรายชื่อแรกของบัญชีรายชื่อเป็นลำดับไป

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ.

ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักการโดยเฉพาะในประเด็นที่ถือว่าเป็นสาระสำคัญ ดังนี้

๑) หลักการเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

๑.๑) องค์ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องมีกรรมการการเลือกตั้งมาประชุมไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๕ ของจำนวนกรรมการการเลือกตั้งทั้งหมดเท่าที่มีอยู่แต่จะต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน จึงจะเป็นองค์ประชุม

๑.๒) มติของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

การลงมติในการประชุมของคณะกรรมการการเลือกตั้งให้ใช้คะแนนเสียงข้างมาก เว้นแต่การลงมติวินิจฉัยให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งก่อนประกาศผลการเลือกตั้งให้ใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๔ ใน ๕ ของจำนวนกรรมการการเลือกตั้งที่มาประชุม

๒) หลักการเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด

โดยเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดให้มี

การเลือกตั้งกับร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ : กติกาของพรรคการเมือง

ความชัดเจนและเข้มงวดมากยิ่งขึ้น

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับกติกาสถาปัตยกรรมการเมืองที่มีต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดให้มีการเลือกตั้ง จำนวน ๓ ฉบับ

ภายหลังจากที่รองศาสตราจารย์ วุฒิสาร ตันไชย รองเลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า ได้บรรยายสรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ทั้ง ๓ ฉบับเสร็จแล้ว ได้มีการเปิดอภิปรายเพื่อรับฟังความคิดเห็นและทัศนคติของพรรคการเมืองต่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ในแต่ละฉบับดังกล่าว โดยมีตัวแทนจากพรรคการเมืองและกลุ่มการเมืองเข้าร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น ประกอบด้วย

- ๑) นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ตัวแทนพรรคประชาธิปัตย์
- ๒) นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ ตัวแทนพรรคชาติไทย
- ๓) นายคัมภีร์ สุริยาศศิน ตัวแทนพรรคประชากรศาสตร์
- ๔) พ.ต.ท. กานต์ เทียนแก้ว ตัวแทนพรรคพลังประชาชน
- ๕) นายโสภณ เพชรสว่าง ตัวแทนกลุ่มมหาชน

ดำเนินรายการโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรทัย ก๊กผล

ซึ่งจากการอภิปราย ทางผู้เข้าร่วมอภิปรายได้แสดงความคิดเห็น สรุปได้ดังนี้

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ ดังนี้

๑) การกำหนดวันเลือกตั้ง

๑.๑) การกำหนดวันเลือกตั้งจะกำหนดวันใดก็ได้ตามที่เห็นว่าเหมาะสมและอยู่ภายในกรอบระยะเวลาตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๒๙๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่อย่างไรก็ตาม ในเมื่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และประธานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประกาศเอาไว้ล่วงหน้าแล้วว่าจะมีการเลือกตั้งในวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ นี้แล้ว ก็ไม่ควรที่จะมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดวันเลือกตั้งอีกเพราะอาจจะกระทบต่อภาพลักษณ์ของรัฐบาลในสายตาของต่างประเทศได้

๑.๒) มีความเห็นด้วยกับการที่รัฐบาลมีนโยบายเพื่อรณรงค์ต่อต้านการซื้อสิทธิ ขายเสียง และกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ ทั้งนี้ เห็นว่าทุกฝ่ายควรร่วมมือกันจึงจะประสบผลสำเร็จได้ ซึ่งประกอบด้วย รัฐบาล คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ คณะกรรมการการเลือกตั้ง พรรคการเมือง และภาคประชาชน (๕ ฐานประสานเสียงต้องร่วมมือกัน)

๑.๓) คณะกรรมการการเลือกตั้งควรริบดำเนินการแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และแบบสัดส่วนให้มีความชัดเจนเพื่อให้ประชาชนได้ทราบล่วงหน้าโดยเร็ว ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนได้มีโอกาสเตรียมตัวในการพิจารณาเลือกผู้แทนของตน

๒) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ จำนวน ๓ ฉบับ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ทั้ง ๓ ฉบับของสภานิติบัญญัติแห่ง

ชาติควรให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีความชัดเจนและสามารถที่จะแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต และต้องสามารถนำมาปฏิบัติได้จริง ตลอดจนต้องรับฟังความคิดเห็นของพรรคการเมืองต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ ในฐานะที่พรรคการเมืองนั้นเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงและในฐานะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางการเมืองตามหลักการในโลกแห่งความเป็นจริง

๓) ความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญฯ จำนวน ๓ ฉบับ

๓.๑) ในกรณีพรรคการเมืองใดแอบอ้างชื่อประชาชนผู้ใดเพื่อสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองของตนโดยผู้ไม่รู้หรือไม่สมัครใจนั้นควรมีมาตรการลงโทษพรรคการเมืองนั้น ๆ และควรให้อำนาจแก่คณะกรรมการการเลือกตั้งในการที่จะเรียกคืนซึ่งเงินสนับสนุนที่ได้จัดสรรให้แก่พรรคการเมืองนั้น

๓.๒) ในกรณีที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ที่คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญได้เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นเกี่ยวกับการที่จะกำหนดบทลงโทษแก่พรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนหรือนอมินีนั้น มีความไม่เห็นด้วย ทั้งนี้ เพราะเห็นว่าเป็นการปฏิบัติได้จริงสมควรปล่อยให้เป็นการทางเมืองแทนมาตรการทางกฎหมายกล่าวคือให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสิน

๓.๓) เกี่ยวกับประเด็นการบริจาคเงิน

หรือทรัพย์สินแก่พรรคการเมืองนั้นมีความไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับหลักการห้ามพรรคการเมืองรับเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดเพื่อดำเนินกิจการของพรรคการเมืองจากนิติบุคคลที่มีบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยมีทุนหรือเป็นผู้ถือหุ้นเพราะจะส่งผลกระทบต่อพรรคการเมืองและบุคคลที่มีความสุจริตในการบริจาค และไม่เห็นด้วยกับการกำหนดหลักการว่ากรณีที่นิติบุคคลบริจาคให้พรรคการเมืองจำนวนตั้งแต่ ๑ ล้านบาทขึ้นไป จะต้องได้รับอนุมัติโดยมติที่ประชุมผู้ถือหุ้นของนิติบุคคลนั้น หรือสมาชิกของนิติบุคคลนั้น

๓.๔) คณะกรรมการการเลือกตั้งควรออกประกาศหรือวางระเบียบโดยระบุให้มีความชัดเจนเกี่ยวกับวิธีการในการหาเสียงเลือกตั้งและการดำเนินการใด ๆ ของพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้งว่าจะอะไรทำได้หรือทำไม่ได้ เพราะในอดีตที่ผ่านมาเป็นปัญหาอย่างมากเพราะกำหนดให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะวินิจฉัยเป็นกรณี ๆ ไป

๓.๕) มีความเห็นด้วยกับการกำหนดให้การซื้อเสียงเป็นเหตุที่อาจถูกศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคการเมืองได้และนอกจากนี้ควรเพิ่มมาตรการลงโทษแก่บุคคลหรือพรรคการเมืองที่มีเจตนาถล่มแก๊งผู้อื่นด้วย

๓.๖) มีความเห็นด้วยกับการกำหนดหลักการในการกำหนดนโยบายหาเสียงของพรรคการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายเงินงบประมาณของแผ่นดินในอนาคตว่าจะต้องมีการระบุที่มาของเงินงบประมาณนั้นด้วยว่าสามารถทำได้จริงเพียงใด

๓.๗) การมีคำสั่งหรือวินิจฉัยให้ใบเหลือง - ใบแดง ของคณะกรรมการการเลือก

การเลือกตั้งกับร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ : กติกาของพรรคการเมือง

ตั้งควรอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กล่าวคือ ควรมีการเปิดเผย และสามารถตรวจดูข้อมูลได้พร้อมทั้งรายละเอียดของคำวินิจฉัยด้วย

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

๑) การกำหนดหมายเลขที่จะใช้ลงคะแนนเลือกตั้งทั้งแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งนั้นควรทำให้ประชาชนเข้าใจง่าย ๆ และไม่เกิดความสับสน

๒) เห็นด้วยกับหลักการในการกำหนดโทษแก่พรรคการเมือง หัวหน้าพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่มีส่วนรู้เห็นหรือปล่อยปละละเลยหรือทราบถึงการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมายของผู้สมัครของพรรคการเมืองของตนแล้วมิได้ยับยั้งหรือแก้ไขเพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม

๓) หลักการของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. นั้น มีความเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระงานทางด้านธุรการหรือเอกสารแก่พรรคการเมืองเป็นอย่างมาก โดยไม่มีความจำเป็น

๔) คณะกรรมการการเลือกตั้งควรกำหนดสถานที่ปิดประกาศและที่ติดแผ่นป้ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งให้ชัดเจน ไม่ควรปล่อยให้ปิดประกาศหรือติดแผ่นป้ายได้ตามอำเภอใจ กล่าวคือ มีเงินมากก็ติดมากและจะติดตรงไหนก็ได้ เพราะจะทำให้การเมืองเป็นเรื่องของเงินเป็นใหญ่

นอกจากนี้ นายวีระศักดิ์ฯ ยังได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการหรือขอบเขตในการยกร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ จำนวน

๓ ฉบับ โดยเสนอแนะว่าควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมเฉพาะในประเด็นหรือเรื่องที่มีความจำเป็นเท่านั้น

นายคัมภีร์ สุริยาศติน ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ ดังนี้

๑) คณะกรรมการการเลือกตั้งควรกำหนดมาตรการหรือหลักเกณฑ์ให้ชัดเจนเกี่ยวกับสถานที่ปิดประกาศหรือที่ติดแผ่นป้ายหาเสียง

๒) ไม่ต้องการให้พรรคการเมืองแต่ละพรรคนำประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดวันเลือกตั้งมาเป็นการช่วงชิงโอกาสหรือเพื่อเป็นการได้เปรียบหรือเสียเปรียบในทางการเมืองจากการกำหนดวันเลือกตั้ง

๓) การทำหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อควบคุมหรือจัดการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นั้น จะต้องไม่เกรงกลัวต่ออิทธิพลใดๆ ทั้งสิ้น ทั้งนี้ เพราะถึงแม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งจะมีบทบัญญัติที่รัดกุมเพียงใดก็ตามแต่สุดท้ายก็จะต้องมีช่องว่างหรือช่องโหว่ให้หลีกเลี่ยงหรือถูกอิทธิพลทางการเมืองแทรกแซงได้อยู่ดี

นอกจากนี้ นายคัมภีร์ฯ ยังได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้การหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือพรรคการเมืองใช้จ่ายเงินในจำนวนน้อยที่สุด ทั้งนี้ เพื่อป้องกันกลุ่มทุนเข้ามาบีบบทบาทกับการเลือกตั้ง

พ.ต.ท. กานต์ เทียนแก้ว ได้แสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

๑) มีความไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ที่มีการกำหนดให้ความผิดฐานซื้อเสียงเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและอาจเป็นเหตุที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำสั่งให้ยุบพรรคการเมืองได้ในกรณีหัวหน้าพรรคการเมืองหรือกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีส่วนรู้เห็นหรือปล่อยปละละเลยหรือทราบถึงการกระทำนั้นแล้วมิได้ยับยั้งหรือแก้ไขเพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความสุจริตและเที่ยงธรรม เพราะอาจเกิดการกลั่นแกล้งกันได้

๒) มีความไม่เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ที่กำหนดว่าในเขตเลือกตั้งใดถ้าในวันเลือกตั้งมีผู้สมัครแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเท่ากับหรือน้อยกว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะพึงมีในเขตเลือกตั้งนั้นผู้สมัครจะได้รับเลือกตั้งต่อเมื่อได้คะแนนเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้น และมากกว่าจำนวนบัตรเลือกตั้งที่ไม่ประสงค์จะลงคะแนน ทั้งนี้ เพราะมีความเห็นว่าอาจมีการเล่นเกมส่ทางการเมืองดังที่ได้เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต และอาจส่งผลกระทบต่อกรเปิดประชุมรัฐสภาได้

๓) มีความไม่เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. เกี่ยวกับการสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมืองเนื่องจากการเพิ่มภาระให้กับพรรคการเมือง ทั้งนี้ มีความเห็นว่าควรกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งในการรับสมัครสมาชิกพรรคการเมืองโดยให้มีการจัดตั้งหน่วยงานตามกฎหมายภาคเพื่อรับสมัครสมาชิก

แทนพรรคการเมือง

๔) มีความไม่เห็นด้วยกับหลักการที่จะกำหนดโทษแก่พรรคการเมืองที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแทนหรือนอมินี เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องไร้สาระไม่สามารถมีผลบังคับได้จริงในทางปฏิบัติและถ้าหากมีการกำหนดให้เป็นความผิดแล้วจะเหลือพรรคการเมืองไม่กี่พรรคที่มีสิทธิส่งผู้สมัครลงเลือกตั้ง

นอกจากนี้ พ.ต.ท. กานต์ฯ ยังได้ตั้งข้อสังเกตโดยยกตัวอย่างว่ากรณีดังต่อไปนี้จะถือว่าเป็นนอมินีหรือไม่ เช่น การจับมือหรือรวมกลุ่มกันของพรรคการเมืองหรือกลุ่มการเมือง หรือกรณีการระดมทุนของพรรคการเมืองโดยการจัดเลี้ยงโต๊ะจีน เป็นต้น

นายโสภณ เพชรสว่าง ได้แสดงความคิดเห็น ในประเด็นต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

๑) มีความไม่เห็นด้วยกับระบบการเลือกตั้งทั้งแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยเฉพาะแบบแบ่งเขตเลือกตั้งซึ่งกำหนดเขตเลือกตั้งให้มีขนาดใหญ่ขึ้นทำให้ประชาชนมีความห่างไกลจากผู้แทนของตน และการหาเสียงนั้นต้องใช้งบจำนวนมากซึ่งจะทำให้กลุ่มทุนเข้ามามีบทบาทเหนือการเมือง

๒) การพิจารณาข่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวของคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญและสภานิติบัญญัติแห่งชาติมีความเป็นกลางทางการเมืองหรือไม่ เพียงใด หรือเป็นเพียงต้องการที่จะทำลายล้างใครบางคนเท่านั้น

๓) ในประเด็นเกี่ยวกับพรรคการเมือง มีความเห็นว่าควรกำหนดหลักการในการจัดตั้งและ

การเลือกตั้งกับร่างพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ : กติกาของพรรคการเมือง

จดทะเบียนพรรคการเมืองให้สามารถทำได้โดยง่าย และมีความสะดวก และเมื่อมีการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นแล้วการที่จะมีการเลิกหรือยุบพรรคการเมืองนั้น ควรกระทำได้อย่าง ทั้งนี้ เพราะว่าพรรคการเมืองนั้นถือว่าเป็นสถาบันทางการเมืองสำหรับการเมือง การปกครองในระบบประชาธิปไตย

๓. ในส่วนของการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อระดมความคิดเห็น

หลังจากที่ตัวแทนพรรคการเมืองได้อภิปราย แสดงความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯ ทั้ง ๓ ฉบับ ดังกล่าวเสร็จแล้ว ในช่วงปลายเป็นการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมการสัมมนาที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรวมทั้งประชาชนโดยทั่วไป

ซึ่งในการระดมความคิดเห็นดังกล่าวสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

๑) การสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งหรือแบบสัดส่วน ซึ่งกำหนดเงินค่าธรรมเนียมการสมัครไว้คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท นั้น เป็นจำนวนเงินที่สูงเกินไป ดังนั้น ควรลดค่าธรรมเนียมการสมัครลงให้เหลือเพียงคนละ ๑,๐๐๐ บาท เท่านั้น

๒) การแบ่งเขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งแบบสัดส่วนนั้น นอกจากจะมีการกำหนดพื้นที่ในแต่ละเขตเลือกตั้งให้ติดต่อกันและมีจำนวนราษฎร

ในแต่ละเขตเลือกตั้งใกล้เคียงกัน โดยคำนึงถึงความสะดวกในการคมนาคมระหว่างกันแล้ว ควรที่จะมีการคำนึงถึงสภาพภูมิศาสตร์ของแต่ละพื้นที่ วิถีชีวิต เศรษฐกิจท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมประกอบด้วย

๓) หมายเลขของผู้สมัครที่จะใช้ลงคะแนนเลือกตั้งทั้งแบบสัดส่วนและหมายเลขประจำตัวของผู้สมัครแบบแบ่งเขตเลือกตั้งนั้นมีความเห็นว่าพรรคการเมืองเดียวกันควรที่จะใช้หมายเลขเดียวกันทั้งประเทศ

๔) การวินิจฉัย หรือการมีคำสั่งของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่เกี่ยวกับการดำเนินการการเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรมนั้น ควรมีการให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานก่อนที่จะมีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งใด ๆ นอกจากนี้ควรมีระบบหรือมาตรการที่เป็นการสนับสนุนแก่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการคัดค้านการเลือกตั้งได้ด้วย

๕) การกำหนดหลักการเกี่ยวกับการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่พรรคการเมืองนั้นมีความเข้มงวดเกินไปจนทำให้ไม่สามารถปฏิบัติได้

๖) มีความไม่เห็นด้วยกับการกำหนดบทลงโทษสำหรับบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง ในขณะที่เดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง เพราะบางครั้งอาจมีพรรคการเมืองบางพรรคแอบอ้างชื่อของบุคคลนั้นเพื่อสมัครเป็นสมาชิกพรรคการเมือง โดยที่บุคคลนั้นๆ ไม่รู้หรือไม่สมัครใจก็ได้ ๖

ระบบการเลือกตั้ง ของต่างประเทศ*

ความนำ

การเลือกตั้งหมายถึงการใช้ระบบการออกเสียง (Voting System) เป็นเครื่องตัดสินเลือกบุคคล กรีกได้นำระบบการเลือกตั้งมาใช้เป็นเครื่องมือในการปกครองอาณาจักรในรูปแบบประชาธิปไตยตั้งแต่ ๖๐๐ ปี ก่อนคริสต์ศักราช โดยระยะแรกนั้นจะใช้รูปแบบเสียงข้างมาก (Plurality System) เป็นวิธีการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งในฝ่ายบริหารหรือฝ่ายปกครองเนื่องจากความง่ายและความสะดวกในการดำเนินการ

เมื่อระบบการเลือกตั้งถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในการปกครองประเทศในระยะต่อมา ประกอบกับระบอบการปกครองประเทศมีความซับซ้อนมากขึ้น การเลือกตั้งโดยรูปแบบเสียงข้างมาก (Plurality System) ก็เริ่มถูกมองว่าอาจไม่มีความสมบูรณ์และไม่อาจแสดงเจตนาที่แท้จริงของผู้ออกเสียงลงคะแนนได้อย่างครบถ้วน จึงได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงระบบการเลือกตั้งให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยมีการเสนอแนวความคิดในเรื่องสัดส่วนของผู้ลงคะแนนเสียงเพื่อเป็นทางเลือกในการเลือกตั้งพร้อมทั้งพัฒนารูปแบบการเลือกตั้งขึ้นเพิ่มเติมอีกเป็นหลายรูปแบบ

*โดยนายจินตพันธ์ ทังสุบุตร นักกฎหมายทฤษฎี ๖๖ และนายวราห์ แห่งพูน นักรวิจัยกฎหมาย ฝ่ายพัฒนากฎหมาย/สำนักกฎหมายต่างประเทศ.

ระบบการเลือกตั้ง ของต่างประเทศ

จากการศึกษาพบว่า การเลือกตั้งในประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันมีการใช้รูปแบบการเลือกตั้งที่หลากหลาย โดยการเลือกตั้งเฉพาะเพื่อให้ได้จำนวนผู้ได้รับเลือกตั้งมากกว่าหนึ่งคนในเขตพื้นที่เลือกตั้งเดียว (multi-members constituency) นั้นมีถึง ๑๙ รูปแบบ** แต่รูปแบบการเลือกตั้งที่หลากหลายดังกล่าวนั้นเมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดของการลงคะแนนและวิธีการคำนวณคะแนนเสียงแล้วสามารถแยกออกได้เป็น ๔ ระบบ อันได้แก่ ระบบเสียงข้างมาก (Plurality System) ระบบสัดส่วน (Proportional Representative System) ระบบผสม (Mixed System) และระบบอื่น ๆ ที่มีลักษณะเฉพาะ โดยสามารถสรุปหลักการของแต่ละระบบได้ดังนี้

๑. ระบบเสียงข้างมาก (Plurality System)

ระบบเสียงข้างมากเป็นระบบการออกเสียงเลือกตั้งที่เก่าแก่ที่สุดและแพร่หลายมากที่สุดเนื่องจากความง่ายของระบบเสียงข้างมากนั่นเอง โดยหลักการพื้นฐานของระบบเสียงข้างมากแล้ว บุคคลที่ได้รับคะแนนเสียงจากผู้ลงคะแนนมากที่สุดจะได้รับเลือกอย่างไรก็ดี แม้ว่าระบบเสียงข้างมากที่ใช้ในการเลือกตั้งของประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันนั้นจะมีหลักการพื้นฐานที่เหมือนกันก็ตาม แต่รายละเอียดของรูปแบบและวิธีการออกเสียงและคำนวณคะแนนเสียงในแต่ละประเทศนั้นมีความแตกต่างกันซึ่งจะให้ผลที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจากการสำรวจปรากฏว่าการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายใต้ระบบเสียงข้างมากนั้นสามารถแบ่งย่อยออกได้เป็น ๕ รูปแบบ ดังนี้

๑.๑ รูปแบบ First-Past-The-Post (FPTP)

การออกเสียงเลือกตั้งรูปแบบ First-Past-The-Post (FPTP) หรือเรียกในอีกชื่อหนึ่งว่า Winner-Takes-All เป็นรูปแบบการเลือกตั้งที่แพร่หลายมากที่สุดและใช้อยู่ในประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศที่เคยอยู่ภายใต้อิทธิพลของอังกฤษ (ทวีปแอฟริกา ๑๕ ประเทศ ทวีปอเมริกา ๑๗ ประเทศ ทวีปเอเชีย ๕ ประเทศ ทวีปยุโรป ๑ ประเทศ โอเชียเนีย ๑ ประเทศ และตะวันออกกลาง ๒ ประเทศ)

การออกเสียงเลือกตั้งรูปแบบ FPTP นั้นจะใช้กับการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งแบบเขตพื้นที่หนึ่งมีผู้แทนคนเดียว (single member constituency) โดยในการเลือกตั้งภายใต้ระบบ FPTP นั้น ผู้มีสิทธิออกเสียงจะมีสิทธิเพียงเสียงเดียวในการออกเสียงเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดจะได้เป็นผู้แทนของเขตนั้นโดยมีค่านึงว่าผู้ที่ได้รับเลือกนั้นจะได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดหรือผู้ที่มาใช้สิทธิออกเสียงหรือไม่

** Voting method survey (<http://tc.antioch.edu/~james-green-armytage/vm/survey.htm#multiple>)

การเลือกตั้งรูปแบบ FPTP มีข้อดีที่เป็นระบบที่เข้าใจได้ง่าย ดำเนินการได้ง่าย มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่ำ และเป็นรูปแบบการเลือกตั้งที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งกับผู้มีสิทธิออกเสียงในเขตพื้นที่เลือกตั้ง แต่อย่างไรก็ดี การเลือกตั้งรูปแบบ FPTP นั้นมีข้อเสียด้วยเช่นกัน โดยในการเลือกตั้งภายใต้รูปแบบ FPTP นั้นถูกวิจารณ์ว่าเป็นรูปแบบการเลือกตั้งที่กีดกันพรรคขนาดเล็ก ดังเช่นในกรณีของการเลือกตั้งในระดับสหพันธรัฐของแคนาดา ผู้สมัครของพรรค Progressive Conservatives ได้รับเสียงสนับสนุนถึงร้อยละ ๑๖ ของผู้ออกเสียงเลือกตั้งทั้งหมด แต่ได้รับที่นั่งในสภาเพียงร้อยละ ๐.๗ เท่านั้น เนื่องจากเสียงที่ได้รับนั้นกระจายไปตามพื้นที่เลือกตั้งต่าง ๆ การเลือกตั้งโดยใช้รูปแบบ FPTP ยังถูกวิจารณ์ว่ามีผลให้พรรคการเมืองที่มีพื้นฐานมาจากคนกลุ่มใหญ่อาจเพิกเฉยต่อความคิดเห็นหรือความต้องการของคนกลุ่มน้อยแม้ว่าคนกลุ่มน้อยนั้นจะมีจำนวนไม่ต่างจากคนกลุ่มใหญ่มากนักก็ตาม (๔๙% - ๕๑%) อย่างไรก็ตาม ข้อด้อยที่เป็นปัญหาที่ทำให้การเลือกตั้งในรูปแบบ FPTP ถูกวิจารณ์มากที่สุดนั้นเป็นปัญหาที่รู้จักในชื่อว่ากฎของ Duverger ที่เกิดจากใช้ game theory วิเคราะห์การเลือกตั้งในรูปแบบ FPTP และแสดงให้เห็นว่าการเลือกตั้งในรูปแบบ FPTP นั้นเป็นรูปแบบที่มีได้แสดงให้เห็นถึงเจตนาจริงที่แท้จริงของผู้ออกเสียงลงคะแนนแต่อย่างใด เนื่องจากผู้ออกเสียงเลือกตั้งจะเลือกบุคคลที่ตนเห็นว่าจะเป็นผู้ชนะการเลือกตั้งและไม่เลือกบุคคลที่ตนต้องการอย่างแท้จริงเนื่องจากเกรงว่าจะเสียเสียงของตนจะเสียเปล่า หากเลือกบุคคลที่ตนต้องการแต่บุคคลดังกล่าวไม่มีโอกาสชนะการเลือกตั้ง ดังนั้น การเลือกตั้งในรูปแบบ FPTP จึงถูกมองโดยนักวิชาการว่าเป็นระบบที่ไม่เหมาะสมกับการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแต่เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการนำมาใช้ในการออกเสียงเพื่อปฏิเสธบุคคลหรือหลักการใด (vote against) มากกว่า

๑.๒ รูปแบบ Block Vote

การเลือกตั้งในรูปแบบ Block Vote เป็นการเลือกตั้งเพื่อให้ได้จำนวนผู้ได้รับเลือกตั้งมากกว่าหนึ่งคนในเขตพื้นที่เลือกตั้งเดียว (multi-members constituency) โดยในการเลือกตั้งในรูปแบบ Block Vote นั้น ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งคนหนึ่งจะมีสิทธิออกเสียงเลือกผู้สมัครได้หลายคน การเลือกตั้งในรูปแบบ Block Vote มักใช้ในประเทศที่ระบบพรรคการเมืองยังคงไม่มีความเข้มแข็ง เช่น คูเวต ลาว ฟิลิปปินส์ มองโกเลีย ตองกา เลบานอน ปาเลสไตน์ เป็นต้น (ประเทศในทวีปแอฟริกา ๑ ประเทศ ทวีปอเมริกา ๓ ประเทศ ทวีปเอเชีย ๒ ประเทศ ยุโรปตะวันตก ๓ ประเทศ โอเชียเนีย ๑ ประเทศ และตะวันออกกลาง ๔ ประเทศ)

ระบบการเลือกตั้ง ของต่างประเทศ

การเลือกตั้งในรูปแบบ Block Vote นั้นมีข้อดีที่เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีสิทธิออกเสียงสามารถเลือกผู้สมัครเป็นรายบุคคลได้ภายใต้การกำหนดแบ่งเขตพื้นที่เลือกตั้งทางภูมิศาสตร์ ในการเลือกตั้งโดยรูปแบบ Block Vote นั้น ผู้ออกเสียงเลือกตั้งสามารถแสดงความต้องการที่แท้จริงของตนได้โดยไม่ต้องเกรงว่าจะแนเสียงของตนจะเสียเปล่าหากบุคคลที่ตนเลือกจะไม่มีโอกาสชนะการเลือกตั้งดังเช่นในรูปแบบ FPTP อย่างไรก็ตาม การใช้รูปแบบ Block Vote ในการเลือกตั้งยังคงมีผลกระทบในด้านลบด้วยเช่นกัน เนื่องจากการเปิดโอกาสให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสามารถเลือกผู้สมัครได้หลายคนจากหลายพรรคในเขตเดียวกันได้นั้นส่งผลให้เกิดการแข่งขันที่สูงมาก ทั้งการแข่งขันระหว่างพรรคและการแข่งขันภายในพรรคเพื่อเป็นตัวแทนของพรรค ผลของการแข่งขันที่สูงในประเทศเหล่านี้จึงปรากฏในรูปแบบของการโง่งการเลือกตั้งและปัญหาความมีเสถียรภาพของพรรคการเมืองของประเทศที่ใช้ระบบเลือกตั้งแบบ Block Vote

๑.๓ รูปแบบ Party Block Vote (PBV)

การเลือกตั้งในรูปแบบ Party Block Vote เป็นรูปแบบการเลือกตั้งภายในระบบเสียงข้างมากที่ปรากฏอยู่ใน ๔ ประเทศ (ทวีปแอฟริกา ๓ ประเทศและทวีปเอเชีย ๑ ประเทศ) การเลือกตั้งรูปแบบ Party Block Vote จะนำมาใช้ กับการเลือกตั้งเพื่อให้ได้จำนวนผู้ได้รับเลือกตั้งมากกว่าหนึ่งคนสำหรับเขตเลือกตั้งหนึ่ง (multi-members constituency) เช่นเดียวกับระบบ Block Vote แต่ภายใต้รูปแบบ Party Block Vote นั้น ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะสามารถออกเสียงเลือกผู้สมัครได้เพียงเสียงเดียว แต่จะมีผลเป็นการเลือกบุคคลทั้งกลุ่มสำหรับพื้นที่เลือกตั้งนั้น

การเลือกตั้งรูปแบบ Party Block Vote เป็นรูปแบบที่เข้าใจได้ง่ายและสามารถจัดการได้ง่าย อีกทั้งเป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้พรรคการเมืองในประเทศที่ใช้การเลือกตั้งในรูปแบบนี้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้นเนื่องจากพรรคการเมืองสามารถกำหนดตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เหมาะสมได้โดยไม่เกิดปัญหาเรื่องกลุ่มหรือมุ้งภายในพรรคดังเช่นกรณีของรูปแบบ Block Vote อย่างไรก็ตาม การใช้รูปแบบ Party Block Vote ยังคงมีข้อด้อยเช่นเดียวกับการเลือกตั้งในรูปแบบ FPTP ในด้านปัญหาการเพิกเฉยต่อความคิดเห็นหรือความต้องการของคนกลุ่มน้อยของพรรคครั้งที่สอง โดยการลงคะแนนในการเมือง ทั้งที่คะแนนเสียงที่พรรคการเมืองจะได้รับจากคนแต่ละกลุ่มอาจแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

LIRT

๑.๔ Alternative Vote (AV)

การเลือกตั้งในรูปแบบ Alternative Vote นั้นเป็นรูปแบบที่ใช้ในการเลือกตั้งแบบเขตหนึ่งมีผู้แทนคนเดียว (single member constituency) การเลือกตั้งโดยรูปแบบ Alternative Vote มีพื้นฐานมาจากรูปแบบ FPTP แต่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อลดข้อด้อยในการให้ทางเลือกแก่ผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนของรูปแบบ FPTP ทั้งนี้ การออกเสียงภายใต้ระบบ Alternative Vote นั้น ผู้มีสิทธิออกเสียงแต่ละคนจะต้องระบุเพิ่มเติมด้วยว่าตนประสงค์ที่จะเลือกผู้สมัครรายใดเป็นลำดับที่หนึ่ง สอง สาม และลำดับต่อ ๆ ไป (ranking) ผู้มีสิทธิออกเสียงจึงสามารถลงคะแนนได้โดยไม่ต้องเกรงว่าคะแนนของตนจะเสียไปเหมือนในกรณีของ FPTP

สำหรับการคำนวณคะแนนเสียงนั้น ภายใต้ระบบ Alternative Vote ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงข้างมาก (plurality) จะเป็นผู้ชนะการเลือกตั้ง แต่ในกรณีที่ไม่มีใครกว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งรายใดได้รับคะแนนเสียงข้างมากแล้ว ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงในลำดับที่หนึ่งเป็นจำนวนน้อยที่สุดจะถูกตัดออกจากการคำนวณคะแนนเสียง โดยคะแนนเสียงของผู้ที่ถูกตัดออกนั้นจะถูกโอนไปให้บุคคลที่ถูกระบุเป็นลำดับที่สองในบัตรลงคะแนนและคำนวณคะแนนเสียงใหม่ กระบวนการนี้จะทำซ้ำจนกว่าจะได้ผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงข้างมาก

แม้ว่าการเลือกตั้งรูปแบบ Alternative Vote เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีสิทธิออกเสียงสามารถแสดงเจตนาที่แท้จริงได้โดยไม่มีข้อจำกัดดังเช่นในระบบอื่น แต่โดยที่การเลือกตั้งด้วยรูปแบบ Alternative Vote มีความซับซ้อนทั้งในขั้นการออกเสียงและการคำนวณคะแนนเสียง และความสำเร็จของการเลือกตั้งในรูปแบบ Alternative Vote นั้นยังต้องอาศัยผู้มีสิทธิออกเสียงที่มีความรู้และการจัดการเลือกตั้งที่มีประสิทธิภาพ การเลือกตั้งในรูปแบบ Alternative Vote จึงปรากฏใช้ในการเลือกตั้งของออสเตรเลียและกลุ่มโอเชียเนียเพียง ๓ ประเทศ เท่านั้น

๑.๕ รูปแบบ Two Rounds System (TRS)

รูปแบบ Two Rounds System นั้น ปรากฏใช้ในการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของประเทศฝรั่งเศสและกลุ่มประเทศที่เคยเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส (ทวีปแอฟริกา ๘ ประเทศ ทวีปอเมริกา ๓ ประเทศ ทวีปเอเชีย ๖ ประเทศ ยุโรปตะวันออก ๑ ประเทศ ยุโรปตะวันตก ๑ ประเทศ โอเชียเนีย ๑ ประเทศ และตะวันออกกลาง ๒ ประเทศ) ภายใต้รูปแบบ Two Rounds System นั้น การเลือกตั้งจะถูกจัดขึ้นสองครั้ง การเลือกตั้งครั้งแรกจะเป็นการเลือกตั้งโดยใช้รูปแบบ FPTP หรือ Party Block Vote แล้วแต่ว่าจะเป็น

ระบบการเลือกตั้ง ของต่างประเทศ

การเลือกตั้งเพื่อเลือกบุคคลเดียวหรือหลายบุคคลเพื่อเป็นตัวแทนของเขตหนึ่ง เมื่อการออกเสียงลงคะแนนในการเลือกตั้งครั้งแรกแล้วเสร็จ หากมีผู้สมัครรับเลือกตั้งได้คะแนนเกินกว่าที่กำหนดไว้ซึ่งโดยปกติจะกำหนดให้เป็นเสียงข้างมาก (plurality) ผู้สมัครรับเลือกตั้งดังกล่าวจะเป็นผู้ชนะเลือกตั้ง แต่หากไม่มีผู้ใดได้รับคะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้ว กรณีจำเป็นต้องจัดให้มีการออกเสียงลงคะแนนครั้งที่สองโดยการลงคะแนนในครั้งที่สองนั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนมากที่สุดก็จะเป็นผู้ชนะการเลือกตั้งโดยไม่คำนึงว่าผู้นั้นจะได้รับคะแนนเสียงข้างมากหรือไม่

การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งในรูปแบบของ Two Rounds System นี้มีจุดเด่นในการเปิดโอกาสให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเปลี่ยนใจได้ในการเลือกระหว่างครั้งแรกกับครั้งที่สองเพื่อลดปัญหาความกังวลในเรื่องการสูญเปล่าของการออกเสียง (wasted vote) แต่การเลือกตั้งรูปแบบนี้มีข้อเสียที่การเลือกตั้งครั้งแรกและครั้งหลังนั้นจะต้องทำในเวลาใกล้เคียงกันจึงเป็นภาระอย่างมากทั้งในการจัดการเลือกตั้ง การลงคะแนนของผู้มีสิทธิออกเสียง และเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายอีกด้วย

๒. ระบบสัดส่วน (Proportional Representation System)

การออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งด้วยระบบสัดส่วนนั้นเป็นระบบที่ถูกออกแบบขึ้นโดยมีหลักการในการแปลงจำนวนคะแนนเสียงที่พรรคการเมืองหนึ่งได้รับจากการเลือกตั้งเป็นจำนวนที่นั่งในรัฐสภา โดยจำนวนผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจะมีความสัมพันธ์เป็นสัดส่วน (ratio) กับจำนวนผู้ออกเสียงลงคะแนน

แนวความคิดของการเลือกตั้งด้วยระบบสัดส่วนนั้นคิดค้นขึ้นโดย Victor D'Hondt ชาวเบลเยียม ในตอนปลายของคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ โดยเบลเยียมเป็นประเทศแรกที่นำระบบสัดส่วนมาใช้ในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภาและต่อมากลุ่มประเทศในทวีปยุโรปได้นำมาใช้กับการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทั้งนี้ จากการศึกษาพบว่าระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วนนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็นรูปแบบ Single Transferable Vote (STV) และรูปแบบ List Proportional Representation (List PR) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๒.๑ รูปแบบ Single Transferable Vote (STV)

การออกเสียงเลือกตั้งโดยรูปแบบ Single Transferable Vote เป็นรูปแบบการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งที่พัฒนาขึ้นโดย Carl André ชาวเดนมาร์ก ระบบ Single Transferable Vote เป็นรูปแบบที่เก่าแก่ที่สุดของระบบสัดส่วนแต่กลับมิได้เป็นรูปแบบที่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายแต่อย่างใด ประเทศอังกฤษนั้นได้เคยมีการเสนอให้นำ

รูปแบบ Single Transferable Vote มาใช้ในการเลือกตั้งแต่ข้อเสนอดังกล่าวถูกปฏิเสธโดยรัฐสภาของประเทศอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ประเทศไอร์แลนด์ซึ่งเป็นประเทศที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของอังกฤษได้นำระบบ Single Transferable Vote มาใช้กับการเลือกตั้งตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๑๙

การเลือกตั้งโดยรูปแบบ Single Transferable Vote เป็นการเลือกผู้แทนหลายคนต่อเขตเลือกตั้งหนึ่ง (multi-members constituency) ภายใต้รูปแบบการเลือกตั้งแบบ Single Transferable Vote นั้น ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งแต่ละคนจะจัดลำดับ (ranking) ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ตนต้องการให้เป็นผู้แทนมากที่สุดในแต่ละครั้งเดียวกับการเลือกตั้งแบบ Alternative Vote แต่ในกรณีของ Single Transferable Vote นั้นผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะไม่ถูกบังคับให้ต้องจัดลำดับผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนดังเช่นในกรณีของ Alternative Vote ผู้ออกเสียงลงคะแนนอาจเลือกเพียงผู้สมัครรับเลือกตั้งคนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียวก็ได้ แต่เมื่อการออกเสียงลงคะแนนแล้วเสร็จ จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งที่จะชนะการเลือกตั้งนั้นต้องได้คะแนนเสียงเท่าใดโดยใช้เกณฑ์คำนวณที่เรียกว่า "Droop quota" ดังนี้

$$\text{เกณฑ์} = \frac{\text{ผู้ที่มาลงคะแนนทั้งหมด} + ๑}{\text{จำนวนที่นั่ง} + ๑}$$

ในการนับคะแนนเสียงนั้น ระบบ Single Transferable Vote จะมีการนับคะแนนสองรอบ โดยในรอบแรกนั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงมากกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์ที่ได้จากการคำนวณตามเกณฑ์ Droop quota จะถือว่าได้รับเลือก แต่หากจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ถึงเกณฑ์ยังมีจำนวนไม่ครบตามที่กำหนด กรณีจำเป็นต้องมีการนับคะแนนเป็นรอบที่สอง โดยในการนับคะแนนในรอบที่สองนั้น คะแนนเสียงของผู้สมัครที่ได้รับเลือกไปแล้วเฉพาะส่วนที่เกินกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะถูกโอนไปให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งอื่นที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ตามลำดับที่ระบุไว้ในบัตรลงคะแนน และเมื่อนับคะแนนครั้งที่สองแล้วเสร็จ หากยังไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งได้รับคะแนนเสียงถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงถึงเกณฑ์ยังมีจำนวนไม่ครบตามจำนวนที่เลือกตั้งแล้ว ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนทั้งหมดต่ำสุดจะถูกตัดออกแล้วโอนคะแนนเสียงของผู้สมัครนั้นมาให้ตามทีระบุในบัตรเลือกตั้ง กระบวนการนับคะแนนจะทำต่อไปจนกว่าจะได้ผู้สมัครครบในเขตนั้น

การเลือกตั้งโดยรูปแบบ Single Transferable Vote เป็นรูปแบบที่ดึงข้อดีของระบบสัดส่วนมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจำนวนผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งนั้นจะเป็นสัดส่วนตามจำนวนผู้ออกเสียงลงคะแนน แต่รูปแบบ Single Transferable Vote นั้นมี

ระบบการเลือกตั้ง ของต่างประเทศ

ข้อเสียในด้านความซับซ้อนในการนับคะแนนเสียงและปัญหาความล่าช้าของกระบวนการเลือกตั้งเนื่องจากต้องมีการกำหนดเกณฑ์โดยอาศัยจำนวนผู้ลงคะแนน ด้วยเหตุนี้ รูปแบบ Single Transferable Vote จึงไม่เป็นที่นิยมใช้ในการเลือกตั้งที่มีผู้ออกเสียงลงคะแนนจำนวนมาก ในปัจจุบันปรากฏแต่ประเทศไอร์แลนด์และประเทศมอลตาเท่านั้นที่นำรูปแบบ Single Transferable Vote มาใช้กับการเลือกตั้งผู้แทนหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

๒.๒ รูปแบบ List Proportional Representation (List PR)

รูปแบบ List Proportional Representation เป็นรูปแบบที่ใช้กับการเลือกตั้งที่แต่ละเขตเลือกตั้งมีผู้แทนได้หลายคน (multi-members constituency) ภายใต้รูปแบบ List Proportional Representation นั้น พรรคการเมืองแต่ละพรรคจะต้องส่งบัญชีรายชื่อผู้แทนของแต่ละเขต ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะออกเสียงเลือกพรรคเท่านั้น และเมื่อนับคะแนนเสียงเสร็จ พรรคแต่ละพรรคจะได้จำนวนที่นั่งตามสัดส่วนของจำนวนเสียงทั้งหมดที่ได้รับโดยจะเรียงตามลำดับผู้แทนที่ได้รับเลือกตามลำดับในบัญชีรายชื่อที่พรรคได้แจ้งไว้ในปัจจุบันรูปแบบ List Proportional Representation เป็นรูปแบบที่เป็นที่นิยมและปรากฏใช้ในการเลือกตั้งใน ๗๐ ประเทศ (ในทวีปแอฟริกา ๑๖ ประเทศ ทวีปอเมริกา ๑๙ ประเทศ ทวีปเอเชีย ๓ ประเทศ ยุโรปตะวันออก ๑๓ ประเทศ ยุโรปตะวันตก ๑๕ ประเทศ และตะวันออกกลาง ๔ ประเทศ) เนื่องจากถูกมองว่าเป็นระบบที่เอื้อให้คนกลุ่มน้อยได้มีโอกาสรับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

อย่างไรก็ดี แม้ว่าการเลือกตั้งโดยรูปแบบ List Proportional Representation นั้นจะมีข้อดีในการให้โอกาสแก่คนกลุ่มน้อยก็ตาม แต่รูปแบบ List Proportional Representation นั้นยังคงถูกวิจารณ์ว่าเป็นรูปแบบที่ส่งผลให้ผู้แทนขาดความสัมพันธ์กับประชาชนในท้องถิ่น เนื่องจากประชาชนในท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้นไม่อาจเลือกตัวบุคคลในท้องถิ่นเป็นผู้แทนของตนได้โดยตรง อีกทั้งรูปแบบ List Proportional Representation ยังมีผลให้บุคคลในระดับแกนนำของพรรคการเมืองมีอิทธิพลเหนือผู้แทนอย่างมากเนื่องจากบุคคลดังกล่าวมีอิทธิพลในการกำหนดลำดับผู้สมัครรับเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อของพรรค ทั้งนี้ ประเทศ Guyana (Guyana) ในทวีปอเมริกาใต้ได้พยายามแก้ไขปัญหานี้โดยบังคับให้พรรคการเมืองต้องจัดลำดับผู้สมัครรับเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อตามลำดับตัวอักษรของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

๓. ระบบการออกเสียงเลือกตั้งแบบผสม

ระบบการออกเสียงเลือกตั้งแบบผสมนั้นเป็นระบบที่เกิดจากความพยายามในผสมผสานส่วนดีของระบบเสียงข้างมากกับระบบสัดส่วนเข้าด้วยกัน ภายใต้ระบบผสมนั้น

การเลือกตั้งจะใช้ทั้งระบบเสียงข้างมากและระบบสัดส่วน โดยเสียงที่ได้ออกไปเพียงครั้งเดียวนั้นจะถูกนำไปคำนวณทั้งตามระบบเสียงข้างมากและระบบสัดส่วนไปพร้อม ๆ กัน ในปัจจุบันการเลือกตั้งที่ใช้ระบบผสมจะปรากฏอยู่ ๒ รูปแบบ คือ รูปแบบ Mixed Member Proportional (MMP) และรูปแบบ Parallel system โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๑ รูปแบบ Mixed Member Proportional (MMP)

ภายใต้รูปแบบ Mixed Member Proportional นั้น การเลือกตั้งผู้แทนของพื้นที่จะใช้รูปแบบ FPTP แต่ในขณะเดียวกันนั้นพรรคการเมืองจะมีการส่งบัญชีรายชื่อผู้แทนของพรรคด้วย ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอาจเลือกตั้งผู้แทนของพื้นที่และพรรคการเมืองหรือผู้แทนของพื้นที่อย่างเดียวกันก็ได้ แต่คะแนนเสียงดังกล่าวจะถูกนำไปคำนวณจำนวนผู้แทนของพรรคการเมืองนั้นด้วย ตัวอย่างเช่น พรรค ก. ในการเลือกตั้งด้วยระบบ FPTP ได้รับคะแนนเสียงทั้งหมด ๑๐% แต่ไม่มีผู้แทนในสังกัดพรรคที่ได้รับเลือกเป็นผู้แทนของพื้นที่เลย พรรค ก. จะได้รับการจัดสรรจำนวนผู้แทนตามบัญชีรายชื่อตามสัดส่วนคะแนนเสียง ๑๐% ที่ได้รับตามลำดับที่ระบุไว้ในบัญชีรายชื่อผู้แทนของพรรค ทั้งนี้ เพื่อเป็นการชดเชยความไม่ได้สัดส่วน (disproportional) ระหว่างคะแนนเสียงที่พรรคได้รับกับจำนวนผู้แทนในสังกัด พรรคการเมืองอื่นเป็นปัญหาของการเลือกตั้งด้วยรูปแบบ FPTP ประเทศที่ใช้รูปแบบ Mixed Member Proportional ในการเลือกตั้งในปัจจุบันมีทั้งสิ้น ๙ ประเทศ (ทวีปแอฟริกา ๑ ประเทศ ทวีปอเมริกา ๓ ประเทศ ยุโรปตะวันออก ๒ ประเทศ ยุโรปตะวันตก ๒ ประเทศ และโอเชียเนีย ๑ ประเทศ)

การเลือกตั้งโดยใช้รูปแบบ Mixed Member Proportional มีจุดเด่นในการสร้างความสมดุลระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างผู้แทนกับพื้นที่กับการเปิดโอกาสให้คนกลุ่มต่าง ๆ ได้รับการเลือกตั้ง อีกทั้งการเลือกตั้งโดยใช้รูปแบบ Mixed Member Proportional มิได้มีความซับซ้อนดังเช่นกรณีการเลือกตั้งในรูปแบบ Single Transferable Vote แต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งในรูปแบบ Mixed Member Proportional ยังคงถูกวิจารณ์ด้วยว่าเป็นรูปแบบที่มีผลให้พรรคให้ความสำคัญต่อคะแนนของพรรคมากเกินไปและจนในบางกรณียังคงก่อให้เกิดปัญหาความแตกแยกภายในพรรคระหว่างผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้งในพื้นที่กับผู้แทนที่มาจากระบบสัดส่วน

๓.๒ รูปแบบ Parallel System

การเลือกตั้งรูปแบบ Parallel System เป็นการนำลักษณะเฉพาะบางอย่างของระบบสัดส่วนและระบบเสียงข้างมากมาผสมผสานกันเช่นเดียวกับรูปแบบ Mixed Member

ระบบการเลือกตั้ง ของต่างประเทศ

Proportional ภายใต้การเลือกตั้งในรูปแบบนี้ ผู้มีสิทธิออกเสียงแต่ละรายอาจได้รับบัตรลงคะแนนใบเดียวหรืออาจได้รับบัตรลงคะแนนแยกสองใบเพื่อใช้ลงคะแนนให้ทั้งผู้แทนพื้นที่และผู้แทนของพรรคเช่นเดียวกับการเลือกตั้งในรูปแบบ Mixed Member Proportional ก็ได้ แต่ทั้งนี้การเลือกตั้งในรูปแบบ Parallel System จะแตกต่างกับการเลือกตั้งในระบบ Mixed Member Proportional ตรงที่ระบบ Parallel System นั้น จะไม่มีการชดเชยความไม่ได้สัดส่วนของจำนวนผู้แทนในสังกัดพรรคกับคะแนนเสียงที่พรรคได้รับแต่อย่างใด แต่ในระบบ Parallel System นั้นจะมีการกำหนดสัดส่วนผู้แทนในบัญชีรายชื่อของพรรคกับผู้แทนพื้นที่ไว้เป็นสัดส่วนที่ตายตัว เช่น ๕๐ : ๕๐ ในกรณีของรัสเซีย หรือ ๖๐ : ๔๐ ในกรณีของญี่ปุ่น เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาการให้ความสำคัญต่อคะแนนของพรรคมากเกินไปดังเช่นการเลือกตั้งในรูปแบบ Mixed Member Proportional

ในทางทฤษฎีนั้น การเลือกตั้งด้วยรูปแบบ Parallel System เป็นรูปแบบที่สร้างความเข้มแข็งให้พรรคมากกว่ารูปแบบ Mixed Member Proportional เนื่องจากคะแนนที่พรรคได้รับและคะแนนที่ผู้แทนของพื้นที่ได้รับต่างมีความสำคัญเสมอกันโดยยังคงรักษาจุดเด่นของระบบสัดส่วนที่เปิดโอกาสให้คนกลุ่มน้อยได้รับเลือกตั้งไว้ได้อีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งรูปแบบ Parallel System ยังคงมีข้อเสียเช่นเดียวกับระบบ Mixed Member Proportional ในด้านความซับซ้อนและความสับสนในการดำเนินการเลือกตั้ง

๔. รูปแบบอื่น ๆ

จากการศึกษาพบว่า นอกจากระบบเสียงข้างมาก ระบบสัดส่วน และระบบผสมตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแล้ว การเลือกตั้งในหลายประเทศมีการใช้ระบบและรูปแบบการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีลักษณะเฉพาะอยู่ด้วยในปัจจุบันแม้ว่าจะเป็นจำนวนที่ไม่มากนักก็ตาม โดยรูปแบบการเลือกตั้งของประเทศเหล่านี้ได้แก่

๔.๑ รูปแบบ Single Non-Transferable Vote (SNTV)

ในการเลือกตั้งโดยใช้รูปแบบ Single Non-Transferable Vote นั้น ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งแต่ละคนจะมีหนึ่งเสียงในขณะที่จำนวนผู้แทนของแต่ละเขตเลือกตั้งจะมีมากกว่าหนึ่งคน (multi-members constituency) โดยผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดในการเลือกตั้งจะได้รับการเลือกตั้งเป็นลำดับตามจำนวนคะแนนเสียงที่ได้รับจนครบจำนวนผู้แทนของเขตพื้นที่นั้น

Single Non-Transferable Vote เป็นรูปแบบการเลือกตั้งที่ผู้ออกเสียงลงคะแนนสามารถทำความเข้าใจได้ง่ายและเป็นรูปแบบที่เอื้อให้ผู้สมัครอิสระหรือพรรคที่

ได้รับเสียงสนับสนุนจากคนกลุ่มน้อยได้รับเลือกตั้งอีกด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากหากเขตพื้นที่เลือกตั้งมีขนาดใหญ่และมีจำนวนผู้แทนมากแล้ว จำนวนเสียงที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนจำเป็นต้องได้รับเพื่อจะได้รับเลือกตั้งก็จะต่ำลงด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ระบบ Single Non-Transferable Vote ยังคงมีข้อด้อยที่ถูกรวบรวมว่าเป็นรูปแบบที่มีผลเป็นการกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งในพรรคเดียวกันแข่งขันกันเองเพื่อแย่งคะแนนเสียงในพื้นที่

ประเทศที่ใช้รูปแบบ Single Non-Transferable Vote ในการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในปัจจุบัน ได้แก่ ออสเตรเลีย แคนาดา นิวซีแลนด์ และหมู่เกาะพิตแคร์น ในขณะที่ประเทศไทยเคยนำรูปแบบนี้มาใช้ในการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

๔.๒ รูปแบบ Limited Vote (LV)

การเลือกตั้งโดยรูปแบบ Limited Vote เป็นการนำระบบเสียงข้างมากมาใช้กับเขตเลือกตั้งที่มีผู้แทนได้หลายคน (multi-members constituency) เช่นเดียวกับรูปแบบ Single Non-Transferable Vote แต่ในรูปแบบ Limited Vote นั้น ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะมีเสียงมากกว่าหนึ่งเสียงแต่น้อยกว่าจำนวนผู้สมัครที่ลงรับสมัครเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดจะได้รับการเลือกตั้งเป็นลำดับตามจำนวนคะแนนเสียงที่ได้รับจนครบจำนวนผู้แทนของเขตพื้นที่นั้น

รูปแบบ Limited Vote นั้นมีข้อดีในด้านความง่ายสำหรับผู้ออกเสียงและง่ายต่อการนับคะแนนเช่นเดียวกับรูปแบบ Single Non-Transferable Vote และระบบ Limited Vote มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดปัญหาการแข่งขันภายในพรรคน้อยกว่าระบบ รูปแบบ Single Non-Transferable Vote แต่การเลือกตั้งในรูปแบบนี้ยังคงถูกรวบรวมว่าเป็นรูปแบบที่ไม่เปิดโอกาสให้คนกลุ่มน้อยได้รับการเลือกตั้งอย่างเพียงพอ การเลือกตั้งในรูปแบบ Limited Vote นั้นปรากฏในการเลือกตั้งของประเทศสเปนและยิบรอลตาร์ และเป็นระบบที่ประเทศอังกฤษได้เคยนำมาใช้ในการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างปี ค.ศ. ๑๘๖๗ ถึง ๑๘๘๕ และในอิตาลีในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙

๔.๓ รูปแบบ Borda Count (BC)

การเลือกตั้งในรูปแบบ Borda Count พัฒนาขึ้นโดย Jean-Charles De Borda ชาวฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. ๑๗๗๐ โดยในการเลือกตั้งในรูปแบบ Borda Count นั้น ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งจะกำหนดลำดับ (ranking) ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นลำดับ

ระบบการเลือกตั้ง ของต่างประเทศ

เช่นเดียวกับการเลือกตั้ง โดยรูปแบบ Alternative Vote แต่ในขั้นการนับคะแนนเสียงนั้น ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ถูกเลือกในแต่ละลำดับจะได้รับคะแนนไม่เท่ากัน โดยผู้ที่ได้รับการระบุในบัตรเลือกตั้งให้เป็นลำดับแรกจะได้รับคะแนนหนึ่งคะแนน ผู้ที่ถูกระบุในลำดับที่สองจะได้รับครึ่งคะแนน ในขณะที่ผู้ที่ถูกระบุชื่อในลำดับที่สามจะได้รับหนึ่งในสามของหนึ่งคะแนน ลดหลั่นกันลงมา ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดจะเป็นผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง

โดยที่การเลือกตั้งในรูปแบบ Borda Count มีความยุ่งยากซับซ้อนในการนับคะแนน การเลือกตั้งโดยใช้รูปแบบ Borda Count จึงไม่เป็นที่นิยมและปรากฏใช้เฉพาะในการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นของประเทศสโลวาเนียและประเทศนอร์ (Nauru) ในแถบแปซิฟิกเท่านั้น

สรุป

แม้ว่าการเลือกตั้งในต่างประเทศจะสามารถแบ่งออกได้เป็นหลายระบบและยังแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายรูปแบบตามวิธีการออกเสียงและคำนวณคะแนนเสียงก็ตาม แต่ระบบการเลือกตั้งของต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดนั้นล้วนมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันคือแสดงถึงความประสงค์ที่แท้จริงของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง และโดยที่ระบบการออกเสียงหรือรูปแบบการเลือกตั้งแต่ละรูปแบบนั้นต่างมีข้อดีและข้อเสีย การตัดสินใจเลือกนำระบบการออกเสียงหรือรูปแบบใดมาใช้ในการเลือกตั้งจึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงเนื้อหาที่จะมีการออกเสียงสภาพแวดล้อม สภาพสังคม ตัวบุคคลผู้มีสิทธิออกเสียงประกอบ ค่าใช้จ่ายและระดับความสามารถในการจัดการออกเสียงประกอบด้วย **จ**

เอกสารอ้างอิง

ACE Project (<http://www.aceproject.org>)

International IDEA, A Handbook of Electoral System Design (<http://www.idea.int/publications/esd/esd/index.cfm>)

Philip Kestelman, Quantifying Representative,
(<http://mcdougall.org.uk/VM/ISSUE10/P6.HTM>)

Proportional Representation Society of Australia
(<http://www.prsa.org.au>)

Voting method survey

(http://fc.antioch.edu/~james_green-armytage/vm/survey.htm#multiple)

บทสรุปการศึกษาของธนาคารโลก ยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปกฎหมายและการศาล**

ธนาคารโลกซึ่งมีภารกิจหน้าที่ในการส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและลดปัญหาความยากจนในหมู่ประเทศสมาชิกได้ทำการศึกษถึงการพัฒนาและเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันว่ามีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับหลัก The Rule of Law (หลักนิติธรรม) การปฏิรูปกฎหมายและการศาล การเข้าถึงความยุติธรรมของประชาชน โดยสามารถสรุปผลการศึกษาของธนาคารโลกได้ ดังนี้

๑. หลัก The Rule of Law กับการพัฒนาและเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

บทเรียนสำคัญอันหนึ่งที่ได้จากวิกฤตการณ์ทางการเงินในประเทศเอเซีย และการล่มสลายของเศรษฐกิจในยุโรปในช่วงทศวรรษปี ๑๙๙๐ คือ การขาดหลัก The Rule of Law (หลักนิติธรรม) ทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการลดปัญหาความยากจนไม่สามารถดำรงอยู่ได้และขาดความสมดุล

หลัก The Rule of Law (หลักนิติธรรม) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้

๑. รัฐบาลต้องถูกกำหนดขอบเขตโดยกฎหมาย
๒. บุคคลในสังคมได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันภายใต้กฎหมาย
๓. ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ (The Human dignity) ของแต่ละบุคคลได้รับการยอมรับและคุ้มครองตามกฎหมาย
๔. บุคคลทุกคนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้ (Justice is accessible to all)

*เรียบเรียงจาก The International Bank for Reconstruction and Development. The World Bank, Legal and Judicial Reform : Strategic Directions, 2002.

**น.บ. (ธรรมาศาสตร์) น.บ.ก., D.S.U. สาขากฎหมายแพ่ง (PARIS II), D.E.A. สาขากฎหมายเอกชน, DOCTORAT EN DROIT PRIVÉ (NOUVEAU RÉGIME) (เกียรตินิยมดี) สาขากฎหมายมหาชน (STRASBOURG III), อัยการประจำกอง สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคุ้มครองสิทธิประชาชนระหว่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด

บทสรุปการศึกษาของธนาคารโลก ยุทธศาสตร์ในการปฏิรูปกฎหมายและการศาล

หลัก The rule of law ส่งเสริมให้เกิดความเติบโตทางเศรษฐกิจและลดปัญหาความยากจน ด้วยการสร้างโอกาสให้อำนาจและความมั่นคงปลอดภัยผ่านกฎหมายและสถาบันกฎหมาย เพื่อให้บรรลุความมุ่งหมายเหล่านี้ หลัก The rule of law จะมีผลใช้บังคับต่อเมื่อสังคมประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑) กฎหมายมีความสำคัญและมีอำนาจใช้บังคับ (Meaningful and enforceable laws) กฎหมายต้องแสดงถึงกฎเกณฑ์ที่มีความโปร่งใสและมีความเท่าเทียมกัน โดยสังคมจะถูกปกครองโดยกฎหมาย และมีกฎหมายเป็นสิ่งที่ให้อำนาจตามกฎหมายและความมั่นคงปลอดภัยในสิทธิของบุคคลแต่ละคน

๒) สัญญามีผลใช้บังคับได้ (Enforceable contracts) สัญญาเป็นเรื่องของวิธีการที่เอกชนใช้เพื่อสร้างอำนาจและความชอบธรรมให้แก่ตัวเอง เพื่อให้ตนได้มาซึ่งสิทธิ โอกาสทางธุรกิจ การพาณิชย์ และกิจกรรมอื่น ๆ และเพื่อให้ได้มาซึ่งหลักประกันในการที่จะบังคับให้เป็นไปตามสัญญา

๓) ความมั่นคงปลอดภัยพื้นฐาน (Basic Security) ความปลอดภัยของบุคคลแต่ละคนและของทรัพย์สินทำให้บุคคลแต่ละคนสามารถมีส่วนร่วมในสังคมและเศรษฐกิจได้อย่างเต็มที่

๔) การเข้าถึงความยุติธรรม (Access to Justice) กฎหมายและสิทธิต่าง ๆ จะไร้ความหมายถ้าประชาชนไม่สามารถรับรู้ ไม่มีผลใช้บังคับ และไม่สามารถใช้กฎหมายด้วยการเข้าถึงความยุติธรรมได้อย่างแท้จริง

องค์ประกอบเหล่านี้ของกฎหมายและระบบศาลที่ดีทำให้รัฐสามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจและเกื้อหนุนให้เอกชนแต่ละคนพัฒนาเศรษฐกิจด้วยการเข้าร่วมธุรกิจ การลงทุน และการประกอบธุรกิจต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจ สิ่งนี้ส่งเสริมการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ การสร้างงานและการลดความยากจน

เพื่อให้เกิดการลงทุนและการสร้างงาน กฎหมายและองค์กรทางกฎหมายต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งจำเป็นที่ภาคส่วนของกฎหมายจะต้องดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และด้วยกระบวนการที่ถูกต้องเหมาะสม โดยประการแรกและก่อนอื่นใด ศาลจะต้องมีความเป็นอิสระ ไม่ลำเอียง และมีประสิทธิภาพ สิ่งนี้เป็นการท้าทายโดยเฉพาะในประเทศที่ฝ่ายบริหารมองเห็นการใช้ศาลเป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมายทางการเมืองของตน ประการที่สอง โครงสร้างของกฎหมายที่เหมาะสมจะต้องทำให้เกิดสิทธิที่สามารถเรียกร้องได้แก่บุคคลทุกคน ประการที่สาม ประชาชนต้องสามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้ มิฉะนั้นแล้ว กฎหมายและองค์กรทางกฎหมายก็จะไร้ความหมาย สามสิ่งนี้กล่าวมานี้ถือเป็นเสาหลักในยุทธศาสตร์การปฏิรูปกฎหมายและการศาลของธนาคารโลก

๒. ยุทธศาสตร์การปฏิรูปกฎหมายและการศาลเพื่อส่งเสริมหลัก The Rule of Law (หลักนิติธรรม)

๒.๑ การปฏิรูปการศาล (Judicial Reform) หลัก The Rule of Law ถูกสร้างขึ้นจากรากฐานในเรื่องความเป็นอิสระ การมีประสิทธิภาพ และระบบศาลที่มีประสิทธิภาพ ด้วยระบบศาลที่มีประสิทธิภาพจะทำให้ The Rule of Law กลายเป็นเป้าหมายที่มีความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น และพลเมืองของประเทศต่างมีความคาดหวังมากขึ้น และมีความเชื่อมั่นว่าจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายและคาดหวังถึงสิ่งที่ระบบศาลจะมีให้ได้ ความคุ้มครองตามกฎหมายและความคาดหวังเรื่องระบบศาลนี้มีผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างมาก

การปรับปรุงความมีประสิทธิภาพของระบบศาลเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และเป็นแกนกลางขององค์ประกอบในยุทธศาสตร์การปฏิรูปกฎหมายและระบบศาลของธนาคารโลก องค์ประกอบสำคัญในการปฏิรูประบบศาลกล่าวโดยย่อได้ดังนี้

- **ความเป็นอิสระของศาล** ความเป็นอิสระของศาลมีความสำคัญสองประการคือ ประการแรกเพื่อจำกัดอำนาจของรัฐบาลและอีกประการหนึ่งเพื่อคุ้มครองสิทธิของปัจเจกบุคคล ความเป็นอิสระที่แท้จริงของศาลเห็นได้จากการที่ศาลมีคำตัดสินที่ได้รับการเคารพและปฏิบัติตามจากฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ และไม่มีภาระประนีประนอมจากความพยายามของฝ่ายการเมืองที่จะทำให้เกิดความลำเอียงในการตัดสินคดี

- **การฝึกอบรมผู้พิพากษา** การฝึกอบรมผู้พิพากษานอกจากจะมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้แก่ผู้พิพากษาแล้วยังเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้พิพากษาให้มีความเป็นกลางและมีความซื่อสัตย์

- **การพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานศาลและการบริหารจัดการคดี** การบริหารงานศาลและการบริหารจัดการคดีที่ขาดประสิทธิภาพล่าช้าย่อมทำให้การเข้าถึงกฎหมายเป็นไปได้น้อยลง ทำให้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ

- **การต่อสู้กับปัญหาการคอร์รัปชัน** สังคมจำเป็นต้องมีผู้พิพากษาและอัยการที่เป็นอิสระ เพราะการทุจริตเป็นสิ่งที่ขัดขวางความเป็นอิสระของระบบศาล

- **การแต่งตั้งผู้พิพากษาและอัยการ** กระบวนการในการแต่งตั้งผู้พิพากษาและอัยการต้องห่างจากอิทธิพลทางการเมือง เพื่อเป็นการยืนยันถึงความเป็นกลาง ศักดิ์ศรีในวิชาชีพ และคุณภาพของระบบศาล ผู้พิพากษาและอัยการต้องได้รับการฝึกอบรมให้ยึดมั่นในเรื่องจริยธรรมวิชาชีพ

• การนำเอาระบบการยุติข้อพิพาททางเลือก (Alternative Dispute Resolution) มาใช้ในศาล ได้แก่การนำเอาระบบอนุญาโตตุลาการ การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและการประนีประนอมยอมความมาใช้เพื่อลดปัญหาปริมาณคดีขึ้นสู่ศาล

๒.๒ การปฏิรูปกฎหมาย (Legal Reform) หน่วยงานทางกฎหมายไม่ว่าจะเป็นภาครัฐและเอกชนล้วนมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังและรักษาไว้ซึ่งบรรยากาศที่ดีและส่งเสริมต่อหลัก The Rule of Law จุดประสงค์หลักประการหนึ่งของการปฏิรูปกฎหมายและการศาล คือ เพื่อสนับสนุนกระบวนการในการร่างกฎหมาย ออกกฎหมาย และการใช้บังคับกฎหมายกับสาธารณชน นอกจากนี้ กระบวนการในการปฏิรูประบบกฎหมายจำเป็นต้องทำไปพร้อมกับการฝึกอบรมกฎหมายด้วย ผลที่คาดว่าจะได้รับคือประชาชนมองว่ากฎหมายไม่ได้เป็นเครื่องมือจากภายนอกหรือจากข้างบนที่ใช้บังคับกับตนแต่เป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าซึ่งตนจะต้องใช้ชีวิตร่วมอยู่ด้วยทุกวัน

การปฏิรูปกฎหมายซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของยุทธศาสตร์การปฏิรูปกฎหมายและการศาลของธนาคารโลกเกี่ยวข้องกับเรื่องสำคัญหลายประการ ซึ่งย่อมมีความแตกต่างกันไปในประเทศต่าง ๆ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

๒.๒.๑ การปฏิรูปกฎหมาย กระบวนการในการปฏิรูปกฎหมายมุ่งแสวงหาเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่ากฎหมายได้รับการร่างจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ คำนึงถึงหลักปฏิบัติที่ดีที่สุดและมาตรฐานระหว่างประเทศ และมีการปรึกษาหารือกับกลุ่มและปัจเจกชนที่เกี่ยวข้อง การมีส่วนร่วมของสาธารณะในกระบวนการร่างกฎหมายทำให้หลัก The Rule of Law มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น การรับเอากฎหมายจากต่างประเทศมาใช้บังคับอาจเป็นไปได้เพื่อแก้ไขวิกฤติที่เกิดขึ้นในสังคม อย่างไรก็ตาม กฎหมายเหล่านี้ไม่สามารถดำรงอยู่ได้เลยถ้าไม่สอดคล้องกับเนื้อหาของกฎหมายในประเทศ กฎหมายที่ไม่เป็นที่เข้าใจและไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมทางกฎหมายที่มีอยู่ย่อมจะไม่สามารถได้รับความเคารพและการปฏิบัติตาม การส่งเสริมให้สาธารณชนเข้าใจและรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของร่างกฎหมายที่กำลังนำเสนอย่อมเป็นสิ่งยืนยันว่ากฎหมายนั้นเหมาะสมกับเศรษฐกิจ สังคมและสภาพทางกฎหมาย และได้รับความร่วมมือจากสาธารณชนส่วนมาก

๒.๒.๒ การฝึกอบรมกฎหมาย การให้การศึกษากฎหมาย (ซึ่งอยู่นอกเหนือไปจากการฝึกอบรมผู้พิพากษา) จำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่หลัก The Rule of Law และคุณค่าของประเทศ การฝึกอบรมกฎหมายมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความแน่ใจว่าการปฏิรูปกฎหมายและการศาลจะมีผลเปลี่ยนแปลงอย่างจริงจังในเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมของแต่ละบุคคล โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นายความและพลเมืองของประเทศ ในประเทศ

ต่าง ๆ จำนวนมาก ผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายมักจะเป็นพวกหัวอนุรักษ์นิยมมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในสังคม และมักจะต่อต้านคัดค้านการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง

๒.๒.๓ องค์กรผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมาย ผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในระบบกฎหมายและระบบศาล ดังนั้นจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิรูปกฎหมายและการศาลด้วย บทบาทสำคัญขององค์กรผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมาย เช่น สภานายความ คณะกรรมการตุลาการ คณะกรรมการอัยการ คือ การออกข้อกำหนดในการรับบุคคลเข้าสู่วิชาชีพ การส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามจริยธรรมในการประกอบวิชาชีพ การรักษาวินัย และการจัดฝึกอบรมให้แก่บรรดาสมาชิก และให้บริการทางกฎหมายแก่ชุมชน ความประพฤตินักกฎหมายมีผลต่อคุณภาพ ความโปร่งใส และความเป็นอิสระของวิชาชีพ นักกฎหมาย นอกจากนี้ องค์กรผู้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายยังเป็นกลุ่มสำคัญที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมหลัก The Rule of Law

๒.๓ การเข้าถึงความยุติธรรม (Access to Justice) ถ้าไม่สามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้ กฎหมายและองค์กรทางกฎหมายก็จะไร้ความหมาย อุปสรรคในการเข้าถึงความยุติธรรมอาจมีหลายรูปแบบ เช่น ด้านข้อมูลข่าวสาร เศรษฐกิจ ภาษา กายภาพ สภาพจิตใจ เป็นต้น การพัฒนาและปรับปรุงเรื่องการเข้าถึงความยุติธรรมอาจทำได้หลายวิธี เช่น การปรับปรุงการเข้าถึงบริการที่มีอยู่ การขยายโอกาสในการเข้าถึงที่เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้กระบวนการระงับข้อพิพาท และการสร้างกฎเกณฑ์ทางกฎหมายที่ส่งเสริมคุ้มครองประโยชน์ของปัจเจกชน สิ่งเหล่านี้อย่างน้อยก็เป็นการเสริมสร้างโอกาสการได้มาซึ่งความยุติธรรมผ่านระบบกฎหมาย **จ**

“บุคคลย่อมสามารถใช้สิทธิทางศาล
เพื่อบังคับให้รัฐต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติ
ในหมวดนี้ได้โดยตรง หากการใช้สิทธิ
และเสรีภาพในเรื่องใดมีกฎหมายบัญญัติ
รายละเอียดแห่งการใช้สิทธิและเสรีภาพตามที่
รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้แล้ว ให้การใช้สิทธิ
และเสรีภาพในเรื่องนั้นเป็นไปตาม
ที่กฎหมายบัญญัติ”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๒๘ วรรคสาม

LIRT

คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำสั่งคำร้องที่ ๓๗๐/๒๕๕๐ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและ
สัญญาทางปกครอง (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ระหว่าง

นางสาวสุวรรณ ช่วยชูวงษ์ ที่ ๑	ผู้ฟ้องคดี
นายวัฒนวิทย์ ช่วยชูวงษ์ ที่ ๒	
ผู้จัดการกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ที่ ๑	
ปลัดกระทรวงการคลัง ที่ ๒	
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่ ๓	ผู้ถูกฟ้องคดี

๑. ข้อเท็จจริงในคดีโดยสรุป

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นจำนวนเงิน ๒๖,๓๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองนำเงินไปชำระเงินกู้ยืมที่ค้างชำระ รวมทั้งดอกเบี้ยและค่าปรับรวมเป็นจำนวนเงิน ๕,๘๘๗.๐๘ บาท ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือ หากผู้ฟ้องคดีทั้งสองมิได้ชำระเงินกู้ยืมภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าหนังสือดังกล่าวเป็นการบอกเลิกสัญญาและผู้ฟ้องคดีทั้งสองจะต้องชำระหนี้ตามสัญญาทั้งหมดคืนทันที ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือขอผ่อนผันการชำระหนี้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิเสธการผ่อนชำระ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดว่าเมื่อผู้กู้ยืมเงินสำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้วเป็นเวลาสองปี ผู้กู้ยืมมีหน้าที่ต้องชำระเงินกู้ยืมคืนให้กับกองทุนตามจำนวน ระยะเวลา และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบของคณะกรรมการ การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำสั่งคำร้องที่ ๕๐๘/๒๕๕๐ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ประกอบกับเมื่อผู้ฟ้องคดีขอผ่อนผันการชำระหนี้ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับได้รับการปฏิเสธการผ่อนผันการชำระหนี้ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยระเบียบกองทุนซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ของสัญญาบัญญัติว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สำเร็จการศึกษาหรือเลิกการศึกษาแล้วเป็นเวลาสองปี ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ต้องชำระเงินกู้ยืมคืนให้กับกองทุนตามจำนวน ระยะเวลา และวิธีการที่กำหนด สัญญาดังกล่าวจึงมีวัตถุประสงค์ให้ผู้สำเร็จการศึกษาแล้วมีหน้าที่ต้องชดใช้เงินกู้ยืมคืนให้กับกองทุนตามที่กำหนดเท่านั้น หาได้มีวัตถุประสงค์ให้ผู้กู้ยืมเงินกลับมาปฏิบัติราชการชดใช้ทุนอันเป็นการจัดทำบริการสาธารณะตามค่านิยมความหมายของสัญญาทางปกครองแต่อย่างใดไม่ สัญญาที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ทำไว้กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีลักษณะเป็นสัญญาทางแพ่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามนำมาใช้เพื่อให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่ผู้อยู่ในวัยศึกษามูลค่าเท่านั้น มิใช่สัญญาทางปกครองแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดีที่ ๑ พร้อมทั้งไม่ยินยอมให้มีการผ่อนผันชำระหนี้ นั้น จึงเป็นการใช้สิทธิตามสัญญาทางแพ่งและหาได้เป็นคำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อพิพาทในสัญญาดังกล่าวจึงมิใช่ข้อพิพาทตามสัญญาทางปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองพ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งได้ จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามต่อศาลปกครอง ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยมีหนังสือเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระหนี้เงินกู้ยืม ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ สำเร็จการศึกษายังไม่ครบสองปี จึงขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒. ประเด็นพิจารณา

คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า ศาลปกครองมีอำนาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้หรือไม่

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือเรียกให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชำระหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา วัตถุประสงค์ของสัญญาเป็นเรื่องที่รัฐมีนโยบายทางการศึกษาเพื่อให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์มีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างทัดเทียมกันกับผู้ฐานะดี จึงจัดตั้งกองทุนดังกล่าวขึ้นมาเพื่อให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์กู้ยืม และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วผู้กู้ยืมมีหน้าที่ต้องชดใช้เงินกู้ยืมคืนให้กับกองทุนพร้อมดอกเบี้ยตามที่กำหนด สัญญากู้ยืมเงินระหว่างผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นสัญญาในทางแพ่ง มิใช่สัญญาที่มีลักษณะเป็นสัญญาที่ให้อำนาจการบริการสาธารณะ หรือเป็นสัญญาที่ตกลงให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเข้าดำเนินการหรือเข้าร่วมดำเนินการบริการสาธารณะโดยตรง หรือเป็นสัญญาที่มีข้อกำหนดในสัญญาซึ่งมีลักษณะพิเศษที่แสดงถึงเอกสิทธิ์ของรัฐ อันมีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์กล่าวอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยมีหนังสือเรียกให้ผู้ฟ้องคดีชำระหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินก่อนครบกำหนดสองปีนั้น เห็นว่า กรณีเป็นเรื่องที่คู่กรณีแห่งสัญญาทวงถามให้ปฏิบัติตามชำระหนี้ตามสัญญาหาใช่เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ทางปกครองที่เข้าลักษณะเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายดังอุทธรณ์แต่อย่างใด อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงฟังไม่ขึ้น คดีจึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) หรือมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณานั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

๓. ผลคำพิพากษาของศาลปกครอง

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น **อ**

คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำสั่งคำร้องที่ ๕๐๐/๒๕๕๐ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดย
ไม่ชอบด้วยกฎหมายและละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ
(คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

{	ระหว่าง	นางอังคณา นีละไพจิตร	ผู้ฟ้องคดี
		สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

๑. ข้อเท็จจริงในคดีโดยสรุป

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของ นายสมชาย นีละไพจิตร อดีตรองประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สภานายความ และประธานชมรมนักกฎหมายมุสลิม ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากกรณีการ หายตัวไปของนายสมชาย เนื่องจากในการดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้น ในเบื้องต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งให้ พันตำรวจตรี เงิน ทองสุข พันตำรวจโท ลินชัย นิมปบุญญากำพงศ์ จำสืบทำรวจ ชัยเวง พาด้วง และสืบทำรวจเอก รันดร สิทธิเขต ออกจากราชการไว้ก่อน แต่ในส่วนของ พันตำรวจโท ชัดชัย เลี่ยมสงวน ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญารฐานเดียวกัน ผู้ถูก ฟ้องคดีที่ ๒ เพียงแต่มีคำสั่งให้ไปช่วยราชการที่ตำรวจภูธรภาค ๔ อันเป็นการ ดำเนินการที่แตกต่างกันในสาระสำคัญ และเป็นการมิชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ การที่ผู้บังคับการกองปราบปราม ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าได้ดำเนินการทางวินัยอย่าง ร้ายแรงแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเห็นควร ให้รอผลคดีอาญาถึงที่สุดก่อน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ได้ให้ความเห็นชอบแล้ว แต่ใน ขณะที่คดีอาญาอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลยุติธรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่ง

ให้พ้นตำรวจโท สิ้นชัย จำสับตำรวจ ชัยเวง สิบตำรวจเอก รันดร และพ้นตำรวจโท ชัดชัย กลับเข้ารับราชการในสังกัดเดิม ซึ่งขัดแย้งกับคำสั่งเดิมที่ให้รอผลคดีอาญา ถึงที่สุดก่อน อีกทั้งผลของการออกคำสั่งดังกล่าวอาจทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเหล่านั้นเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพยานหลักฐานในคดี ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความยุติธรรมได้ นอกจากนี้ การที่พ้นตำรวจโท ชัดชัย ถูกคุมขังจำนวน ๓๕ วัน ถือได้ว่าขาดราชการติดต่อกันเกินกว่า ๑๕ วัน ซึ่งต้องออกจากราชการและเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องดำเนินการทางวินัยโดยทันทีตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเหล่านั้น ตามกฎหมาย จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งห้านายกลับเข้ารับราชการในสังกัดเดิมเป็นการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาในการบริหารงานบุคคลตามขั้นตอนปกติที่กฎหมายให้อำนาจไว้ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่มีผลกระทบต่อสภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกกระบวนการพิจารณาทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำสั่งดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการทางวินัยและมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนจนกว่าการพิจารณาคดีอาญาของศาลยุติธรรมและกรมสอบสวนคดีพิเศษจะเสร็จสิ้นนั้น เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นเรื่องระหว่างรัฐกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ผู้บังคับบัญชาจะใช้ดุลพินิจดำเนินการตามที่มีเหตุผลอันสมควร และมีได้มีผลเป็นการเยียวยาทุกข์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยตรง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังคงให้พ้นตำรวจโท ชัดชัย ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิม และให้พ้นตำรวจโท สิ้นชัย สิบตำรวจเอก รันดร และจำสับตำรวจ ชัยเวง กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม ทำให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้เสียหายโดยตรงมีความเคลือบแคลงในการดำเนินงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และอาจทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเหล่านั้นอาศัยอำนาจหน้าที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพยานหลักฐานได้ เนื่องจากพยานหลักฐานส่วนใหญ่มักเป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานทางปกครอง

คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำสั่งคำร้องที่ ๕๐๐/๒๕๕๐ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความยุติธรรมได้ ทั้งเมื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว จะเห็นได้ว่า หากมีการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าวตามขั้นตอนของกฎหมายแล้วย่อมเป็นประโยชน์แก่คดีของผู้ฟ้องคดีที่ยื่นฟ้องไว้แล้ว และแม้การดำเนินการทางวินัยจะเป็นเรื่องภายในองค์กรก็ตาม แต่หากผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจในการดำเนินการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอกแล้ว บุคคลภายนอกก็ย่อมมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลเพื่อขอให้ศาลตรวจสอบการใช้ดุลพินิจดังกล่าวได้ และแม้ศาลจะฟังว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับความเสียหายโดยตรงก็ตาม แต่หากพิจารณาโดยละเอียดแล้ว จะเห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายมาตั้งแต่เริ่มต้นจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำต่อสามีของผู้ฟ้องคดี ผลของการดำเนินการทางวินัยจึงย่อมมีผลต่อผู้ฟ้องคดีอย่างไม่สามารถแยกออกจากกันได้ กรณีเช่นนี้ถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ จึงมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

๒. ประเด็นพิจารณา

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าการที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิใช่เป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนั้น ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องมาจากการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองหรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๘ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับคดีนี้ การที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ข้าราชการในสังกัดไปปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งใดหรือปฏิบัติหน้าที่ใดนั้น เป็นการบริหารงานบุคคลภายในองค์กร ผู้บังคับบัญชาจึงมีดุลพินิจที่จะดำเนินการได้ตามความเหมาะสมตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจไว้ ประกอบกับเมื่อพิจารณาคำสั่งของผู้ถูก

ฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งสองกรณีแล้ว เห็นได้ว่า คำสั่งดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้อยู่ในบังคับตามคำสั่งนั้นเท่านั้น หาได้มีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีซึ่งมิได้เป็นคู่กรณีตามคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใดไม่ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด และให้มีคำสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า การลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยนั้น เป็นมาตรการทางปกครองในการควบคุมและป้องปรามมิให้ข้าราชการประพฤติผิดแบบแผนและระเบียบของทางราชการ จึงเป็นเรื่องภายในระหว่างผู้บังคับบัญชากับข้าราชการที่อยู่ในบังคับบัญชา รวมทั้งเป็นอำนาจในการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณาดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเหล่านั้นหรือไม่ จึงหาผลเป็นการเสียหายทุกข์หรือแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยตรงไม่ ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจดังกล่าว ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีประการใด ผู้ฟ้องคดีก็ขอที่จะใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมเพื่อบังคับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเหล่านั้นรับผิดชอบทางแพ่งและทางอาญาได้ตามพฤติการณ์แห่งการกระทำผิด

คำขอของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้ จึงเป็นคำขอที่ศาลปกครองไม่อาจกำหนดคำสั่งบังคับได้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา และให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความนั้น ชอบแล้ว ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย

๓. ผลคำพิพากษาของศาลปกครอง

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น อ

LIRT

คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำสั่งคำร้องที่ ๕๐๘/๒๕๕๐ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองและคำขอให้ระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์)

{	พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ	ผู้ฟ้องคดี
	นายกรัฐมนตรี	ผู้ถูกฟ้องคดี

๑. ข้อเท็จจริงในคดีโดยสรุป

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้อาศัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๐ และอำนาจตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติไปเป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ ระดับ ๑๑ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี และต่อมาเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๑๑/ลน/๒๕๒๗ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีโดยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๐ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ ระดับ ๑๑ จึงขอให้เสนอคำสั่งต่อคณะรัฐมนตรีในการประชุมในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐ จากนั้นเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้บันทึกเสนอผู้ถูกฟ้องคดีว่าเห็นควรอนุมัติโดยอาศัยอำนาจตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๒๐ และเสนอคณะรัฐมนตรีทราบ ต่อมาเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๘/๗๔๙๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงราชเลขาธิการ เรื่องให้ข้าราชการตำรวจพ้นจากตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีใจความสรุปได้ว่า เลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้

ราชอาณาจักรนำความกราบบังคมทูลพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ (นักบริหาร ๑๑ ระดับ ๑๑) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ รวมทั้งได้มีหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีลับ ที่ นร ๐๕๐๘/๓๘๔ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงราชเลขาธิการ แจ้งว่าคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติมีมติเห็นชอบคัดเลือกแต่งตั้งพลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส ที่ปรึกษา (สบ ๑๐) ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แทนตำแหน่งที่ว่างลง จึงขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ พ้นจากตำแหน่งเดิมและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ต่อมาเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๘/๘๒๘๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ถึงราชเลขาธิการ แจ้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอรับเรื่อง ที่ขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีและพลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ คืบเพื่อจะได้ไปพิจารณาอีกครั้ง

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ ระดับ ๑๑ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี แล้วต่อมาจึงได้มีการเสนอคณะรัฐมนตรีให้พิจารณาเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการออกคำสั่งก่อนได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและอาจเป็นการกระทำที่ข้ามขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน คำสั่งดังกล่าวจึงน่าจะ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งการให้คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปน่าจะทำให้เกิดความเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำสั่งทุเลาการบังคับและกำหนดมาตรการบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษา ความว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติมีผลเท่ากับให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำสั่งคำร้องที่ ๕๐๘/๒๕๕๐ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

แผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่เป็นข้อพิพาทในคดีนี้จึงไม่มีเหตุใดให้สงสัยว่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมายตามข้อ ๗๒ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ นอกจากนี้คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงแม้จะระบุว่าเป็นการแต่งตั้ง แต่คำสั่งนี้มีผลเป็นเพียงคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีให้เข้ารับตำแหน่งและเงินเดือนที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีเท่านั้น ส่วนการแต่งตั้งเป็นพระราชอำนาจที่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง คำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีจึงเป็นขั้นตอนหนึ่งของกาพิจารณาทางปกครอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้รับผลกระทบจากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอรับเรื่องคืนจากราชเลขาธิการแล้ว ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่มีอำนาจทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกคำร้องขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งและขอบรรเทาทุกข์ชั่วคราวตามคำขอของผู้ฟ้องคดี รวมทั้งขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

๒. ประเด็นพิจารณา

คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง สมควรมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ ระดับ ๑๑ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี โดยได้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามข้อ ๑๑๕ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองสูงสุดจะใช้ดุลพินิจสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งอุทธรณ์ได้ต่อเมื่อศาล

ปกครองสูงสุดเห็นว่า คำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้นทำให้หรือจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของผู้อุทธรณ์เท่านั้น แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้แสดงให้เห็นว่าคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ ระดับ ๑๑ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ว่าเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นทำให้หรือจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อสิทธิของผู้ถูกฟ้องคดีอย่างไร ประกอบกับในเวลาต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอรับเรื่องที่ยกให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีและพลตำรวจเอก เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส คินเพื่อจะได้ไปพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวก็มิทำให้หรือจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด กรณีจึงยังไม่สมควรมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามคำขอของผู้ถูกฟ้องคดี

ประเด็นที่สอง คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ ระดับ ๑๑ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ว่าเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ขอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ที่แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายข้าราชการประจำ ระดับ ๑๑ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป เป็นคำสั่งทางปกครองตามนัยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น ศาลปกครองจึงย่อมมีอำนาจตามข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่จะสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าวได้หากเห็นว่าคำสั่งดังกล่าว น่าจะไม่ขอบด้วยกฎหมาย และการให้คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีจนยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำสั่งคำร้องที่ ๕๐๘/๒๕๕๐ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

บังคับตามคำสั่งดังกล่าวไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ฝ่ายข้าราชการประจำ ระดับ ๑๑ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ เป็นต้นไป โดยมีได้รับอนุมัติหรือความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน กรณีจึงเป็นการกระทำโดยไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้นตามนัยมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เนื่องจากการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีก่อนแล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบในภายหลังเป็นการใช้อำนาจโดยอาศัยอำนาจตามมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๒๐ และเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้กำหนดไว้ว่า การออกคำสั่งทางปกครองที่ต้องให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบ ถ้าเจ้าหน้าที่นั้นได้ให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติในภายหลังแล้วไม่เป็นเหตุให้คำสั่งนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่สมบูรณ์อีกต่อไป

กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากออกโดยไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ได้อีกต่อไป

๓. ประเด็นพิจารณาวินิจฉัย

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างเป็นหลักในการฟ้องขอให้ศาลปกครองพิพากษาหรือมีคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ประกอบกับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และบทบัญญัติมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้วเห็นว่า คำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีข้างต้นน่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายในประการอื่น และหากให้คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปน่าจะทำให้เกิดความเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง เพราะผู้ถูกฟ้องคดีอาจจะเสนอเรื่องไปยังราชเลขาธิการอีกครั้งเพื่อขอให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้ ทั้งการให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีตาม

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ก็ไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ เพราะในคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีมาปฏิบัติราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรีผู้ถูกฟ้องคดีได้สั่งให้พลตำรวจเอก เสรีพิศุทธิ์ เตมียาเวส เป็นผู้รักษาราชการแทนตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีแล้วตามนัยมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทนตาม นัยมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๐ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยในผล

๔. ผลคำพิพากษาของศาลปกครอง

จึงมีคำสั่งยกคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามประเด็นที่หนึ่ง และมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นตามประเด็นที่สอง อ

“สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอิสระ
จากมติพรรคการเมืองในการตั้งกระทู้ถาม
การอภิปราย และการลงมติ
ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๑๖๒ วรรคสอง

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.

ก. ประวัติ ความเป็นมา และสถานะของร่างพระราชบัญญัติ ณ ปัจจุบัน

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๖/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐

สำหรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ฉบับนี้ ปัจจุบัน อยู่ในระหว่างการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติในวาระที่ ๒ ขึ้นแปรญัตติของ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ซึ่งเมื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาเสร็จแล้วคาดว่าจะได้มีการเสนอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาในวาระที่ ๒ ขึ้นพิจารณาเรียงตาม ลำดับมาตราและในวาระที่ ๓ ให้ความเห็นชอบและประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ ภายในอนาคตอันใกล้

ข. หลักการของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

* ข้อมูล ณ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๐.

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เพื่อกำหนดภารกิจของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมานาน บทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับพัฒนาการด้านการบริหารราชการที่เปลี่ยนไป ดังนั้น เพื่อกำหนดภารกิจของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสมและเพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐสอดคล้องกับทิศทางการบริหารราชการสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยปรับบทบาทของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน จากเดิมที่เป็นทั้งผู้จัดการงานบุคคลของฝ่ายบริหาร ผู้พิทักษ์ระบบคุณธรรมและผู้จัดโครงสร้างส่วนราชการให้เป็นเพียงผู้จัดการงานบุคคลของฝ่ายบริหาร โดยมีให้เข้าช้กับบทบาทของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ส่วนบทบาทในการพิทักษ์ระบบคุณธรรมให้เป็นของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมปรับบทบาทของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจากเดิมที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนให้เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และมีให้เข้าช้กับบทบาทของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ปรับปรุงระบบตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญให้จำแนกตามกลุ่มลักษณะงาน ตลอดจนกระจายอำนาจการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดดำเนินการมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ก. สรุปสาระสำคัญ

๑. กำหนดให้มี "คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน" (ก.พ.) โดยกำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสามปี รวมทั้งกำหนดอำนาจหน้าที่ของ "ก.พ." ให้มีอำนาจหน้าที่หลักในการเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลของบุคลากรภาครัฐ กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และมาตรฐานการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทาง และให้ความเห็นชอบกรอบอัตรากำลังของส่วนราชการ รวมทั้งวางกฎเกณฑ์และมาตรฐานเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล ตลอดจนกำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือนในส่วน

ร่างกฎหมาย ที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาที่นำเสนอใจ

ราชการเพื่อรักษาความเป็นธรรมและมาตรฐาน

๒. ในกรณีที่ ก.พ. มีมติว่า กระทรวง กรม หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติ โดยขัดหรือแย้งกับแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.พ. แจ้งกระทรวง กรม หรือผู้มีหน้าที่ซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ดำเนินการแก้ไข ยกเลิก หรือยุติการ ดำเนินการดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ดำเนินการตามมติ ก.พ. ภายในเวลา ที่กำหนด โดยไม่มีเหตุอันควรให้ถือว่าปลัดกระทรวง อธิบดี หรือผู้มีหน้าที่กระทำความผิด วินัยอย่างร้ายแรง โดยการดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษในกรณีดังกล่าวให้เป็น หน้าที่ของ ก.พ.

๓. กำหนดให้ ก.พ. จัดให้มีการประชุมเพื่อหารือร่วมกันระหว่างผู้แทน ก.พ. ผู้แทน ก.พ.ร. และผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ เพื่อกำหนดมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลางการบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีมาตรฐาน หรือหลักเกณฑ์เดียวกัน หรือกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคล และ ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบให้ใช้บังคับกรณีดังกล่าวกับข้าราชการฝ่าย พลเรือนทุกประเภท

๔. กำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทาง ปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุม ก.พ. โดยอนุโลม

๕. กำหนดให้ ก.พ. มีอำนาจแต่งตั้ง "คณะอนุกรรมการวิสามัญ" (อ.ก.พ. วิสามัญ) ซึ่งจำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญ ตลอดจนวิธีการได้ มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

๖. กำหนดให้มี "สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน" (สำนักงาน ก.พ.) ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.

๗. กำหนดให้มี "คณะอนุกรรมการสามัญ" เพื่อเป็นองค์การบริหารทรัพยากรบุคคล ในส่วนราชการต่าง ๆ และกำหนดให้มี อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ.จังหวัด รวมทั้งองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่

๘. กำหนดให้มี "คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม" (ก.พ.ค.) โดยกำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้าม วิธีการคัดเลือก วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง อำนาจ หน้าที่และการประชุมของ ก.พ.ค.

๙. กำหนดประเภทข้าราชการพลเรือนให้มี ๓ ประเภท คือ ข้าราชการพลเรือน สามัญ ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ และข้าราชการพลเรือนในพระองค์ โดย กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและ

เงินเพิ่ม วันเวลาทำงานและการลาหยุดราชการ เครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบ รวมทั้งบำเหน็จบำนาญของข้าราชการพลเรือน

๑๐. กำหนดให้การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญให้คำนึงถึงระบบคุณธรรม โดยกำหนดให้การรับบุคคลเข้ารับราชการต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความเสมอภาค และเป็นธรรม การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะของงาน การพิจารณาความดีความชอบและการให้ประโยชน์อื่นต้องเป็นไปตามอย่างเป็นธรรม การดำเนินการทางวินัยต้องเป็นไปโดยยุติธรรม และปราศจากอคติ และการบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

๑๑. กำหนดตำแหน่งและระดับข้าราชการพลเรือนสามัญ ดังนี้

(๑) ตำแหน่ง "ประเภทบริหาร" แบ่งออกเป็นระดับต้น และระดับสูง

(๒) ตำแหน่ง "ประเภทอำนวยการ" แบ่งออกเป็นระดับต้น และระดับสูง

(๓) ตำแหน่ง "ประเภทวิชาการ" แบ่งออกเป็นระดับปฏิบัติการ ระดับชำนาญการ ระดับชำนาญการพิเศษ ระดับเชี่ยวชาญ และระดับทรงคุณวุฒิ

(๔) ตำแหน่ง "ประเภททั่วไป" แบ่งออกเป็นระดับปฏิบัติงาน ระดับชำนาญงาน ระดับอาวุโส และระดับทักษะพิเศษ

ทั้งนี้ การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในกฎ ก.พ.

๑๒. กำหนดให้ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญจะมีในส่วนราชการใดจำนวนเท่าใด และเป็นตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด ให้เป็นไปตามที่ปลัดกระทรวงหรืออธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด และต้องเป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งซึ่ง ก.พ. เป็นผู้จัดทำ โดยจำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภทเดียวกันและสายงานเดียวกัน ที่คุณภาพของงานเท่ากันโดยประมาณเป็นระดับเดียวกัน และในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ระบุชื่อตำแหน่งในสายงาน หน้าที่ความรับผิดชอบหลักและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งไว้ด้วย

๑๓. กำหนดหลักเกณฑ์การสรรหา การบรรจุ และการแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

๑๔. กำหนดหลักเกณฑ์การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

๑๕. กำหนดให้มีจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนสามัญ และหากข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม ให้ผู้บังคับบัญชาตักเตือน นำไปประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง

เลื่อนเงินเดือน หรือสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับการพัฒนา

๑๖. กำหนดให้มีวินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการพลเรือนสามัญ หากข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อห้าม ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยและกำหนดลักษณะของการกระทำผิดวินัยที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งกำหนดโทษทางวินัย

๑๗. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการทางวินัย

๑๘. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ

๑๙. กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ในกรณีข้าราชการถูกสั่งลงโทษ

๒๐. กำหนดให้มีหลักเกณฑ์การร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา

๒๑. กำหนดให้มีการคุ้มครองระบบคุณธรรม โดยหาก ก.พ.ค. เห็นว่า กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่สอดคล้องกับระบบคุณธรรม ให้แจ้งให้หน่วยงานผู้ออกกฎระเบียบ หรือคำสั่งทราบเพื่อแก้ไขหรือยกเลิก

๒๒. กำหนดหลักเกณฑ์การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการประจำต่างประเทศ พิเศษ และการออกจากราชการของข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ

๒๓. กำหนดให้การแต่งตั้งและการให้ราชการพลเรือนในพระองค์พ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

๒๔. กำหนดให้มีบทเฉพาะกาล **๖**

ท่านผู้อ่านวารสาร “จุลินิติ” ผู้ใดมีความประสงค์ต้องการที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว สามารถเสนอความเห็นได้ โดยผ่านทางเว็บไซต์ ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

www.parliament.go.th

www.senate.go.th

www.krisdika.go.th

www.cabinet.thaigov.go.th

LIRT

“ในการบริหารราชการแผ่นดิน
รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติ
แห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบาย
ที่ได้แถลงไว้ตามมาตรา ๑๗๖ และต้อง
รับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรในหน้าที่
ของตน รวมทั้งต้องรับผิดชอบร่วมกัน
ต่อรัฐสภาในนโยบายทั่วไป
ของคณะรัฐมนตรี”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๑๗๘

LIRT

พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำคามผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.๒๕๕๐

พระราชบัญญัติว่าด้วยการ
กระทำคามผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

- ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐
มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐
- ประกาศราชกิจจานุเบกษา
วันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐
เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๒๗ ก
หน้า ๔

หลักการและเหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันระบบคอมพิวเตอร์ได้เป็นส่วนสำคัญของการประกอบกิจการและการดำรงชีวิตของมนุษย์ หากมีผู้กระทำความผิดประการใด ๆ ให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใด ๆ เข้าล่วงรู้ข้อมูล แก่ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือมีลักษณะอันลามกอนาจาร ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน สมควรกำหนดมาตรการป้องกันเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าว

สาระสำคัญโดยสรุป

บทนิยาม

"ระบบคอมพิวเตอร์" หมายความว่า อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ของคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมการทำงานเข้าด้วยกัน โดยได้มีการกำหนดคำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใด และแนวทางปฏิบัติงานให้อุปกรณ์หรือชุดอุปกรณ์ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลโดยอัตโนมัติ

"ข้อมูลคอมพิวเตอร์" หมายความว่า ข้อมูล ข้อความ คำสั่ง ชุดคำสั่ง หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ในสภาพที่ระบบคอมพิวเตอร์อาจประมวลผลได้ และให้หมายความรวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

"ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์" หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงแหล่งกำเนิด ต้นทาง ปลายทาง เส้นทาง เวลา วันที่ ปริมาณ ระยะเวลา ชนิดของบริการ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารของระบบคอมพิวเตอร์นั้น

"ผู้ให้บริการ" หมายความว่า

(๑) ผู้ให้บริการแก่บุคคลอื่นในการเข้าสู่อินเทอร์เน็ต หรือให้สามารถติดต่อถึงกันโดยประการอื่น โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการให้บริการในนามของตนเอง หรือในนามหรือเพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

(๒) ผู้ให้บริการเก็บรักษาข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อประโยชน์ของบุคคลอื่น

"ผู้ใช้บริการ" หมายความว่า ผู้ใช้บริการของผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะต้องเสียค่าใช้จ่ายบริการหรือไม่ก็ตาม

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑ ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

(๑) กำหนดความผิดในการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือโดยไม่มีอำนาจ (มาตรา ๕)

(๒) กำหนดความผิดให้บุคคลที่ล่วงรู้มาตรการป้องกันการเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ที่บุคคลอื่นจัดทำขึ้นเป็นการเฉพาะถ้านำมามาตรการนั้นไปเปิดเผยในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นไม่ว่าบุคคลดังกล่าวจะรู้มาโดยชอบหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ตาม (มาตรา ๖)

(๓) กำหนดความผิดในกรณีทำให้ข้อมูล คอมพิวเตอร์ของผู้อื่นเสียหาย ถูกทำลาย ถูกแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติม โดยผู้กระทำจะมีความผิดเมื่อมีการกระทำโดยมิชอบ (มาตรา ๙)

(๔) กำหนดความผิดในกรณีการกระทำให้การทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่นถูกระงับ ชะลอ ขัดขวาง หรือรบกวนจนไม่สามารถทำงานตามปกติได้ (มาตรา ๑๐)

(๕) กำหนดความผิดให้การกระทำความผิดผู้ส่งข้อมูลหรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่น โดยปกปิดหรือปลอมแปลงแหล่งข้อมูลดังกล่าวอันเป็นการรบกวนให้ระบบคอมพิวเตอร์ของบุคคลอื่นโดยปกติสุข (มาตรา ๑๑)

(๖) การกระทำตาม (๓) หรือ (๔) ถ้าก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนไม่ว่าจะเกิดขึ้นในทันที หรือในภายหลังหรือเกิดขึ้นพร้อมกัน หรือเป็นการกระทำโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศหรือเป็นการกระทำต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ (มาตรา ๑๒)

(๗) กำหนดให้ผู้จำหน่ายหรือเผยแพร่ชุดคำสั่งที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะเพื่อเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดต้องระวางโทษ (มาตรา ๑๓)

(๘) กำหนดให้การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอม นำเข้าข้อมูลอันเป็นเท็จ หรือข้อมูลอันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายหรือข้อมูลที่มีลักษณะอันลามก ถ้าการกระทำนั้นน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน หรือประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ต้องระวางโทษ (มาตรา ๑๔)

(๙) กำหนดให้ผู้นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ซึ่งปรากฏเป็นภาพของผู้อื่นและเกิดจากการสร้างขึ้น ดัดต่อ เติม หรือดัดแปลงด้วยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอายต้องระวางโทษ (มาตรา ๑๖)

หมวด ๒ ว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการต่างๆ ได้เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด เช่น

- มีหนังสือเรียกบุคคลมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือเอกสารข้อมูลหรือหลักฐานอื่นในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้

- เรียกข้อมูลจากรางคอมพิวเตอร์จากผู้ให้บริการเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือจากบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ทำสำเนาข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรางคอมพิวเตอร์จากระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำความผิดในกรณีระบบคอมพิวเตอร์นั้นยังมีได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าหน้าที่
- ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจากรางคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด อันเป็นหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็น
- ถอดรหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ของบุคคลใด หรือส่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้ารหัสลับของข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทำการถอดรหัสลับ หรือให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในการถอดรหัสลับดังกล่าว (มาตรา ๑๘)

(๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อให้ศาลอนุญาตให้มีอำนาจตามคำร้อง ทั้งนี้ คำร้องต้องระบุเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลใดกระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือกำลังจะกระทำความผิด และเหตุที่ต้องใช้อำนาจเท่าที่สามารถระบุได้

เมื่อศาลมีคำสั่งอนุญาตแล้วก่อนดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนานั้นถึงเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้ต้องใช้อำนาจมอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองระบบคอมพิวเตอร์นั้นไว้เป็นหลักฐานแต่ถ้าไม่มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบนั้นถึงให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทันทีที่กระทำได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าส่งสำเนานั้นถึงรายละเอียดการดำเนินการและเหตุผลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาลงมือดำเนินการ ให้ยื่นต่อศาลที่มีเขตอำนาจ

การยึด อาัย้ระบบคอมพิวเตอร์นอกจากต้องส่งมอบสำเนาหนังสือแสดงการยึด อาัย้มอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองคอมพิวเตอร์ไว้แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งยึดหรืออาัย้ได้ไม่เกินสามสิบวัน แต่ถ้ามีเหตุที่จะต้องยึดหรืออาัย้ได้มากกว่านั้น

ให้ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเมื่อหมดความจำเป็นที่จะยึดอายัดแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องส่งคืนระบบคอมพิวเตอร์ที่ยึดหรือถอนการยึดโดยพลัน (มาตรา ๑๙)

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งระงับการทำให้แพร่หลายข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่อาจกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ได้ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะระงับด้วยตัวเองหรือสั่งให้ผู้บริการระงับการทำให้แพร่หลายนั้นก็ได้ (มาตรา ๒๐)

(๓) ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยข้อมูล คอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์หรือส่งมอบข้อมูลของผู้ใช้บริการที่ได้มาตาม (๑) แก่บุคคลใดเว้นแต่จะกระทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือได้รับอนุญาตจากศาล

(๔) ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาให้อ้างและรับฟังเป็นพยานได้แต่ต้องไม่เกิดจากการจูงใจ ให้คำมั่น ชูเชิญ หลอกลวง หรือโดยมิชอบประการอื่น

(๕) ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน นับแต่วันที่ข้อมูลนั้นเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ แต่ในกรณีจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้เก็บรักษาไว้เกินเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งปีก็ได้

ทั้งนี้ ผู้ให้บริการจะต้องเก็บรักษาข้อมูลของผู้ใช้บริการเท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ให้บริการตั้งแต่เริ่มให้บริการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่การให้บริการสิ้นสุดลง (มาตรา ๒๖)

กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจรับคำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษและมีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนเฉพาะความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในการจับกุม ค้น การทำสำนวนสอบสวนและดำเนินคดีบรรดาที่เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประสานงานกับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป **๒**

หมายเหตุ

- ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป โดยมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.๒๕๕๐

พระราชบัญญัติสถาบันอนุญาโต
ตุลาการ พ.ศ. ๒๕๕๐

- ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๕๐
- ประกาศราชกิจจานุเบกษา
วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐
เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๓๔ ก หน้า ๑

หลักการและเหตุผล

เพื่อส่งเสริมให้การระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาโตตุลาการเป็นทางเลือกหนึ่งให้คู่พิพาทใช้ในการระงับข้อพิพาททางแพ่งและพาณิชย์ แทนการระงับข้อพิพาทในศาลอันจะเป็นการลดปริมาณคดีที่จะขึ้นมาสู่ศาล สมควรให้มืองค์กรที่มีความอิสระคล่องตัวสูงในการบริหารจัดการ มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการทำหน้าที่ในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการระงับข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการรวมทั้งดำเนินกิจการเกี่ยวกับการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาโตตุลาการ

สาระสำคัญโดยสรุป

บทนิยาม

"สถาบัน" หมายความว่า สถาบันอนุญาโตตุลาการ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันอนุญาโตตุลาการ

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการสถาบันอนุญาโตตุลาการ

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันอนุญาโตตุลาการ

"ที่ปรึกษา" หมายความว่า ที่ปรึกษาของสถาบันอนุญาโตตุลาการ

"พนักงาน" หมายความว่า พนักงานของสถาบันอนุญาโตตุลาการ

"ลูกจ้าง" หมายความว่า ลูกจ้างของสถาบันอนุญาโตตุลาการ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑ ว่าด้วยการจัดตั้ง วัดอุประสงค์ และอำนาจหน้าที่
ให้จัดตั้งสถาบันขึ้นเรียกว่า "สถาบันอนุญาโตตุลาการ" และ
มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีวัดอุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการระงอมข้อพิพาทและ
อนุญาโตตุลาการ

(๒) ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการระงอมข้อพิพาทโดยวิธีระงอม
ข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการ

(๓) ส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการระงอมข้อพิพาท
และอนุญาโตตุลาการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๗)

อำนาจและหน้าที่ของสถาบันอนุญาโตตุลาการ

(๑) ถูกรวมสิทธิ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมใดๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินทั้ง
ในและนอกราชอาณาจักร

(๓) ว่าจ้างหรือมอบให้บุคคลทำกิจการที่อยู่ภายในอำนาจ
หน้าที่ของสถาบัน

(๔) กู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์

(๕) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่า
บริการในการดำเนินการของสถาบัน

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นอำนาจ
หน้าที่ของสถาบันหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (มาตรา ๘)

หมวด ๒ ว่าด้วยทุน รายได้ และทรัพย์สิน

กฎหมายกำหนดให้สถาบันอนุญาโตตุลาการมีทุนและทรัพย์สิน
ในการดำเนินการของสถาบันประกอบด้วย

(๑) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสม
และจำเป็น

(๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการที่
เรียกเก็บจากคู่พิพาทหรือผู้มาใช้บริการของสถาบัน

(๕) รายได้จากการจัดอบรม สัมมนา และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการระงอมข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๖) ดอกผลหรือผลประโยชน์อื่นที่ได้จากรายได้ของสถาบัน รวมทั้งผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา (มาตรา ๙)

ทั้งนี้ บรรดารายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ รวมทั้งไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑)

หมวด ๓ ว่าด้วยการบริหารและการดำเนินงานกิจการ

๑. คณะกรรมการสถาบันอนุญาโตตุลาการ

ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการสถาบันอนุญาโตตุลาการ" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ อัยการสูงสุด เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสมาคมธนาคารไทย นายกสภานายความ นายกสภาวิศวกร และนายกสภาสถาปนิกเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวน ๕ คนเป็นกรรมการ โดยมีผู้อำนวยการสถาบันอนุญาโตตุลาการเป็นกรรมการและเลขานุการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม กฎหมาย หรืออนุญาโตตุลาการ ทั้งนี้ จะต้องเป็นผู้แทนจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่า ๓ คน (มาตรา ๑๒)

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถาบันอนุญาโตตุลาการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของสถาบันและโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายการบริหารงานของสถาบัน

(๒) กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้และรายจ่าย

(๓) อนุมัติแผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสถาบัน

(๔) กำหนดกรอบอัตราค่าจ้าง ระยะเวลาจ้าง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินเดือนพนักงานและลูกจ้าง

(๕) ออกข้อบังคับว่าด้วยการประนอมข้อพิพาทและอนุญาโตตุลาการ

(๖) ออกข้อบังคับว่าด้วยคุณธรรม จริยธรรม และมรรยาท ของอนุญาโตตุลาการเพื่อส่งเสริมความเป็นกลางและความเป็นอิสระ ของอนุญาโตตุลาการ

(๗) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมดูแลการ ดำเนินงานและการบริหารทั่วไปของสถาบันในเรื่องต่อไปนี้

(ก) การบริหารงานทั่วไปของสถาบัน การจัดแบ่งส่วนงาน ของสถาบัน และขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว

(ข) การจ้างและการบริหารงานบุคคลของสถาบัน

(ค) การสรรหา คัดเลือก แต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการ ปฏิบัติงานของผู้ดำเนินการและการมอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติงาน แทน

(ง) การจัดสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่น แก่พนักงาน และลูกจ้างของสถาบัน

(จ) การกำหนดค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการและรายได้ที่สถาบันได้รับ

(ฉ) การบริหารและจัดการการเงิน การพัสดุและทรัพย์สิน ของสถาบัน รวมทั้งการบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็น สิ้นสุด ทั้งนี้ ระเบียบเกี่ยวกับการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของสถาบัน (มาตรา ๑๘)

นอกจากนี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมี ความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษาและมีอำนาจแต่งตั้งคณะ อนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ คณะกรรมการมอบหมายได้ (มาตรา ๑๙)

๒. สถาบันอนุญาโตตุลาการ

ให้สถาบันอนุญาโตตุลาการมีผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้บริหารกิจการของสถาบันภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ โดยในการแต่งตั้งผู้อำนวยการดังกล่าวกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความเหมาะสม สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลาและมีความรู้ความเชี่ยวชาญอันจะยังประโยชน์ให้เกิดแก่สถาบัน (มาตรา ๒๑)

อำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสถาบันอนุญาโตตุลาการ

(๑) บริหารงานของสถาบันตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และมติของคณะกรรมการ

(๒) บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสถาบัน

(๓) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้างตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับระเบียบหรือมติของคณะกรรมการ (มาตรา ๒๕)

ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสถาบันและเพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๒๖)

หมวด ๔ ว่าด้วยการบัญชีและการตรวจสอบ

๑. ให้สถาบันจัดทำบัญชีตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุ ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยปีละครั้ง (มาตรา ๒๘)

๒. ให้สถาบันจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี และให้ส่งสำเนางบการเงินให้กรมบัญชีกลางเพื่อใช้ในการจัดทำงบการเงินแผ่นดิน

(มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง)

๓. ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นผู้สอบบัญชี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ (มาตรา ๒๙ วรรคสอง)

หมวด ๕ ว่าด้วยการกำกับดูแล

๑. ให้ผู้อำนวยการเสนอร่างข้อบังคับหรือระเบียบ ซึ่งได้ออกตามอำนาจหน้าที่ต่อรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า รัฐมนตรีอาจยับยั้งร่างข้อบังคับหรือระเบียบนั้นได้พร้อมทั้งแสดงเหตุผลโดยชัดแจ้งในกรณีที่มีได้มีการยับยั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างข้อบังคับหรือระเบียบที่ผู้อำนวยการเสนอ ให้ดำเนินการประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาต่อไปได้ (มาตรา ๓๐)

๒. ถ้ารัฐมนตรียับยั้งร่างข้อบังคับหรือระเบียบใด ให้คณะกรรมการประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง โดยพิจารณาเหตุผลของรัฐมนตรีประกอบด้วย และในการประชุมนั้น ถ้ามีเสียงยืนยันไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ ให้ดำเนินการประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาต่อไปได้ (มาตรา ๓๑) **จ**

หมายเหตุ

- ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของ องค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๐

• ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม

พ.ศ. ๒๕๕๐

• ประกาศราชกิจจานุเบกษา
วันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๐ เล่ม
๑๒๔ ตอนที่ ๑๖ ก หน้า ๑๙

โดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยองค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๙ และมีพันธกรณีที่จะต้องเข้าเป็นภาคีพิธีสารว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยความตกลง ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ ตามพิธีสารนี้ ภาคีแต่ละประเทศต้องให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันแก่องค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การ และผู้แทนภาคีขององค์การ ตามที่ระบุไว้ในพิธีสาร ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การในประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการอนุวัติการให้เป็นไปตามข้อผูกพันในพิธีสารดังกล่าว รวมทั้งเพื่อให้องค์การมีสภาพเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย

สาระสำคัญของโดยสรุป

๑. กำหนดคำนิยาม คำว่า "องค์การ" หมายความว่า องค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นตามอนุสัญญาว่าด้วยองค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศซึ่งทำเมื่อวันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๙

๒. กำหนดให้องค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศที่จัดตั้งขึ้นตามอนุสัญญาว่าด้วยองค์การดาวเทียมเคลื่อนที่ระหว่างประเทศ ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๙ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามิถุนมิถุนในประเทศไทยเพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทยขององค์การให้บรรลุตามความมุ่งประสงค์

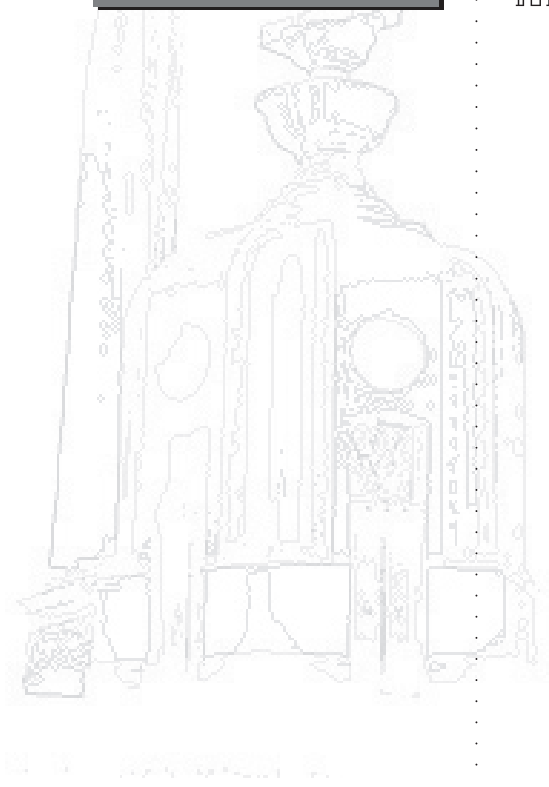

(๑) ให้ยอมรับนับถือว่าองค์การเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่า มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย

(๒) ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย หรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับองค์การ ให้องค์การ ททรัพย์สิน สินทรัพย์ และบรรณสารขององค์การ บุคคล ในคณะเจ้าหน้าที่ผู้แทนของรัฐภาคี และผู้เชี่ยวชาญขององค์การ ตลอดจนสมาชิกของครอบครัวซึ่งประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของ บุคคลดังกล่าว ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในพิธีสาร ว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การตามเทียมเคลื่อนที่ระหว่าง ประเทศ ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยความตกลง ซึ่งทำเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ ทำย พระราชบัญญัตินี้ หรือที่รัฐบาลจะได้อำนาจความตกลงต่อไปกับองค์การ ทั้งนี้ ในกรณีที่บุคคลในคณะเจ้าหน้าที่หรือผู้เชี่ยวชาญขององค์การ เป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยหรือผู้มีถิ่นที่อยู่เป็นการถาวรในประเทศไทย ให้ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในพิธีสารดังกล่าว เฉพาะที่เป็นการกระทำตามหน้าที่อย่างเป็นทางการและภายใน ขอบเขตแห่งหน้าที่ของบุคคลนั้น จ

หมายเหตุ

- ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

“มาตรฐานทางจริยธรรม
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท
ให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรม
ที่กำหนดขึ้น”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๒๗๕ วรรคหนึ่ง

LIRT

โดย เพ็ญตา สาทรักษ์ คณะเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยขอนแก่น
หนังสือพิมพ์พิมพ์รายวัน
วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๑๐๓๕๓๗

เก็บภาษีงานวิจัย ดำเนินการต่อหรือทบทวน*

จ จากข่าวหมวดการศึกษาหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เกี่ยวกับข้อร้องเรียนเรื่องการเสียภาษีงานวิจัยของมหาวิทยาลัย เพราะขณะนี้มหาวิทยาลัยบางแห่งถูกกรมสรรพากรได้เรียกเก็บเงินภาษีจากงานวิจัยเรียบร้อยแล้วทำให้มหาวิทยาลัยที่ถูกเรียกเก็บได้รับความเดือดร้อน จากข่าวนี้ผู้เขียนเข้าใจว่าเงินภาษีงานวิจัยที่ถูกเรียกเก็บนั้นมหาวิทยาลัยจะต้องนำเอาเงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี มาจ่ายเป็นเงินภาษีวิจัยแทนนักวิจัย เพราะมหาวิทยาลัยไม่ได้เรียกเก็บจากนักวิจัยก่อนหน้านั้น หากข้อสมมติฐานเป็นเช่นนี้จริง การที่มหาวิทยาลัยจะนำเอาเงินจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี มาจ่ายแทนนั้นไม่สมควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง มหาวิทยาลัยควรเรียกเงินภาษีรายได้ส่วนบุคคลจากนักวิจัยที่มีรายได้ในส่วนนี้ ไม่มีความจำเป็นต้องรับภาระแทน ดังนั้น จึงไม่ใช่ประเด็นที่ต้องหยิบยกขึ้นเพื่อขอให้กระทรวงการคลังทบทวนแต่ประการใด

ผู้เขียนเห็นด้วยกับกรมสรรพากรอย่างยิ่งในการเก็บภาษีงานวิจัย (รวมทั้งภาษีงานบริการวิชาการ) อย่างน้อยก็ได้เงินเพื่อนำมาบริหารจัดการประเทศเป็นเงินเดือนของผู้รับราชการหรือเป็นทุน

วิจัยให้นักวิจัย รวมทั้งจะมีส่วนทำให้คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยดีขึ้น

ลักษณะงานวิจัยของคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยในทรรศนะของผู้เขียนมี ๒ กลุ่ม

กลุ่มแรก คือ กลุ่มนักวิจัยที่ทำวิจัยตามความถนัด สอดคล้องกับความรู้ ความสามารถ ทำวิจัยเพื่อตอบปัญหาของสังคมหรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ ผลงานวิจัยที่สามารถนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ความรู้ได้

ปัจจุบันงานวิจัยที่ได้รับของนักวิจัยกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มาจากเงินสนับสนุนของรัฐหรือองค์กรที่สังกัดอยู่ภายใต้การสนับสนุนของรัฐ ซึ่งเงินที่ได้คือเงินภาษีของประเทศ นักวิจัยกลุ่มนี้มีเพียงส่วนน้อยที่ได้รับทุนวิจัยในลักษณะที่เปิดโอกาสให้นักวิจัยได้รับค่าตอบแทนหรือมีรายได้จากการทำวิจัยและรายได้ที่ได้นั้นคิดเป็นจำนวนเงินแล้วไม่มากนัก

ตรงกันข้าม**กลุ่มที่ ๒** คือ กลุ่มนักวิจัยรับจ้างหรืออีกชื่อคือกลุ่มบริการวิชาการเพื่อหวังค่าตอบแทนผลงานวิจัยบางครั้งไม่สามารถนำตีพิมพ์เผยแพร่ความรู้ได้กรณีผู้ว่าจ้างไม่ยินยอม

นักวิจัยกลุ่มนี้เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ มหาวิทยาลัยบางแห่งที่ประกาศว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยขั้นที่มี

เก็บภาษีงานวิจัย

ดำเนินการต่อหรือยกเวน

ความเป็นเลิศด้านกาวิจัย จึงเปิดโอกาสหรือสร้างช่องทางให้ คณาจารย์รับจ้างทำวิจัยและให้บริการทางวิชาการเพื่อหวังค่าตอบแทนได้ พร้อมให้การสนับสนุนทั้งด้านเวลา สถานที่ อุปกรณ์ บุคลากร และใช้ชื่อของสถาบัน โดยกำหนดเงื่อนไขเพียงการหักค่าใช้จ่ายแตกต่างกันไปในแต่ละสถาบัน เช่น ร้อยละ ๕ (ซึ่งแม้ว่าเรียกเก็บร้อยละ ๕ คณาจารย์ที่เป็นผู้รับจ้างวิจัยหรือบริการวิชาการก็ยิ่งเกี่ยงจนไม่อยากจะจ่าย) ผู้ว่าจ้างจ่ายค่าวิจัยหรือบริการวิชาการในนามของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหักร้อยละ ๕ (แต่ละสถาบันอาจไม่เหมือนกัน) จากนั้นจะมอบให้นักวิจัยไปทั้งหมดแม้ว่างบประมาณที่ได้ ๑ ล้าน หรือ ๑๐๐ ล้าน ก็จ่ายเพียงร้อยละ ๕

ผู้เขียนตั้งข้อสังเกต คือ งบฯ วิจัยที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นค่าจ้างนักวิจัย งบฯ ดำเนินการน้อยมาก เพราะสถานที่ทำงานของโครงการอยู่ภายในอาคารต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เวลาทำงานวิจัยตลอด ๒๔ ชั่วโมง เครื่องมือ-อุปกรณ์การวิจัยที่ใช้เพื่อการเรียนการสอนสามารถนำมาใช้ในการวิจัยได้เช่นเดียวกัน (แต่ถ้าเครื่องมือ-อุปกรณ์นั้นชำรุดหรือต้องซ่อมบำรุงก็ขอซ่อมจากเงินงบประมาณ) เครื่องมือ-อุปกรณ์บางอย่างสั่งซื้อมาเพื่อทำงานวิจัยหรือรับจ้างวิจัยโดยเฉพาะ นักศึกษาไม่มีโอกาสหรือมีสิทธิที่จะได้ใช้ ซึ่งตรงกันข้ามกับเหตุผลเวลาตั้งงบประมาณ กลับระบุว่าเพื่อการเรียนการสอนหากขาดเครื่องมือ-อุปกรณ์เหล่านั้นไปแล้ว การเรียนการสอนนักศึกษาจะเป็นไปอย่างไรคุณภาพ

งานรับจ้างวิจัยหรือให้บริการทางวิชาการที่ต้องออกภาคสนาม หรือสำรวจนอกสถานที่นักวิจัยสามารถขออนุมัติเดินทางไปราชการได้ นักวิจัย

บางท่านภายในหนึ่งเดือนอาจปรากฏตัวอยู่ในมหาวิทยาลัยเพียงไม่กี่วันหรืออาจตลอดทั้งเดือนด้วยเหตุผลไปราชการหรือให้บริการวิชาการแก่สังคม (เอกชน)

ประเด็นคำถามของผู้เขียนก็คือ ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนนักศึกษาชั้นนั้นเป็นเช่นไร หากคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้น

การวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนนั้น ความจริงแล้วเป็นเช่นนั้นจริงในทุกเรื่องไม่งานรับจ้างทำวิจัยบางเรื่องกลับเป็นความลับห้ามนำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่ หากเป็นเช่นนี้ถือว่าเกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมหรือไม่

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยบางแห่งมีการรับจ้างทำวิจัยหรือบริการวิชาการเพื่อหวังค่าตอบแทนมากขึ้นตามลำดับเพราะ

(๑) มหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้ทำได้

(๒) ผู้ว่าจ้างเห็นว่าการจ้างคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยย่อมเป็นที่น่าเชื่อถือมากกว่า และ

(๓) อัตราค่าจ้างถูกมาก ๆ เนื่องจากไม่มีงบฯลงทุนและงบฯบุคลากรและผู้รับจ้างไม่ต้องคำนึงว่ารายได้ที่ได้รับนั้นต้องเสียภาษีให้แก่รัฐเพราะผู้ว่าจ้างจ่ายผ่านมหาวิทยาลัยหรือแม้กระทั่งสัญญาการว่าจ้างหน่วยงานนิติการของมหาวิทยาลัยช่วยร่างและตรวจสอบให้

ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกแต่ประการใดที่เห็นว่ามีน้อย ๆ ครั้งที่สังคมมีปัญหาและต้องการคำตอบด้วยการวิจัยโดยเฉพาะปัญหาเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่น น้ำเน่า ปลาตาย โลหะหนักหรือสารพิษปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยหรือ

องค์กรหรือหน่วยงานในมหาวิทยาลัยจะถูกว่าจ้างให้เป็นผู้ศึกษาผลสรุปออกมาแต่ละครั้ง จะอยู่ที่ว่าใครเป็นผู้ให้ศึกษา แม้ความจริงที่เป็นสิ่งไม่ตาย แต่บางครั้ง "ความจริงอาจถูกสั่งว่าเป็นความจริง" ได้เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม นับว่าเป็นความโชคดีของมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศในการวิจัย อยู่บ้างที่ปัจจุบันมีกลุ่มของคณาจารย์รับจ้างทำวิจัยและบริการเพื่อหวังผลตอบแทน มีสัดส่วนน้อยกว่ากลุ่มของคณาจารย์ทำวิจัยเพื่อการเรียนการสอน และเพื่อประโยชน์โดยรวมต่อสังคมจึงยังไม่เกิดการเรียกร้องสิทธิจากนักศึกษามากนัก แต่ในอนาคตไม่แน่ว่า

หากมหาวิทยาลัยใดที่ประกาศตนจะเป็นเลิศทางวิจัยแต่ยังไม่หามาตรการในการควบคุมประสิทธิภาพและคุณภาพของการเรียนการสอนและควบคุมจริยธรรมการวิจัยของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยนั้นอาจไปไม่ถึงดวงดาว

ผู้เขียนขอให้กำลังใจแก่นักวิจัยที่ทำงานวิจัยที่ก่อปรด้วยจรรยาบรรณในวิชาชีพของตนเองทำการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาให้กับสังคม หรือเพื่อทำให้สังคม

ดีขึ้น ๆ ขึ้น โครงการวิจัยต่าง ๆ หากทราบว่าจะต้องเสียภาษี ก็ควรเขียนรายจ่ายส่วนของการเสียภาษี ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่เหนือบ่ากว่าแรงแต่อย่างใด เพราะเงินภาษีเหล่านี้อย่างไรก็ย้อนกลับมาเป็นวัฏจักร อย่างน้อยเงินเดือนที่ได้รับทุก ๆ เดือน ก็คือเงินภาษีของประเทศ ผู้เขียนเชื่อว่าในนักวิจัยที่มีคุณธรรมกลุ่มนี้ไม่น่าจะมีปัญหาในการเสียภาษีงานวิจัยแต่อย่างใด

ตรงกันข้ามกับกลุ่มหลัง คือ "นักวิจัยรับจ้าง หรือนักบริการวิชาการเพื่อหวังค่าตอบแทน" ซึ่งพิจารณาจากชื่อก็จะบอกได้ว่าจุดประสงค์ของการทำวิจัยหรือบริการวิชาการคือเพื่อ "ค่าจ้างหรือค่าตอบแทนเท่านั้น"

ดังนั้น โปรดอย่าให้บุคคลเหล่านี้ตัดดวงผลประโยชน์เป็นของตนให้กลุ่มคนเหล่านี้ได้มีโอกาสตอบแทนคุณแผ่นดินอย่างน้อยก็ด้วยการเสียภาษีอย่างถูกต้องสอดคล้องกับรายได้ที่ได้รับจริง ๆ บุคคลเหล่านี้ได้ทั้งเงินเดือนจากรัฐ และได้จากการรับจ้างทำงานในเวลาราชการ สถานที่ราชการ อุปกรณ์ของทางราชการ

โปรดเรียกเก็บภาษีด้วยเถอะเพราะเป็นความชอบธรรมแล้ว...!!!! **จ**

“มาตรฐานทางจริยธรรม
ตามพรรคหนึ่งจะต้องมีกลไก
และระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับ
ใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนด
ขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรง
แห่งการกระทำ”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๒๗๕ วรรคสอง

LIRT

โดย พรวิชัย มกรวัฒน์:
 สำนักงานต่างประเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด
 หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน
 วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๑๐๗๕๕

ปัญหาข้อกฎหมาย ในคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน*

ก การส่งผู้ร้ายข้ามแดน (extradition) และการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (mutual legal assistance) นับเป็นมาตรการระหว่างประเทศทางกฎหมายที่สำคัญของรัฐในการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายอาญาในคดีที่เกิดขึ้นและเกี่ยวพันกันระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในปัจจุบันนานาประเทศได้ตระหนักถึงความร้ายแรงและความซับซ้อนของคดีอาชญากรรมเศรษฐกิจข้ามชาติ (transnational economic crime)

ดังนั้น การให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมดังกล่าวจึงเป็นสิ่งที่จะต้องดำเนินการโดยเฉพาะการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในประเทศหนึ่งแต่หลบหนีมาพำนักอาศัยหรือมาทำธุรกิจในประเทศหนึ่ง (fugitive)

อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ การดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนของทุกประเทศยังประสบกับปัญหาข้อกฎหมายซึ่งนับเป็นข้อยกเว้นที่สำคัญในคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนอยู่เสมอ

๑. ความผิดทางการเมือง (Political crimes)

หลักข้อยกเว้นความผิดทางการเมืองได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๔๙๒ มาตรา ๑๒ (๓) ศาลจะต้องเป็นที่

พอใจว่าความผิดนั้นอยู่ในประเภทที่จะส่งตัวจำเลยข้ามแดนได้และไม่ใช่เป็นความผิดอันมีลักษณะในทางการเมืองและหลักกฎหมายดังกล่าวยังได้ระบุไว้ในสนธิสัญญาทวิภาคีที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศอีกหลายฉบับ เช่น สนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ข้อ ๓ (๑) ว่าจะไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน หากเป็นความผิดทางการเมือง หรือเป็นที่ประจักษ์ชัดว่าการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนมีความมุ่งประสงค์ทางการเมือง ข้อยกเว้นดังกล่าวมีที่มาจากอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (U.N. Model Treaty on Extradition) มาตรา ๓ ซึ่งกำหนดห้ามมิให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหากข้อหาในการร้องขอเป็นข้อหาโดยเนื้อแท้เกี่ยวกับการเมือง (an offence of a political nature) ตามกฎหมายของประเทศที่ถูกร้องขอ (requested State) ดังนั้น ประเด็นในการที่จะตีความขอบเขตว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในคดีอาญาเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นคดีการเมืองหรือไม่ จึงเป็นประเด็นที่สำคัญอันควรพิจารณาให้ชัดเจนเป็นอย่างยิ่ง ในทางปฏิบัติ แต่ประเทศยังไม่มีความชัดเจนที่ชัดเจนว่า

ปัญหาข้อกฎหมาย ในคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ความผิดทางการเมือง (political offence) นั้น กำหนดขอบเขตมากน้อยเพียงใด บางประเทศอาจวิเคราะห์กว้างรวมไปถึงเจตนาของผู้กระทำความผิด (motive of the offender), วัตถุประสงค์ของการกระทำความผิด (purpose of the offence), ผลของการกระทำความผิด (effect of the offence), เหลือหรือผู้ได้รับผลกระทบของการกระทำความผิด (identity of the victim), หรือแม้แต่เรื่องสิทธิมนุษยชนหรือเสรีภาพในระบบประชาธิปไตย รวมไปถึงเรื่องความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างประเทศ แต่ละประเทศ ดังนั้น หากตีความข้อยกเว้นของคดีการเมืองเพื่อเสี่ยงจะไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้กว้างเกินไปแล้ว จะเท่ากับเป็นการใช้ข้อยกเว้นนี้เกินขอบเขตของวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓ แห่งสนธิสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

อย่างไรก็ตาม เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าวนานาชาติจึงได้ลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศหลายฉบับซึ่งกำหนดการกระทำความผิดบางข้อหาไว้อย่างชัดเจนว่าไม่ถือว่าเป็นความผิดที่มีข้อยกทางการเมือง ได้แก่ อนุสัญญากรุงเฮก ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการจี้เครื่องบิน (Hague Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft ๑๙๗๐), อนุสัญญากรุงมอนทรีออลว่าด้วยการปราบปรามการกระทำต่อความปลอดภัยของพลเรือนบนอากาศยาน (Montreal Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against Safety of Civil Aviation ๑๙๗๑) หรือแม้แต่ในสนธิสัญญาระดับทวิภาคีบางฉบับยังได้กำหนดข้อยกเว้นการกระทำบางอย่างว่าไม่เป็นความผิด

ทางการเมืองอย่างชัดเจน เช่น สนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๓๓ ข้อ ๓ (๒) กำหนดไว้ว่าการปลงชีวิตหรือการกระทำความผิดโดยเจตนาต่อชีวิตหรือต่อร่างกายของประมุขแห่งรัฐมิให้ถือว่าเป็นความผิดทางการเมือง เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศมาเลเซีย พ.ศ. ๒๕๑๕ ที่บัญญัติว่าการกระทำความผิดโดยเจตนาต่อชีวิตต่อประมุขของรัฐไม่ถือว่าเป็นความผิดทางการเมือง

ตัวอย่างอีกประการที่เห็นชัดเจนเกี่ยวกับข้อยกเว้นมิให้อ้างเรื่องความผิดทางการเมืองเพื่อเสี่ยงในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ได้แก่ สนธิสัญญาสหภาพยุโรป ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ค.ศ. ๑๙๙๕ (European Union Convention on Simplified Extradition ๑๙๙๕) โดยกำหนดไว้เป็นหลักทั่วไปว่าห้ามมิให้รัฐภาคีอ้างข้อยกเว้นเรื่องความผิดทางการเมืองเป็นเหตุเพื่อไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนในระหว่างประเทศสมาชิกกลุ่มประเทศสหภาพยุโรปด้วยกัน

๒. ข้อยกเว้นเรื่องการส่งคนชาติข้ามแดนหรือเรื่องสัญชาติของผู้กระทำความผิด (Non-extradition of Nationals)

ข้อยกเว้นในเรื่องสัญชาตินี้ถูกกำหนดไว้ชัดเจนในข้อ ๔ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของสหประชาชาติ (The United Nations Model Treaty on Extradition) ซึ่งให้อำนาจรัฐผู้รับคำร้องขอปฏิเสธไม่ส่งคนชาติของตนข้ามแดน แต่ประเทศที่ได้รับคำร้องอาจฟ้องเป็นคดีอาญาเองได้

ประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร (Civil law countries) จะนำหลักข้อยกเว้นนี้มา

ใช้กว้างกว่าประเทศคอมมอนลอว์ (Common law) เนื่องจากไม่มั่นใจในระบบความยุติธรรมของประเทศผู้ร้องขอ และต้องการปกป้องคนสัญชาติของตน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันไม่อาจแบ่งแยกได้ชัดเจนว่าข้อยกเว้นเรื่องคนชาติดังกล่าวจะปรากฏในประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษรหรือในประเทศคอมมอนลอว์มากกว่ากัน เช่น ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรปซึ่งเป็นประเทศคอมมอนลอว์กฎหมายภายใน (domestic law) ให้อำนาจส่งคนชาติของตนให้ได้เฉพาะกับประเทศภายในกลุ่มสหภาพยุโรปด้วยกัน ในขณะที่ประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียกฎหมายให้อำนาจในการส่งคนชาติของตนผู้ร้ายข้ามแดนได้ภายในกลุ่มประเทศกลุ่มสแกนดิเนเวียด้วยกัน ด้วยเหตุนี้ข้อยกเว้นเรื่องสัญชาติจึงกลายเป็นอุปสรรคในการปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติ (transnational organized crime) เป็นอย่างยิ่งในอดีตนานาประเทศจึงได้ลงนามในอนุสัญญาพหุภาคีหลายฉบับเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยกำหนดให้รัฐหนึ่งมีอำนาจอธิปไตยเหนือการกระทำ ความผิดเฉพาะบางประเภท อันได้แก่ อนุสัญญากรุงเวียนนาต่อต้านการค้ายาเสพติดและวัตถุที่มีผลต่อจิตประสาท (U.N. Vienna Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances ๑๙๘๘) และอนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการจี้เครื่องบิน (Hague Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft ๑๙๗๐) ซึ่งบังคับรัฐภาคีให้มีอำนาจอธิปไตยเหนือความผิดในเรื่องดังกล่าวไม่ว่าความผิดเกิดขึ้นในรัฐภาคีสมาชิก รัฐใดในกรณีที่ไม่อาจส่งบุคคลผู้กระทำความผิด

ข้ามแดนได้ ดังเช่นในกลุ่มประเทศยุโรป (European Union) ได้มีความพยายามทางการเมืองที่จะไม่สร้าง ความแตกต่างเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายในกลุ่ม สหภาพยุโรปด้วยกัน ซึ่งส่งผลให้เป็นการล้มล้าง หลักข้อยกเว้นเรื่องสัญชาติออกไปจากกฎหมาย ส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป อย่างไรก็ตาม รัฐยังต้องคำนึงว่าการดำเนินคดี ดังกล่าวไม่ขัดกับหลักการดำเนินคดีซ้ำซ้อนในการ กระทำที่เป็นความผิดเดียวกัน (double jeopardy หรือ nebris in iden)

สำหรับประเทศไทย ที่ผ่านมารัฐบาลได้ทำสนธิ สัญญาระดับทวิภาคีกับหลายประเทศหลักข้อยกเว้น เรื่องการส่งคนต่างชาติข้ามแดนหรือหลักสัญชาติ ยังปรากฏให้เห็นอยู่ เช่น สนธิสัญญาระหว่างรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกา ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๓๔ ข้อ ๘ กำหนดว่ารัฐภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายไม่ผูกพันที่จะส่ง คนชาติของตนข้ามแดน หรือสนธิสัญญาระหว่าง รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่ง สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๒๓ ข้อ ๔ (๑) กำหนดไว้ว่ารัฐภาคีแต่ละฝ่าย มีสิทธิที่จะปฏิเสธการส่งคนชาติของตนข้ามแดน แต่ สนธิสัญญากับประเทศอินโดนีเซียได้นำหลัก ข้อยกเว้นเรื่อง aut dedere aut judicare หรือ หลักการส่งข้ามแดนหรือฟ้องเป็นคดีอาญา (extradite or prosecute) มาบังคับใช้โดยระบุ ไว้ใน ๔ (๒) ว่าหากรัฐฝ่ายที่ได้รับการร้องขอไม่ ส่งคนชาติของตนข้ามแดน เมื่อรัฐฝ่ายที่ร้องขอได้ ร้องขอมา รัฐผู้ร้องขอจะต้องเสนอคดีนั้นให้เจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจของตนเพื่อฟ้องร้องต่อไป โดยต้องส่ง

ปัญหาข้อกฎหมาย ในคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน

สำนวนและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับความผิดให้กับรัฐที่ได้รับการร้องขอเพื่อดำเนินคดีในอีกประเทศหนึ่งต่อไป

๓. ความผิดโทษประหารชีวิต (Death penalty)

สนธิสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (U.N. Model Treaty on Extradition) มาตรา ๔ (d) เป็นแม่แบบในข้อยกเว้นเรื่องความผิดโทษประหารชีวิต ยกเว้นในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอตกลงว่าจะไม่ตัดสินลงโทษประหารชีวิตหรือไม่จัดให้มีการประหารชีวิตบุคคลที่ร้องขอให้ส่งข้ามแดน

ระบบกฎหมายของแต่ละประเทศกำหนดหลักการเกี่ยวกับเรื่องโทษขั้นสูงสุดไว้ต่างกัน โดยเฉพาะประเทศในแถบทวีปยุโรปซึ่งได้ยกเลิกโทษประหารชีวิตตามกฎหมายภายในประเทศแล้ว ดังนั้น ในทางปฏิบัติกลุ่มประเทศยุโรปจะปฏิเสธไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนหากว่าบุคคลที่ต้องถูกส่งข้ามแดน (fugitive) นั้นต้องเสี่ยงกับการรับโทษประหารชีวิตในประเทศผู้ร้องขอ เช่น รัฐบาลสหราชอาณาจักรได้เคยปฏิเสธโดยไม่ส่งมอบตัวผู้ต้องหาสองคนซึ่งถูกกล่าวหาว่าฆ่าผู้อื่นให้ประเทศยูกันดา ซึ่งหากทั้งผู้ต้องหาทั้งสองถูกตัดสินในประเทศยูกันดาแล้วจะต้องรับโทษประหารชีวิตตามกฎหมายภายในของประเทศยูกันดา รัฐบาลสหราชอาณาจักรให้เหตุแห่งการปฏิเสธนั้นว่ากฎหมายของประเทศอังกฤษได้ยกเลิกโทษประหารชีวิตไปแล้ว ในขณะที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ยอมส่งตัวผู้ต้องหาขอโทษประหารชาวอิหร่านให้กับประเทศญี่ปุ่นและประเทศอิหร่านเนื่องจากทั้งรัฐบาลญี่ปุ่นและอิหร่านให้ความยืนยัน

ว่าอัยการของทั้งสองประเทศจะไม่ฟ้องขอโทษประหารชีวิตกับผู้ต้องหาทั้งสอง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงมีบางประเทศได้แก้ไขกฎหมายภายในประเทศ เช่น ในปี ค.ศ. ๑๙๙๓ ประเทศอินเดียได้แก้กฎหมายภายในเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน โดยกำหนดใหม่ว่ารัฐผู้ร้องขอ (requesting State) ต้องเปลี่ยนโทษประหารชีวิตเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิต รัฐบาลอินเดียจึงจะยอมส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมีหลายประเทศไม่เห็นด้วยกับข้อยกเว้นดังกล่าว และพยายามผลักดันให้มีการยกเลิกข้อยกเว้นเรื่องโทษประหารชีวิตออกจากเหตุในการปฏิเสธไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดน โดยมีเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. ข้อยกเว้นดังกล่าวเป็นอุปสรรคต่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการปราบปรามอาชญากรรม

๒. เป็นการรุกร้าและก้าวร้าวอำนาจดุลพินิจทางตุลาการ (Judicial discretion) ของประเทศผู้ร้องขอ (requesting state)

๓. สถาบันที่ใช้อำนาจทางทหารและสถาบันที่ใช้อำนาจทางตุลาการอยู่คนละสถาบันกัน ดังนั้นความขัดแย้งระหว่างสองหน่วยงานของรัฐย่อมเกิดขึ้นเสมอ กรณีอาจเป็นไปได้ที่รัฐบาลของประเทศผู้ร้องขออาจให้คำยืนยันว่าจะไม่ให้มีการลงโทษประหารชีวิตกับผู้ต้องหา แต่ศาลอาจใช้ดุลพินิจทางตุลาการลงโทษประหารชีวิตได้ ซึ่งความไม่ลงตัวดังกล่าวอาจทำให้เกิดความขัดแย้งและเป็นผลให้ทำลายความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองได้

๔. พยานหลักฐานไม่เพียงพอ (Insufficiency of Evidence)

หลักข้อยกเว้นดังกล่าวมีที่มาจากอนุสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของสหประชาชาติ (The United Nations Model Treaty on Extradition) ข้อ ๓ ซึ่งกำหนดข้อยกเว้นให้ประเทศภาคีสมาชิกสามารถปฏิเสธไม่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ หากพยานหลักฐานไม่เพียงพอตามมาตรฐานกฎหมายลักษณะพยานของประเทศผู้ถูกร้องขอ (requested state) แต่เดิมประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์กำหนดให้คำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าผู้ต้องหาเป็นผู้กระทำความผิด (proof of apparent guilt) ในขณะที่ประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายลายลักษณ์อักษร (Civil law) กำหนดว่าคำร้องขอมีแค่เพียงหลักฐานเบื้องต้นเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันไม่มีหลักเกณฑ์แบ่งแยกอย่างชัดเจนในทั้งสองระบบกฎหมาย เนื่องจากหลักที่ว่าต้องมีพยานหลักฐานชัดเจนตั้งแต่

ในคำขอส่งผู้ร้ายข้ามแดน (formal request) ที่ริเริ่มใช้โดยประเทศอังกฤษได้ถูกยกเลิกไปแล้วโดยกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่แก้ไขใหม่ของประเทศอังกฤษ

ในเรื่องมาตรฐานของพยานหลักฐานนี้ แม้กระทั่งอนุสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของสหประชาชาติ (The United Nations Model Treaty on Extradition) เองก็ไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น จึงเป็นการยากที่ผู้ปฏิบัติจะกำหนดว่าพยานหลักฐานเพียงพอเท่าใดจึงจะเพียงพอในคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน

จึงเท่ากับว่าในปัจจุบันยังไม่มีมาตรฐานสากลว่าในเรื่องนี้แต่อย่างใด อัยการของแต่ละประเทศจึงต้องประสบปัญหาความยากลำบากในการตรวจสอบว่าประเทศผู้รับคำร้องในแต่ละภูมิภาคต้องการพยานหลักฐานมากน้อยในระดับเพียงใดเพื่อใช้พิสูจน์ในการดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน ๑

“การพิจารณา สรรหา
กัลนกรอง หรือแต่งตั้งบุคคลใด
เข้าสู่ตำแหน่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้
อำนาจรัฐ รวมทั้งการโยกย้าย การเลื่อน
ตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน และการลงโทษ
บุคคลนั้น จะต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรม
และคำนึงถึงพฤติกรรมทางจริยธรรม
ของบุคคลดังกล่าวด้วย”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๒๗๕ วรรคสี่

LIRT

หลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราว ผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน

ค ตามที่กระทรวงยุติธรรมได้ออกกฎกระทรวงเรื่องกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการเรียกประกันหรือหลักประกันการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหา ในชั้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ และมาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น ได้มีสาระสำคัญอันเกี่ยวกับในเรื่องการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนโดยที่ มาตรา ๑๑๐ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้บัญญัติว่า

"การเรียกประกันหรือหลักประกันตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะเรียก จนเกินควรแก่กรณีมิได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือข้อบังคับของประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี"

ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๐ ได้กำหนดหลักประกันการปล่อยตัวชั่วคราวไว้ว่า ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินห้าปีต้องมีประกันและจะมีหลักประกันด้วยก็ได้ แต่ในคดีอย่างอื่นจะปล่อยชั่วคราว โดยไม่มีประกันเลย หรือมีประกันด้วยก็ได้ แต่ห้ามพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการกำหนดวงเงินประกันเกินกว่าที่กำหนดไว้ ในข้อบังคับของประธานศาลฎีกาการกำหนดวงเงินในการประกันตัวชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยนั้น มีสาระสำคัญอยู่ที่ไม่ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการกำหนดวงเงินประกันเกินสามในสี่ส่วนของวงเงินประกันที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา* ซึ่งในการกำหนดวงเงินประกันหรือหลักประกันการปล่อยตัวชั่วคราวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. การเรียกประกันหรือหลักประกัน

๑.๑ ในคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวไม่เกินร้อยละ ๓๗.๕ ของอัตราโทษปรับขั้นสูงสำหรับความผิดนั้น

๑.๒ ในคดีความผิดที่มีผลกระทบทางเศรษฐกิจซึ่งมีอัตราโทษปรับสูงไม่ว่าจะมีโทษจำคุกด้วยหรือไม่ก็ตามไม่เกินร้อยละ ๓๗.๕ ของอัตราโทษปรับขั้นสูงสำหรับความผิดนั้น และไม่ว่ากรณี

*ข้อบังคับประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๘

หลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราว ผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน

ใดต้องไม่เกินอัตราโทษปรับขั้นสูง

๑.๓ ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูง
ไม่เกิน ๕ ปี ไม่เกิน ๗.๕ หนึ่งบาท

๑.๔ ในคดีที่มีอัตราโทษ จำคุกแต่ไม่มี
โทษสถานอื่นที่หนักกว่าโทษจำคุกรวมอยู่ด้วยไม่เกิน
๑.๕ หนึ่งบาท

๑.๕ ในคดีที่มีโทษจำคุกตลอดชีวิตไม่เกิน
๔.๕ แสนบาท

๑.๖ ในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต
ไม่เกิน ๖ แสนบาท

๑.๗ ในคดีที่มีหลายข้อหาให้ถืออัตราโทษ
หนักที่สุดเป็นเกณฑ์

ในกรณีที่ผู้ขอประกันเป็นญาติพี่น้องหรือ
เกี่ยวพันโดยการสมรสหรือผู้ขอประกันใช้หลักทรัพย์
อย่างอื่น หรือเป็นความผิดที่กระทำด้วยความจำใจ
หรือด้วยความยากจน จะกำหนดวงเงินประกันต่ำ
กว่าเกณฑ์ปกติ แต่ถ้าผู้ขอประกันเป็นญาติพี่น้อง
หรือมีความเกี่ยวพันโดยทางสมรส โดยใช้เงินสด
หรือหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าที่แน่นอนสะดวกต่อการ
บังคับคดีให้วงเงินสดเพียงร้อยละ ๒๐ จากวงเงิน
ประกันที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ต้องหาเป็นหญิงมีครรภ์หรือมีบุตร
อายุไม่เกิน ๓ ปี อยู่ในความดูแลหรือเป็นผู้เจ็บป่วย
เป็นผู้พิการ หรือสูงอายุ ให้กำหนดวงเงินประกัน
ให้ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ แต่ถ้าผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือ
เยาวชน จะไม่มีการกำหนดวงเงินเลย

หลักประกันที่ใช้นอกจากเงินสดแล้วยังมีหลัก
ทรัพย์อื่น ๆ ได้แก่ ที่ดินมีโฉนด ที่ดินมีหนังสือ
รับรอง การทำประโยชน์ หรือห้องชุดที่มีโฉนดที่ดิน
หนังสือรับรองการทำประโยชน์หรือหนังสือกรรมสิทธิ์

ห้องชุด และหนังสือรับรองราคาประเมินของสำนักงาน
ที่ดินมาแสดง หากเป็นสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินต้องมี
สำเนาทะเบียนบ้าน และหนังสือประเมินราคา
สิ่งปลูกสร้างมาแสดงด้วย กรณีที่เป็นหลักทรัพย์
อย่างอื่นที่กำหนดราคามูลค่าที่แน่นอนได้ เช่น
พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน บัตรหรือสลาก
ออมทรัพย์ทวีสินของธนาคารเพื่อการเกษตรและ
สหกรณ์การเกษตร ใบรับเงินฝากประจำธนาคาร
ตัวแลกเงินที่ธนาคารเป็นผู้จ่าย และธนาคารผู้จ่าย
ได้รับรองตลอดไปแล้ว ตัวสัญญาใช้เงินที่ธนาคาร
เป็นผู้ออกตัว เช็คที่ธนาคารเป็นผู้ส่งจ่ายหรือรับรอง
ซึ่งสามารถเรียกเก็บเงินได้ในวันที่ทำสัญญาประกัน
และหนังสือรับรองของธนาคารหรือบริษัทประกันภัย
เพื่อชำระเบี้ยปรับแทนกรณีผิดสัญญาประกันเป็นต้น

๒. การใช้บุคคลเป็นประกัน

กรณีที่จะใช้บุคคลเป็นประกัน ผู้ขอประกัน
จะต้องเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์กับผู้ต้องหาหรือจำเลย
เช่น เป็นบุพการี ผู้สืบสันดาน สามี ภริยา ญาติพี่น้อง
ผู้บังคับบัญชา นายจ้าง บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยทาง
สมรส หรือบุคคลที่ศาลเห็นว่า มีความสัมพันธ์
ใกล้ชิดเสมือนเป็นญาติพี่น้องโดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

๒.๑ กรณีที่เป็นบุคคลธรรมดา ผู้ขอประกัน
จะต้องเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงานหรือมีรายได้
แน่นอน เช่น เป็นข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ
สมาชิกรัฐสภา ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น สมาชิก
สภาท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐ
ประเภทอื่น ๆ ลูกจ้างของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ
ผู้บริหารพรรคการเมือง หรือทนายความโดยให้
ทำสัญญาไม่เกิน ๑๐ เท่า ของเงินเดือน

๒.๒ กรณีที่เป็นนิติบุคคล เป็นผู้ขอประกันได้ ในกรณีที่กรรมการ ผู้แทน ตัวแทน หุ่นส่วน พนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคลนั้นตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยจะพิจารณาตามที่เห็นสมควร

๒.๓ กรณีที่เป็นส่วนราชการขอประกันได้ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการช่วยเหลือข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการที่ขอหาคดีอาญา วงเงินสัญญาประกันจะพิจารณาตามที่เห็นสมควร

๒.๔ กรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยอาจทำสัญญาประกันตนเองได้แต่จะต้องเป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่มีรายได้แน่นอน วงเงินสัญญาประกัน

ไม่เกิน ๑๐ เท่าของเงินเดือน ถ้าหากในกรณีที่ผู้ต้องหาเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ และหากการกระทำที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นความผิดเกิดจากการกระทำที่ถูกกล่าวหาว่าเกิดจากการปฏิบัติงานในการประกอบวิชาชีพ วงเงินประกันไม่เกิน ๑๕ เท่าของเงินเดือน ในกรณีนี้ จำนวนเงินในแต่ละกรณีเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเรียกประกันหรือหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นอัตราที่กำหนดแล้ว ไม่เกินสามในสี่ของวงเงินประกันตามที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา ๖

ภาคผนวก

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกประกันหรือหลักประกันการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหา ในชั้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๔๙
- ข้อบังคับของประธานศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการเรียกประกันหรือหลักประกัน ในการปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลย ในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๘
- บทความเรื่อง "เมื่อคุณถูกตำรวจจับจะประกันตัวอย่างไร" จากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันอังคารที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๐

LIRT

“ในการสรรหาบุคคลตามวรรคหนึ่ง
ให้คำนึงถึงความรู้ ความเชี่ยวชาญ
หรือประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน
ของวุฒิสภาเป็นสำคัญและให้คำนึงถึงองค์ประกอบ
จากบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ
ที่แตกต่างกัน โอกาสและความเท่าเทียมกันทางเพศ
สัดส่วนของบุคคลในแต่ละภาคตามวรรคหนึ่ง
ที่ใกล้เคียงกัน รวมทั้งการให้โอกาสกับ
ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมด้วย”

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๑๑๔ วรรคสอง

LIRT

แนะนำเว็บไซต์

โดย นายสาธิต รัตเมือง
กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย

ระบบบริการฐานข้อมูลและการรายงานผลออนไลน์
โครงการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (พพพ.)
www.pppvillage.com

หน้าหลัก
เกี่ยวกับโครงการ
เศรษฐกิจพอเพียง
แผนแม่บท
ข่าวประชาสัมพันธ์
ติดต่อสอบถาม

เข้าสู่ระบบ Username: Password: LOGIN

เห็นหน้าที่สนใจสมัครงาน Login เข้าสู่ระบบที่ข้อมูลได้และสะดวก

เศรษฐกิจพอเพียง
เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทาง การดำรงอยู่ และปฏิบัติของประชาชนในทุก ระดับตั้งแต่ครอบครัว ชุมชนและระดับ รัฐ ทั้งในการพัฒนา และ บริหารประเทศ ให้ความสำคัญในทางสายกลาง โดยเน้นการพัฒนา เศรษฐกิจเพื่อให้ทั่วถึงทุกภาคส่วนเพื่อพัฒนาที่ยั่งยืน ความมั่นคงและ ความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดที่พึงปรารถนา ซึ่งต้องอาศัย การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภาค และระดับประเทศ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการพัฒนา

<http://www.pppvillage.com>

โครงการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (พพพ.)

โครงการพัฒนาหมู่บ้าน / ชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหนึ่งในโครงการด้านเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงควบคู่กับหลักคุณธรรม โดยให้หมู่บ้านและ

ชุมชนสามารถบริหารจัดการตลอดจนพึ่งพาตนเองตามวิถีชุมชน รวมทั้งสร้างพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของท้องถิ่นให้ขยายตัวร่วมกับเศรษฐกิจส่วนรวมของประเทศ และที่สำคัญที่สุดคือการนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนได้อย่างยั่งยืน

สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
www1.mod.go.th/opsd/jagweb

หน้าหลัก
สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
ประวัติ
สารกิจ
วิสัยทัศน์
นโยบาย ปล.ท.
ผู้บริหาร
ผู้บังคับบัญชา
ผู้รับผิดชอบ
มีตรา
การประชาสัมพันธ์
ปลัดกระทรวงกลาโหม
หน่วยขึ้นตรง สป.
กองบัญชาการทหารสูงสุด
กองทัพบก
กองทัพอากาศ

กระทรวงกลาโหม และสมาคมบริษัทรักษาความปลอดภัย

ภาพและสารกิจ

พล.อ.วิมล ศรีกัญญา ปลัดกระทรวงกลาโหม และคณะ ร่วมพิธีมอบเหรียญรางวัล "วีรธำมรงค์กล้าใจ" ณ อาคารสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม (ฝั่งรั้วหน้า) ชั้น ๑๑ เมื่อเช้าวานนี้ (๕ ก.ย.๕๖)

พล.ร.อ.นันทกร นิมิตร์รักษาการ เจ้ากรมตำรวจ พล.อ.วิมล ศรีกัญญา

<http://www1.mod.go.th/opsd/jagweb>

กรมพระธรรมนูญ

กรมพระธรรมนูญ เป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม โดยมีอำนาจและหน้าที่สำคัญหลายประการ เช่น ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการศาลทหาร ดำเนินการประสานงานในคดีแพ่ง ที่ส่วนราชการสังกัดกระทรวงกลาโหมเป็นคู่กรณีและ

ให้ความเห็นเกี่ยวกับสัญญาต่าง ๆ รวมทั้ง ให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาและวิชาการกฎหมายทั่วไป ตลอดจนวางแผนในการประสานงานที่เกี่ยวข้องกับความตกลงระหว่างประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการทหาร เป็นต้น

สถาบันนโยบายศึกษา

สถาบันนโยบายศึกษา เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการนโยบายสาธารณะ โดยมีการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบของการสัมมนา การวิจัย รวมถึงการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนและพัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกๆระดับชั้น ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง ตลอดจนบทบาทและหน้าที่ของตนตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด

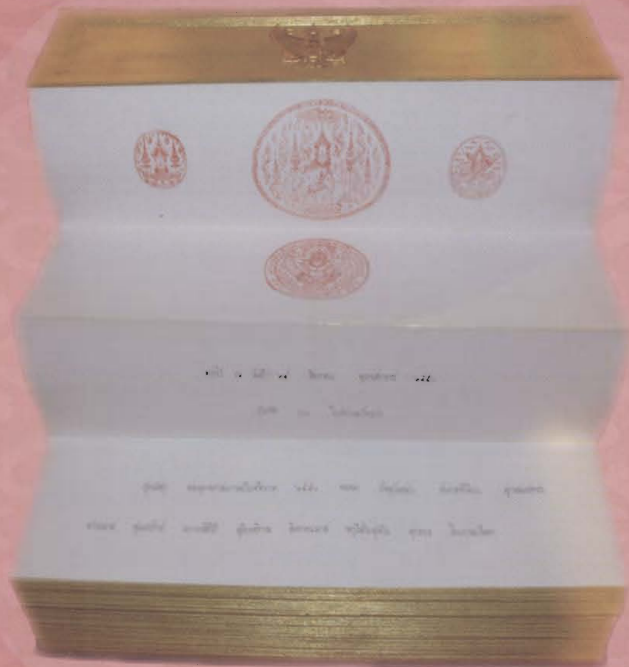
การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาของสตรีในประชาสังคมจะแตกต่างกันไปจากศาสนา เช่นที่ ประเทศ ตลอดจนอิทธิพลของ

องค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย

องค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย มีภารกิจในการเสริมสร้างความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือในสังคมไทย โดยการผนึกกำลังของบุคคล องค์กรของรัฐ หน่วยงานเอกชนและสื่อมวลชน ที่มีภารกิจโดยตรงกับการปราบปราม

การคอร์รัปชัน ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้สาธารณชนได้ตระหนักถึงความสำคัญในการตรวจสอบและป้องกันการทุจริตในรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ฉบับสมบูรณ์ไทย
ซึ่งประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้นำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย และ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงลงพระปรมาภิไธย

เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เพื่อบังคับใช้เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ
โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นต้นไป.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ออกแบบและพิมพ์

สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๒๔๔ ๑๕๓๐, ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๓, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑-๒